

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2018/1862

frá 28. nóvember 2018

um stofnsetningu, rekstur og notkun Schengen-upplýsingakerfisins (SIS) á sviði lögreglusamvinnu og dómsmálasamstarfs í sakamálum, um breytingu og niðurfellingu ákvörðunar ráðsins 2007/533/DIM og um niðurfellingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1986/2006 og ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2010/261/ESB

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDBSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 82. gr. (d-lið annarrar undirgreinar 1. mgr.), 85. gr. (1. mgr.), 87. gr. (a-lið 2. mgr.) og 88. gr. (a-lið 2. mgr.),

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð [\(1\)](#),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Schengen-upplýsingakerfið (SIS) er nauðsynlegt tæki til að beita ákvæðum Schengen-réttarreglnanna eins og þær eru felldar inn í ramma Evrópusambandsins. Schengen-upplýsingakerfið er ein mikilvægri jöfnunaraðgerð sem miðar að því að viðhalda fyllsta öryggi innan svæðis frelsis, öryggis og réttlætis í Sambandinu með því að styðja við samstarf lögbærra innlendra yfirvalda um aðgerðir, einkum landamæravarða, lögreglu, tollýfirvalda, innflytjendayfirvalda og yfirvalda sem bera ábyrgð á því að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum.
- 2) Schengen-upplýsingakerfinu var upphaflega komið á fót samkvæmt ákvæðum IV. bálks samningsins frá 19. júní 1990 um framkvæmd Schengen-samkomulagsins frá 14. júní 1985 milli ríkisstjórna ríkja Benelúx-efnahagssambandsins, Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands um afnám í áföngum á eftirliti á sameiginlegum landamærum [\(2\)](#) (samningurinn um framkvæmd Schengen-samkomulagsins). Framkvæmdastjórninni var falið að þróa aðra kynslóð Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 2424/2001 [\(3\)](#) og ákvörðun ráðsins 2001/886/DIM [\(4\)](#). Því var síðar komið á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1987/2006 [\(5\)](#) og ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM [\(6\)](#). Schengen-upplýsingakerfið II kom í stað Schengen-upplýsingakerfisins sem komið var á fót samkvæmt samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins.
- 3) Þremur árum eftir að Schengen-upplýsingakerfið II var tekið í notkun lét framkvæmdastjórnin fara fram mat á kerfinu í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1987/2006 og ákvörðun 2007/533/DIM. Framkvæmdastjórnin lagði 21. desember 2016 fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrsluna um matið á annarri kynslóð Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) í samræmi við 24. gr. (5. mgr.), 43. gr. (3. mgr.) og 50. gr. (5. mgr.) reglugerðar (EB) nr. 1987/2006 og 59. gr. (3. mgr.) og 66. gr. (5. mgr.) ákvörðunar 2007/533/DIM, ásamt meðfylgjandi vinnuskjali framkvæmdastjórnarinnar. Tilmælin sem fram koma í þeim skjölum ættu að endurspeglast, eftir því sem við á, í þessari reglugerð.
- 4) Þessi reglugerð myndar lagagrundvöll fyrir Schengen-upplýsingakerfið að því er varðar málefni sem falla undir gildissvið 4. og 5. kafla V. bálks þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1861 [\(7\)](#) myndar lagagrundvöll fyrir Schengen-upplýsingakerfið að því er varðar málefni sem falla undir gildissvið 2. kafla V. bálks þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 5) Þótt lagagrundvöllur fyrir Schengen-upplýsingakerfið samanstandi af aðskildum gæmingum hefur það ekki áhrif á þá grundvallarreglu að Schengen-upplýsingakerfið er eitt upplýsingakerfi og ætti að starfrækja sem slíkt. Það ætti að taka til eins netkerfis landskrifstofa sem nefnast SIRENE-skrifstofurnar til þess að tryggja skipti á viðbótarupplýsingum. Því ættu tiltekin ákvæði þessara gerninga að vera samhljóða.
- 6) Nauðsynlegt er að tilgreina markmið Schengen-upplýsingakerfisins, tiltekna þætti tæknilegrar högunar þess og fjármögnun þess, setja reglur varðandi rekstur þess og notkun enda á milli og skilgreina skiptingu ábyrgðar. Einnig er nauðsynlegt að ákvarða þá flokka gagna sem færa á inn í kerfið, tilganginn að baki innfærslu gagnanna og vinnslu þeirra og viðmiðanir

varðandi innfærslu þeirra. Einnig er þörf á reglum um eyðingu skráninga, þau yfirvöld sem hafa aðgangsheimild að gögnunum, notkun lífkennaupplýsinga og að ákvarða nánar reglur um persónuvernd og gagnavinnslu.

7) Skráningar í Schengen-upplýsingakerfinu hafa aðeins að geyma þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að hægt sé að bera kennsl á einstakling eða hlut og grípa til aðgerða. Aðildarríkin ættu því að skiptast á viðbótarupplýsingum sem varða skráningar þegar nauðsyn krefur.

8) Schengen-upplýsingakerfið felur í sér miðlægt kerfi (Central SIS) og landsbundin kerfi. Í landskerfunum getur verið afrit af gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins, í heild eða að hluta, sem tvö eða fleiri aðildarríki geta deilt með sér. Í ljósi þess að Schengen-upplýsingakerfið er mikilvægasta tækið til upplýsingaskipta í Evrópu til þess að tryggja öryggi og skilvirka landamæra stjórnum er nauðsynlegt að tryggja órofinn rekstur þess á miðlægum og landsbundnum vettvangi. Fylgjast ætti náið með aðgengileika Schengen-upplýsingakerfisins á miðlægum vettvangi og á vettvangi aðildarríkjanna og skrá ætti sérhvert tilvik þegar kerfið er óaðgengilegt endanlegum notendum og gefa hagsmunaaðilum á innlendum vettvangi og á vettvangi Sambandsins skýrslu um það. Sérhvert aðildarríki ætti að koma á fót varaeygingu fyrir landskerfi sitt. Aðildarríkin ættu einnig að tryggja órofinn tengjanleika við miðlæga Schengen-upplýsingakerfið með því að hafa tvöfalda, raunverulega og landfræðilega aðskilda tengipunkta. Reka ætti miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og fjarskiptavirkið með þeim hætti að starfsemi þeirra sé tryggð allan sólarhringinn alla daga vikunnar. Af þeirri ástæðu ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa (eu-LISA)), sem var komið á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1726 [\(8\)](#), að koma til framkvæmda tæknilausnum til að efla órofinn aðgengileika Schengen-upplýsingakerfisins, með fyrirvara um óháð mat á áhrifum og kostnaðar- og ábatagreiningu.

9) Nauðsynlegt er að viðhalda handbók sem inniheldur ítarlegar reglur um skipti á viðbótarupplýsingum varðandi þær aðgerðir sem skráningar kalla á að beitt verði („SIRENE-handbókin“). SIRENE-skrifstofurnar ættu að tryggja skjót og skilvirk skipti á slíkum upplýsingum.

10) Til þess að tryggja skilvirk skipti á viðbótarupplýsingum, m.a. um aðgerðir sem tilgreint er í skráningum að grípa skuli til, er við hæfi að efla starfsemi SIRENE-skrifstofanna með því að tilgreina kröfur varðandi fyrirbyggjandi tilföng og notendabjálfun og svörunartíma fyrirspurna frá öðrum SIRENE-skrifstofum.

11) Aðildarríkin ættu að tryggja að starfsfólk SIRENE-skrifstofu þeirra búi yfir þeirri tungumálakunnáttu og þekkingu á viðeigandi lögum og málsmæðferðarreglum sem því er nauðsynleg til að geta unnið verkefni sín.

12) Til þess að geta notið til fulls ávinnings af virkni Schengen-upplýsingakerfisins ættu aðildarríkin að tryggja að endanlegir notendur og starfsfólk SIRENE-skrifstofanna fái með reglubundnum hætti þjálfun, m.a. varðandi gagnaöryggi, persónuvernd og gæði gagna. SIRENE-skrifstofurnar ættu að koma að þróun þjálfunaráætla. Eftir því sem unnt er ættu SIRENE-skrifstofurnar einnig að skipuleggja starfsmannaskipti við aðrar SIRENE-skrifstofur a.m.k. árlega. Aðildarríkin eru hvött til að gera viðeigandi ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir að færni og reynsla tapist vegna starfsmannaveltu.

13) Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa (eu-LISA) annast rekstrarstjórnun miðlægra hluta Schengen-upplýsingakerfisins. Til þess að gera stofnuninni kleift að setja nauðsynlegt fjármagn og mannafla í að sinna öllum þáttum rekstrarstjórnunar miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins og fjarskiptavirkisins ætti að setja ítarlega fram verkefni hennar í þessari reglugerð, einkum að því er varðar tæknilega þætti skipta á viðbótarupplýsingum.

14) Með fyrirvara um ábyrgð aðildarríkjanna að því er varðar áreiðanleika gagna sem færð eru inn í Schengen-upplýsingakerfið og hlutverk SIRENE-skrifstofanna sem samræmingaraðila að því er varðar gæði ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa að bera ábyrgð á því að efla gæði gagna með því að taka upp miðlægt eftirlitstæki fyrir gæði gagna og leggja með reglubundnu millibili skýrslur fyrir framkvæmdastjórnina og aðildarríkin. Framkvæmdastjórnin ætti að gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um þau vandamál varðandi gæði gagna sem upp hafa komið. Til að auka enn frekar gæði gagna í Schengen-upplýsingakerfinu ætti Stofnun Evrópusambandsins

um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa einnig að bjóða landsbundnum þjálfunaraðilum þjálfun í notkun Schengen-upplýsingakerfisins og, eftir því sem mögulegt er, SIRENE-skrifstofunum og endanlegum notendum.

- 15) Til þess að gera kleift að hafa betra eftirlit með notkun Schengen-upplýsingakerfisins og til þess að greina þróun varðandi refsiverð brot ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa að vera fær um að þróa getu, byggða á nýjustu tækni, til að leggja tölfræðilegar upplýsingar fyrir aðildarríkin, Evrópuþingið, ráðið, framkvæmdastjórnina, Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Löggæslusamvinnustofnunina (Europol)), Refsivörslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Refsivörslusamvinnustofnunina (Eurojust)) og Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu (Landamæra- og strandgæslustofnunina) án þess að heilleika gagna sé stofnað í hættu. Af þeim sökum ætti að koma á fót miðlægu gagnasafni. Þær tölfræðilegu upplýsingar, sem varðveittar eru í eða fengnar eru úr gagnasafninu, ættu ekki að innihalda persónuupplýsingar. Aðildarríkin ættu að miðla tölfræðilegum upplýsingum um nýtingu réttarins til aðgangs, leiðréttingar á óáreiðanlegum gögnum og eyðingar gagna, sem geymd eru með ólögmætum hætti, innan ramma samstarfs eftirlitsyfirvalda og Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar samkvæmt þessari reglugerð.
- 16) Taka ætti upp nýja gagnaflokka í Schengen-upplýsingakerfinu til þess að gera endanlegum notendum kleift að taka upplýstar ákvarðanir á grundvelli skráningar án þess að tapa tíma. Því ætti skráningin, í því skyni að auðvelda það að bera kennsl á fólk og greina það þegar einstaklingur gengur undir mörgum mismunandi nöfnum, þegar slíkar upplýsingar liggja fyrir, að innihalda vísun til persónuskilríkja viðkomandi einstaklings eða númers þeirra og afrit af þeim, í lit ef mögulegt er.
- 17) Lögbær yfirvöld ættu að geta, þegar slíkt er algerlega nauðsynlegt, fært inn í Schengen-upplýsingakerfið sértækar upplýsingar sem varða sérstök varanleg, líkamleg einkenni á einstaklingi, s.s. húðflúr, merki eða ör.
- 18) Færa ætti öll viðeigandi gögn, ef þau liggja fyrir, einkum eiginnafn viðkomandi einstaklings, inn þegar skráning er stofnuð til þess að lágmarka hættu á fólkskum niðurstöðum og óþarfa aðgerðir.
- 19) Schengen-upplýsingakerfið ætti ekki að geyma nein þau gögn sem eru notuð til að framkvæma leitir, þó með þeirri undantekningu að haldnar eru aðgerðaskrár (e. logs) til að sannreyna hvort leit sé lögmæt, fylgjast með lögmæti gagnavinnslunnar, vegna eigin eftirlits og til að tryggja eðlilega starfsemi landskerfanna, svo og heilleika og öryggi gagna.
- 20) Hægt ætti að vera að vinna lífkennaupplýsingar í Schengen-upplýsingakerfinu til að stuðla að því að bera megi kennsl á hlutaðeigandi einstaklinga með áreiðanlegum hætti. Innfærsla ljósmynda, andlitsmynda eða fingrafaragagna í Schengen-upplýsingakerfið og notkun slíkra gagna ættu að takmarkast við það sem nauðsynlegt er til að ná settum markmiðum, vera heimiluð í lögum Sambandsins, samræmast grundvallarréttindum, þ.m.t. hagsmunum barnsins, og ættu að vera í samræmi við lög Sambandsins um persónuvernd, m.a. viðeigandi ákvæði um persónuvernd sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Í sama augnamiði, til að koma í veg fyrir óþægindi sem stafa af því að röng kennsl séu borin á fólk, ætti einnig að vera unnt að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu um einstaklinga sem verða fyrir því að kenni þeirra er misnotað, sbr. þó viðeigandi verndarráðstafanir, að fengið sé samþykki þess, sem á hlut að máli, fyrir hverjum flokki gagna, einkum lófaförum, og strangar takmarkanir á því í hvaða tilgangi vinnsla slíkra persónuupplýsinga er lögmæt.
- 21) Aðildarríkin ættu að gera nauðsynlegar tæknilegar ráðstafanir til þess að í hvert sinn sem endanlegir notendur hafa rétt til að framkvæma leit í landsbundnum löggæslu- og innflytjendagagnagrunni leiti þeir einnig samhliða í Schengen-upplýsingakerfinu, sbr. þó meginreglurnar í 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/680 [\(9\)](#) og 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 [\(10\)](#). Þetta ætti að tryggja að Schengen-upplýsingakerfið virki sem helsta jöfnunaraðgerðin á svæðinu án landamæravörslu á innri landamærum og taki betur á afbrotastarfsemi sem nær yfir landamæri og hreyfanleika afbrotamanna.
- 22) Í þessari reglugerð ætti að setja fram skilyrði fyrir notkun fingrafaragagna, ljósmynda og andlitsmynda til að bera kennsl á einstaklinga og sannprófa deili á þeim. Í upphafi ætti aðeins að nota andlitsmyndir og ljósmyndir til þess að bera kennsl á

einstaklinga á opinberum landamærastöðvum. Slík notkun ætti að vera með fyrirvara um skýrslu framkvæmdastjórnarinnar sem staðfestir að tæknin sé tiltæk, áreiðanleg og tilbúin til notkunar.

- 23) Innleiðing sjálfvirkra fingrafaragreiningar í Schengen-upplýsingakerfið kemur til fyllingar Prüm-fyrirkomulaginu um gagnkvæman netaðgang yfir landamæri að tilgreindum landsbundnum DNA-gagnagrunnum og sjálfvirkum fingrafaragreiningarkerfum eins og fram kemur í ákvörðunum ráðsins 2008/615/DIM (11) og 2008/616/DIM (12). Leit í fingrafaragögnum í Schengen-upplýsingakerfinu gerir það kleift að leita að brotamanni með virkum hætti. Því ætti að vera unnt að hlaða upp fingrafaragögnum óþekkts brotamanns í Schengen-upplýsingakerfið, að því tilskildu að mjög miklar líkur séu á að bera megí kennsl á eiganda gagnanna sem brotamann í alvarlegu afbroti eða hryðjuverk. Þetta á einkum við ef fingrafaragögnin finnast á vopni eða öðrum hlut sem er notaður við framkvæmd brotsins. Það eitt að fingrafaragögn finnist á vettvangi afbrots ætti ekki að vera hægt að telja mjög miklar líkur á því að fingrafaragögnin tilheyri brotamanninum. Annað skilyrði fyrir stofnun slíkrar skráningar ætti að vera að ekki sé hægt að bera kennsl á hinn grunaða á grundvelli gagna úr öðrum viðeigandi landsbundnum gagnagrunni, gagnagrunni Sambandsins eða alþjóðlegum gagnagrunni. Ef leit í fingrafaragögnum leiðir til mögulegrar samsvörunar ætti aðildarríkið að gera frekari kannanir með þátttöku sérfræðinga til að komast að því hvort hinn grunaði sé eigandi þeirra fingrafara sem eru geymd í Schengen-upplýsingakerfinu og staðfesta deili á einstaklingnum. Ferlið ætti að vera bundið í landslög. Slík staðfesting gæti lagt verulega til rannsóknarinnar og gæti leitt til handtöku, að því tilskildu að öll skilyrði fyrir handtöku hafi verið uppfyllt.
- 24) Heimilt ætti að vera að leita í fingrafaragögnum sem eru geymd í Schengen-upplýsingakerfinu á grundvelli fullkominna eða ófullkominna fingrafara eða lófara sem finnast á vettvangi afbrots ef hægt er að sýna fram á að mjög miklar líkur séu á því að þau tilheyri manni sem hefur framið alvarlegt afbrot eða hryðjuverk, að því tilskildu að leit fari fram samtímis í viðeigandi landsbundnum fingrafaragagnagrunnum. Beina ætti sérstakri athygli að því að setja gæðastaðla um geymslu lífkennaupplýsinga, m.a. gagna um vettvangsför.
- 25) Ef ekki er hægt að staðfesta deili á einstaklingi með öðrum aðferðum ber að nota fingrafaragögn til að freista þess að bera kennsl á hann. Í öllum tilvikum ætti að vera heimilt að bera kennsl á einstakling með því að nota fingrafaragögn.
- 26) Það ætti að vera mögulegt að bæta DNA-sniði við skráningu í skýrt afmörkuðum tilvikum þegar fingrafaragögn liggja ekki fyrir. Aðeins notendur sem til þess hafa heimild ættu að hafa aðgang að DNA-sniðinu. DNA-snið ættu að auðvelda það að bera kennsl á týnda einstaklinga sem þarfnast verndar og einkum týnd börn, m.a. með því að heimila notkun á DNA-sniði eldri ættingja í beinan legg, afkomenda eða systkina til þess að unnt sé að staðfesta deilin. Í DNA-gögnum ættu aðeins að koma fram þær lágmarksupplýsingar sem nauðsynlegar eru til að bera kennsl á týndan einstakling.
- 27) Aðeins ætti að sækja DNA-snið í Schengen-upplýsingakerfið þegar nauðsynlegt er að bera kennsl á einstakling og í samræmi við þann tilgang sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Ekki ætti að sækja DNA-snið eða vinna þau í öðrum tilgangi en þeim sem lá að baki færslu þeirra inn í Schengen-upplýsingakerfið. Persónuverndar- og öryggisreglur þessarar reglugerðar ættu að gilda. Gera ætti frekari verndarráðstafanir, ef nauðsyn krefur, þegar DNA-snið eru notuð til að komast hjá hættu á fólkskum samsvörunum, innbrotum í tölvukerfi og óheimilli dreifingu til þriðju aðila.
- 28) Schengen-upplýsingakerfið ætti að innihalda skráningar um einstaklinga sem óskað er eftir að verði handteknir með afhendingu í huga og óskað er eftir að verði handteknir með framsal í huga. Til viðbótar við skráningarnar er rétt að kveða á um skipti á viðbótarupplýsingum fyrir milligöngu SIRENE-skrifstofanna sem eru nauðsynlegar í málsmeðferð vegna afhendingar og framsals. Einkum ætti að vinna þau gögn sem um getur í 8. gr. rammaákvörðunar ráðsins 2002/584/DIM (13) í Schengen-upplýsingakerfinu. Af aðgerðartengdum ástæðum þykir rétt að skráningaraðildarríkið geri fyrirbyggjandi skráningu vegna handtöku óaðgengilega tímabundið, gefi dómsyfyrvöld heimild til þess, þegar ítarleg og virk leit stendur yfir að einstaklingi sem evrópsk handtökuskipun hefur verið gefin út á og endanlegir notendur, sem taka ekki þátt í sjálfri leitaraðgerðinni, gætu teft árangri hennar í hættu. Almennt ætti tímabundin lokun fyrir aðgang að slíkum skráningum ekki að standa lengur en í 48 klukkustundir.
- 29) Unnt ætti að vera að bæta við í Schengen-upplýsingakerfið þýðingu á viðbótargögnum sem færð eru inn vegna afhendingar samkvæmt evrópsku handtökuskipuninni og vegna framsals.

- 30) Schengen-upplýsingakerfið ætti að innihalda skráningar um týnda einstaklinga eða einstaklinga í viðkvæmri stöðu sem koma þarf í veg fyrir að ferðist til þess að tryggja vernd þeirra eða koma í veg fyrir ógnir við almannaoðryggi eða allsherjarreglu. Þegar um er að ræða börn ættu þessar skráningar og samsvarandi meðferð mála að þjóna hagsmunum barnsins í samræmi við 24. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi og 3. gr. samnings Sameinuðu þjóðanna um réttindi barnsins frá 20. nóvember 1989. Aðgerðir og ákvarðanir lögbærra yfirvalda, þ.m.t. dómsyfirvalda, í kjölfar skráningar um barn ættu að vera í samstarfi við barnaverndaryfirvöld. Upplýsa ætti innlenda ábendingalínu vegna týndra barna eftir því sem við á.
- 31) Skráningar um týnda einstaklinga, sem taka þarf í gæslu, ætti að færa inn að beiðni lögbærra yfirvaldsins. Öll börn, sem hafa horfið frá móttökustöðvum aðildarríkjanna, ætti að skrá í Schengen-upplýsingakerfið sem týnda einstaklinga.
- 32) Færa ætti inn skráningar um börn, sem eiga það á hættu að vera numin á brott af foreldri, í Schengen-upplýsingakerfið að beiðni lögbærra yfirvalda, þ.m.t. dómsyfirvalda sem fara með lögsögu í málum er varða foreldraábyrgð samkvæmt landslögum. Einungis ætti að færa inn skráningar um börn, sem eiga það á hættu að vera numin á brott af foreldri, í Schengen-upplýsingakerfið ef hættan á því er raunveruleg og augljós og við afmarkaðar aðstæður. Því er nauðsynlegt að kveða á um strangar og viðeigandi verndarráðstafanir. Við mat á því hvort fyrir hendi sé raunveruleg og augljós yfirvofandi hættan á því að barn kunni að verða flutt á brott frá aðildarríki með ólöglegum hætti ætti lögbæra yfirvaldið að hafa hliðsjón af persónulegum aðstæðum barnsins og umhverfi þess.
- 33) Með þessari reglugerð ætti að setja fram nýjan flokk skráninga fyrir tiltekna hópa einstaklinga í viðkvæmri stöðu sem koma þarf í veg fyrir að ferðist. Líta ætti á einstaklinga, sem þurfa vegna aldurs síns, fötlunar eða fjölskylduaðstæðna á vernd að halda, sem einstaklinga í viðkvæmri stöðu.
- 34) Færa ætti inn skráningar um börn, sem koma þarf í veg fyrir að ferðist öryggis þeirra sjálfra vegna, í Schengen-upplýsingakerfið ef fyrir hendi er raunveruleg og augljós hættan á því að þau verði flutt á brott frá aðildarríki eða yfirgefi yfirráðasvæði þess. Færa ætti inn slíkar skráningar ef ferðin myndi fela í sér hættu á því að þau verði fórnarlömb mansals eða nauðungarhjonabands, limlestinga á kynfærum kvenna eða annars konar kynbundins ofbeldis, verði fórnarlömb eða þátttakendur í hryðjuverkum, verði kvödd eða skráð í vopnaða hópa eða þvinguð til virkrar þátttöku í hernaðaráttökum.
- 35) Færa ætti inn skráningar um fullorðna einstaklinga í viðkvæmri stöðu sem koma þarf í veg fyrir að ferðist öryggis þeirra sjálfra vegna ef ferðin myndi fela í sér hættu á því að þeir verði fórnarlömb mansals eða kynbundins ofbeldis.
- 36) Til þess að tryggja strangar og viðeigandi öryggisráðstafanir ættu skráningar um börn eða aðra einstaklinga í viðkvæmri stöðu sem koma þarf í veg fyrir að ferðist, þegar þess er krafist að landslögum, að vera færðar inn í Schengen-upplýsingakerfið á grundvelli ákvörðunar dómsyfirvalds eða ákvörðunar lögbærs yfirvalds sem dómsyfirvald hefur staðfest.
- 37) Taka ætti upp nýja aðgerð sem veitir heimild til að stöðva einstakling og taka skýrslu af honum til þess að skráningaraðildarríkið geti aflað sér ítarlegra upplýsinga. Þessi aðgerð ætti að eiga við í tilvikum þegar einstaklingur er, á grundvelli skýrrar vísbendingar, grunaður um að ætla sér að fremja eða hafa framið einhver þau brot sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. rammaákvörðunar 2002/584/DIM, ef frekari upplýsinga er þörf til að framfylgja úrskurði um refsivist eða öryggisráðstöfun gegn einstaklingi sem hefur verið sakfelldur fyrir einhver þau brot sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. rammaákvörðunar 2002/584/DIM eða þegar ástæða er til að ætla að hann muni fremja slík brot. Þessi aðgerð ætti einnig að vera með fyrirvara um fyrirliggjandi gagnkvæmt fyrirkomulag dómsmálaaðstoðar. Hún ætti að veita nægilegar upplýsingar til að ákvarða megi frekari aðgerðir. Þessi nýja aðgerð ætti ekki að taka til leitar á einstaklingi eða handtöku hans. Grunaðir og sakborningar ættu að halda réttarfarslegum réttindum sínum samkvæmt lögum Sambandsins og landslögum, m.a. rétti sínum til aðgangs að lögmanni í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/48/ESB [\(14\)](#).

- 38) Þegar um er að ræða skráningar um hluti sem leggja skal hald á eða nota sem sönnunargögn í sakamáli ætti haldlagning viðkomandi hluta að vera í samræmi við landslög sem ákvarða hvort og með hvaða skilyrðum leggja má hald á hlut, einkum ef hann er í vörslu réttmæts eiganda.
- 39) Schengen-upplýsingakerfið ætti að taka til nýrra flokka verðmætra hluta, m.a. hluta sem eru tengdir upplýsingatækni sem hægt er að bera kennsl á og leita að með einkvæmu auðkennisnúmeri.
- 40) Að því er varðar skráningar, sem eru færðar í Schengen-upplýsingakerfið, um skjöl sem leggja skal hald á eða nota sem sönnunargögn í sakamáli ætti að líta svo á að hugtakið „falsað“ taki bæði til breytifalsaðra og grunnfalsaðra skjala.
- 41) Aðildarríki ætti að eiga þess kost að bæta ábendingu við skráningu, svokölluðu merki (e. flag), sem gefur til kynna að ekki verði gripið til aðgerða á grundvelli skráningarinnar á yfirráðasvæði þess ríkis. Þegar færðar eru inn skráningar vegna handtöku með afhendingu í huga ætti ekki að líta svo á að neitt í þessari reglugerð veiti undanþágu frá eða hindri beitingu ákvæðanna í rammaákvörðun 2002/584/DIM. Ákvörðun um að setja merki við skráningu með það í huga að framkvæma ekki evrópska handtökuskipun ætti einvörðungu að byggjast á þeim ástæðum til synjunar sem er að finna í framangreindri rammaákvörðun.
- 42) Ef merki hefur verið bætt við skráningu og haft er upp á dvalarstað einstaklings, sem óskað er eftir að verði handtekinn og afhentur, ætti ávallt að tilkynna dómsyfirvaldinu, sem gaf út handtökuskipunina, um dvalarstað hans og getur það þá ákveðið að senda evrópska handtökuskipun til lögbærs dómsyfirvalds í samræmi við ákvæði rammaákvörðunar 2002/584/DIM.
- 43) Aðildarríkin ættu að eiga þess kost að tengja saman skráningar í Schengen-upplýsingakerfinu. Þó að tengdar séu saman tvær skráningar eða fleiri ætti það ekki að hafa nein áhrif á aðgerðir sem mælt er fyrir um, tímabil til að endurskoða skráningar eða rétt til aðgangs að skráningunum.
- 44) Aðeins ætti að geyma skráningar, sem færðar eru inn í Schengen-upplýsingakerfið, í þann tíma sem þarf til að þjóna þeim sérstaka tilgangi sem lá að baki innfærslu þeirra. Endurskoðunartímabil fyrir ólíka flokka skráninga ættu að vera viðeigandi í ljósi tilgangs þeirra. Skráningar um hluti, sem eru tengdar skráningu um einstakling, ætti aðeins að geyma í þann tíma sem skráningin um einstaklinginn er geymd. Ákvarðanir um að viðhalda skráningum um einstaklinga ættu að byggjast á heildstæðu mati í hverju tilviki fyrir sig. Aðildarríkin ættu að fara yfir skráningar um einstaklinga og hluti innan tilskilinnar endurskoðunartímabila og halda til haga tölfraðilegum upplýsingum um fjölda skráninga þar sem varðveislutímabil hefur verið framlengt.
- 45) Innfærsla skráningar í Schengen-upplýsingakerfið og framlenging á gildistíma skráningar í því ætti að vera með fyrirvara um meðalhófskröfu sem felur í sér könnun á því hvort viðkomandi tilvik sé nægilega viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið. Ef um er að ræða hryðjuverk ætti tilvikið að teljast nægilega viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið. Í þágu almannaöryggis eða þjóðaröryggis ætti aðildarríkjunum að vera heimilt að gera þá undantekningu að færa ekki inn skráningu í Schengen-upplýsingakerfið þegar líklegt má telja að slíkt myndi standi í vegi opinberra eða lagalegra eftirgrenslana, rannsóknar eða málsmeðferða.
- 46) Nauðsynlegt er að setja reglur varðandi eyðingu skráninga. Skráningu ætti ekki að geyma lengur en nauðsynlegt er til að ná fram tilgangi skráningarinnar. Í ljósi ólíkra venja aðildarríkjanna við að ákveða á hvaða tímapunkti skráning hefur uppfyllt tilgang sinn er rétt að setja fram ítarlegar viðmiðanir fyrir hvern skráningarflokk til að ákvarða hvenær henni skuli eytt.
- 47) Heilleiki gagna í Schengen-upplýsingakerfinu er afar mikilvægur. Því ætti að ákveða viðeigandi verndarráðstafanir vegna vinnslu gagna í Schengen-upplýsingakerfinu á miðlægum og landsbundnum vettvangi og tryggja öryggi gagnanna

endanna á milli. Þau yfirvöld sem koma að gagnavinnslnunni ættu að vera bundin af öryggiskröfum þessarar reglugerðar og fylgja samræmdu ferli varðandi tilkynningu atvika. Þjálfar ætti starfsfólk þeirra með viðeigandi hætti og upplýsa það um hvers kyns brot og viðurlög í þessu tilliti.

- 48) Gögn, sem eru unnin í Schengen-upplýsingakerfinu og tengdar viðbótarupplýsingar, sem skipst er á samkvæmt þessari reglugerð, ætti ekki að afhenda eða gera aðgengileg þriðju löndum eða alþjóðastofnunum.
- 49) Rétt þykir að veita þeim stofnunum sem annast skráningu ökutækja, skipa og loftfara aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu til þess að gera þeim kleift að sannprófa hvort verið sé að leita að viðkomandi farartæki í aðildarríkjum vegna haldlagningar. Rétt þykir einnig að veita þeim stofnunum, sem annast skráningu skotvopna, aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu til þess að gera þeim kleift að sannprófa hvort verið sé að leita að viðkomandi skotvopni í aðildarríkjunum vegna haldlagningar eða hvort fyrir liggur skráning um þann sem óskar eftir skráningunni.
- 50) Aðeins lögbærar stofnanir hins opinbera ættu að fá beinan aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu. Takmarka ætti þennan aðgang við skráningar um viðkomandi farartæki og skráningarskjal þess eða númeraplötu eða skotvopn og þá einstaklinga sem óska eftir skráningu þeirra. Slíkar stofnanir ættu að tilkynna allar jákvæðar niðurstöður í Schengen-upplýsingakerfinu til lögreglu yfirvalda sem ættu að grípa til frekari aðgerða í samræmi við viðkomandi skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu og tilkynna skráningaraðildarríkinu um jákvæðu niðurstöðuna fyrir milligöngu SIRENE-skrifstofanna.
- 51) Með fyrirvara um sértækari reglur, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, ættu innlend lög og stjórnsýslufyrirmæli sem samþykkt eru samkvæmt tilskipun (ESB) 2016/680 að gilda um vinnslu lögbærra innlendra yfirvalda á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð, m.a. söfnun þeirra og sendingu, í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir hryðjuverk eða önnur alvarleg refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum. Aðgangur lögbærra innlendra yfirvalda, sem bera ábyrgð á því að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir hryðjuverk eða önnur alvarleg refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu og réttur þeirra til að leita í slíkum gögnum eru með fyrirvara um öll viðeigandi ákvæði þessarar reglugerðar og tilskipunar (ESB) 2016/680 eins og þau eru leidd í landslög og einkum eftirlit af hálfu þeirra eftirlitsyfirvalda sem um getur í tilskipun (ESB) 2016/680.
- 52) Með fyrirvara um sértækari reglur um vinnslu persónuupplýsinga sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð ætti reglugerð (ESB) 2016/679 að gilda um vinnslu aðildarríkjanna á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð nema slík vinnsla fari fram af hálfu lögbærra innlendra yfirvalda í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða sækja til saka fyrir hryðjuverk eða önnur alvarleg refsiverð brot.
- 53) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 2018/1725 [\(15\)](#) ætti að gilda um vinnslu stofnana og aðila Sambandsins á persónuupplýsingum þegar þau gegna skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð.
- 54) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 [\(16\)](#) ætti að gilda um vinnslu Löggæslusamvinnustofnunar Evrópusambandsins á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð.
- 55) Í þeim tilvikum þegar leit, sem landsfulltrúar Refsivörslusamvinnustofnunarinnar og aðstoðarmenn þeirra framkvæma í Schengen-upplýsingakerfinu, leiðir í ljós að fyrir hendi er skráning sem aðildarríki hefur fært inn getur Refsivörslusamvinnustofnunin ekki gripið til umbeðinnar aðgerðar. Hún ætti því að upplýsa viðkomandi aðildarríki um það svo að það geti fylgt málinu eftir.
- 56) Við notkun Schengen-upplýsingakerfisins ættu lögbær yfirvöld að tryggja að reisn og friðhelgi þess einstaklings, sem gögn eru unnin um, séu virt. Vinnsla persónuupplýsinga að því er þessa reglugerð varðar á ekki að leiða til þess að einstaklingum sé mismunað á neinn hátt, s.s. á grundvelli kynferðis, kynþáttar eða þjóðernislegs uppruna, trúarbragða eða sannfæringar, fötlunar, aldurs eða kynhneigðar.

- 57) Að því er varðar trúnaðarkvöð ættu viðeigandi ákvæði í starfsmannareglum embættismanna Evrópusambandsins og ráðningarskilmálum annarra starfsmanna Sambandsins, sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE, KBE, KSE) nr. 258/68 (17) („starfsmannareglur“), að gilda um opinbera starfsmenn eða annað starfsfólk sem ráðið er til starfa og starfar í tengslum við Schengen-upplýsingakerfið.
- 58) Bæði aðildarríkin og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa ættu að gera öryggisáætlanir til þess að auðvelda framkvæmd öryggisskuldbindinga og ættu að hafa með sér samstarf til þess að fást við öryggismál út frá sameiginlegu sjónarhorni.
- 59) Landsbundnu, sjálfstæðu eftirlitsyfirvöldin, sem um getur í reglugerð (ESB) 2016/679 og tilskipun (ESB) 2016/680 („eftirlitsyfirvöld“), ættu að hafa eftirlit með lögmæti vinnslu aðildarríkjanna á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð, m.a. skiptum á viðbótarupplýsingum. Látu ætti eftirlitsyfirvöldunum í té nægileg tilföng til þess að framkvæma þetta verkefni. Kveða ætti á um rétt skráðra einstaklinga til þess að hafa aðgang að, leiðrétta og fá persónuupplýsingum um sig, sem eru geymdar í Schengen-upplýsingakerfinu, eytt og um hvers kyns síðari úrræði fyrir landsdómstólum, sem og gagnkvæma viðurkenningu dóma. Einnig þykir rétt að krefjast þess að aðildarríki leggi fram tölfraðilegar upplýsingar á hverju ári.
- 60) Eftirlitsyfirvöldin ættu að sjá til þess að úttekt fari fram á gagnavinnslu í landskerfum aðildarríkja þeirra í samræmi við viðeigandi alþjóðlega úttektarstaðla, a.m.k. á fjögurra ára fresti. Annaðhvort ættu eftirlitsyfirvöldin að annast úttektina sjálf eða panta slíka úttekt beint frá óháðum úttektaraðila á sviði persónuverndar. Óháði úttektaraðilinn ætti að vera undir stjórn og á ábyrgð viðkomandi eftirlitsyfirvalda sem ættu því sjálf að gefa úttektaraðilanum fyrirmæli og setja fram skýrt skilgreindan tilgang, umfang og aðferðafræði við úttektina, svo og leiðsögn og eftirlit varðandi úttektina og endanlegar niðurstöður hennar.
- 61) Evrópska persónuverndarstofnunin ætti að hafa eftirlit með starfsemi stofnana og aðila Sambandsins í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga samkvæmt þessari reglugerð. Evrópska persónuverndarstofnunin og eftirlitsyfirvöldin ættu að hafa með sér samstarf um eftirlit með Schengen-upplýsingakerfinu.
- 62) Evrópska persónuverndarstofnunin ætti að fá nægileg tilföng til þess að sinna þeim verkefnum sem henni eru fengin samkvæmt þessari reglugerð, m.a. aðstoð aðila sem búa yfir sérþekkingu varðandi lífkennaupplýsingar.
- 63) Í reglugerð (ESB) 2016/794 er kveðið á um að Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins beri að styðja og styrkja aðgerðir lögbærri innlendra yfirvalda og samstarf þeirra í baráttunni gegn hryðjuverkum og alvarlegum afbrotum og láta í té greiningar og ógnarmat. Rýmkun á rétti Löggæslusamvinnustofnunarinnar til aðgangs að skráningum um týnda einstaklinga ætti að efla enn frekar getu stofnunarinnar til að láta landsbundnum löggæsluyfirvöldum í té heildrænar aðgerða- og greiningarmiðaðar vörur í tengslum við mansal og kynferðislega misneytingu barna, m.a. á Netinu. Þetta myndi stuðla að betri vörnum gegn refsiverðum brotum af þessu tagi, vernd hugsanlegra fórnarlamba og rannsóknnum á brotamönnum. Evrópsk tölvu- og netglæpamiðstöð Löggæslusamvinnustofnunarinnar myndi líka njóta ávinnings af aðgangi Löggæslusamvinnustofnunarinnar að skráningum um týnda einstaklinga, m.a. þegar um er að ræða kynferðisafbrotamenn á ferðalagi og kynferðislega misnotkun barna á Netinu, þar sem brotamenn fullyrða oft að þeir hafi aðgang að börnum eða geti komist að börnum sem kunna að hafa verið skráð sem týnd börn.
- 64) Til þess að fylla upp í eyður í upplýsingaskiptum um hryðjuverk, einkum um erlenda hryðjuverkavígamenn, þar sem afar brýnt er að fylgjast með ferðum þeirra, eru aðildarríki hvött til að deila með Löggæslusamvinnustofnuninni upplýsingum um starfsemi sem tengist hryðjuverkum. Þessum upplýsingum ætti að deila með skiptum á viðbótarupplýsingum við Löggæslusamvinnustofnunina varðandi viðkomandi skráningar. Löggæslusamvinnustofnunin ætti, í þessu skyni, að koma á tengingu við fjarskiptavirknið.

- 65) Einnig er nauðsynlegt að setja fram skýrar reglur fyrir Löggæslusamvinnustofnunina um vinnslu og niðurhal gagna úr Schengen-upplýsingakerfinu til þess að hún geti notað Schengen-upplýsingakerfið með heildstæðum hætti að því tilskildu að reglum um persónuvernd sé fylgt eins og kveðið er á um í þessari reglugerð og reglugerð (ESB) 2016/794. Í þeim tilvikum þegar leit, sem Löggæslusamvinnustofnunin framkvæmir í Schengen-upplýsingakerfinu, leiðir í ljós að fyrir hendi er skráning sem aðildarríki hefur fært inn getur stofnunin ekki gripið til umbeðinnar aðgerðar. Hún ætti því að upplýsa viðkomandi aðildarríki um það, með skiptum á viðbótarupplýsingum við viðkomandi SIRENE-skrifstofu, svo að það aðildarríki geti fylgt málinu eftir.
- 66) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 (18) er kveðið á um, að því er varðar þá reglugerð, að gistiaðildarríkið skuli heimila liðsmönnum þeirra sveita, sem um getur í 8. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar og Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu sendir á vettvang, að leita í gagnagrunnum Sambandsins sé það nauðsynlegt til að ná markmiðum aðgerða, sem tilgreindar eru í aðgerðaáætlun um landamæraeftirlit, landamæragæslu og endursendingar. Aðrar viðeigandi stofnanir Sambandsins, einkum Evrópska stuðningsskrifstofan í hælismálefnum og Löggæslusamvinnustofnunin, geta einnig sent á vettvang sérfræðinga, sem eru ekki hluti af starfsliði þessara stofnana Sambandsins, sem þátttakendur í stuðningsteymum við stjórnun fólksflutninga. Markmiðið með sendingu sveitanna og teymanna, sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar, á vettvang er að leggja þeim aðildarríkjum, sem leggja fram beiðni, til liðsstyrk við framkvæmd aðgerða og í tæknimálum, einkum aðildarríkjum sem standa frammi fyrir óvenjulegum áskorunum vegna fólksflutninga. Til þess að sveitirnar og teymin, sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar, geti sinnt verkefnum sínum þarfnast þau aðgangs að Schengen-upplýsingakerfinu um tæknilegan skilflöt sem Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu notar til þess að tengjast miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu. Í þeim tilvikum þegar leit, sem sveitir eða teymi sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624 eða teymi starfsfólks framkvæma í Schengen-upplýsingakerfinu, leiðir í ljós að fyrir hendi er skráning sem aðildarríki hefur fært inn getur liðsmaður sveitarinnar eða teymisins eða starfsmannateymisins ekki gripið til umbeðinnar aðgerðar nema fá til þess heimild hjá gistiaðildarríkinu. Því ætti að upplýsa gistiaðildarríkið um það svo að það geti fylgt málinu eftir. Gistiaðildarríkið ætti að tilkynna skráningaraðildarríkinu um jákvæðu niðurstöðuna með skiptum á viðbótarupplýsingum.
- 67) Ekki er hægt að gera tilteknum þáttum Schengen-upplýsingakerfisins tæmandi skil í þessari reglugerð í ljósi tæknilegs eðlis þeirra, hversu ítarlegir þeir eru og hversu ört þeir breytast. Þessir þættir eru m.a. tæknireglur um innfærslu gagna, uppfærslu, eyðingu og leit í gögnum og gæði gagna og reglur varðandi lífkennaupplýsingar, reglur um samrýmanleika og forgang skráninga, um tengingar milli skráninga, ákvörðun dagsetningar þegar skráningar renna út innan hámarksfrests og um skipti á viðbótarupplýsingum. Því ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald að því er varðar þessa þætti. Tæknireglur um leit í skráningum ættu að taka mið af snurðulausri virkni landsbundins búnaðar.
- 68) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 (19). Málsmeðferð fyrir samþykkt framkvæmdargerða samkvæmt þessari reglugerð ætti að vera hin sama og fyrir reglugerð (ESB) nr. 2018/1861.
- 69) Í því skyni að tryggja gagnsæi ætti Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa að taka saman skýrslu, tveimur árum eftir að starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins hefst samkvæmt þessari reglugerð, um það hvernig miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og fjarskiptavirkið hafa reynst tæknilega, þ.m.t. öryggi þeirra, og um tvíhliða og marghliða skipti á viðbótarupplýsingum. Framkvæmdastjórnin ætti að gefa út heildarmat á fjögurra ára fresti.
- 70) Til þess að tryggja snurðulausa starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar nýja undirflokka hluta, sem leita á að samkvæmt skráningum um hluti sem leggja skal hald á eða nota sem sönnunargögn í sakamáli, og um það að ákvarða undir hvaða kringumstæðum nota má ljósmýndir og andlitsmyndir til að bera kennsl á einstaklinga í öðru samhengi en á opinberum landamærastöðvum. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 (20). Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða fá Evrópuþingið og ráðið í hendur öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkjanna og hafa sérfræðingar þeirra kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem hafa umsjón með undirbúningi framseldra gerða.

- 71) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. stofnun upplýsingakerfis Sambandsins og reglusetning um það og skipti á tengdum viðbótarupplýsingum, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, eðlis þeirra vegna, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 72) Í þessari reglugerð eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd, einkum í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Einkum er vernd persónuupplýsinga virt að fullu í þessari reglugerð, í samræmi við 8. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, jafnframt því sem leitast er við að tryggja öruggt umhverfi fyrir alla einstaklinga sem eru búsettir á yfirráðasvæði Sambandsins og sérstaka vernd fyrir börn sem gætu verið fórnarlömb mansals eða brotnáms. Þegar um börn er að ræða ætti fyrst og fremst hafa það að leiðarljósi sem er barninu fyrir bestu.
- 73) Danmörk tekur, í samræmi við 1. og 2. gr. bókunar 22 um stöðu Danmerkur, sem fylgir með sáttmálanum um Evrópusambandið og sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundin af henni eða beitingu hennar. Þar eð þessi reglugerð byggist á Schengen-réttarreglunum ber Danmörku, í samræmi við 4. gr. þeirrar bókunar, að ákveða, innan sex mánaða frá því að ráðið hefur samþykkt reglugerð þessa, hvort hún verði felld inn í landslög.
- 74) Bretland tekur þátt í þessari reglugerð í samræmi við 1. mgr. 5. gr. bókunar 19 sem fellir Schengen-réttarreglurnar inn í ramma Evrópusambandsins og fylgir með sáttmálanum um Evrópusambandið og sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, og 2. mgr. 8. gr. ákvörðunar ráðsins 2000/365/EB [\(21\)](#).
- 75) Írland tekur þátt í þessari reglugerð í samræmi við 1. mgr. 5. gr. bókunar nr. 19 sem fylgir með sáttmálanum um Evrópusambandið og sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins og 2. mgr. 6. gr. ákvörðunar ráðsins 2002/192/EB [\(22\)](#).
- 76) Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna í skilningi samningsins sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna [\(23\)](#), sem falla innan sviðsins sem um getur í G-lið 1. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/437/EB [\(24\)](#).
- 77) Að því er Sviss varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi samningsins sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Svissneska ríkjasambandið gerðu með sér um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna [\(25\)](#), sem falla innan sviðsins sem um getur í G-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2008/149/EB [\(26\)](#).
- 78) Að því er Liechtenstein varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi bókunarinnar sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Svissneska ríkjasambandið og Furstadæmið Liechtenstein gerðu með sér um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Svissneska ríkjasambandsins um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna [\(27\)](#), sem falla innan sviðsins sem um getur í G-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2011/349/ESB [\(28\)](#).
- 79) Að því er Búlgaríu og Rúmeníu varðar telst þessi reglugerð vera gerð, sem er byggð á Schengen-réttarreglunum eða er tengd þeim á annan hátt í skilningi 2. mgr. 4. gr. aðildarlaganna frá 2005, og ætti að hafa hliðsjón af ákvörðunum ráðsins 2010/365/ESB [\(29\)](#) og (ESB) 2018/934 [\(30\)](#).

80)Að því er Króatíu varðar telst þessi reglugerð verða gerð, sem er byggð á Schengen-réttarreglunum eða er tengd þeim á annan hátt í skilningi 2. mgr. 4. gr. aðildarlaganna frá 2011, og ætti að hafa hliðsjón af ákvörðun ráðsins (ESB) 2017/733 [\(31\)](#).

81)Að því er Kýpur varðar telst þessi reglugerð vera gerð sem er byggð á Schengen-réttarreglunum í skilningi 2. mgr. 3. gr. aðildarlaganna frá 2003.

82)Þessi reglugerð ætti að koma til framkvæmda að því er Írland varðar frá og með dagsetningum sem ákvarðaðar eru í samræmi við málsmeðferðarreglur sem settar eru fram í viðeigandi gerningum varðandi beitingu Schengen-réttarreglnanna í því ríki.

83)Með þessari reglugerð er sett fram röð umbóta á Schengen-upplýsingakerfinu sem mun auka skilvirkni þess, efla persónuvernd og rýmka aðgangsrétt. Við sumar þessara umbóta þarf ekki flókna tækniþróun en aðrar kalla á misumfangsmiklar tæknilegar breytingar. Til þess að veita endanlegum notendum aðgang að umbótum á kerfinu eins skjótt og mögulegt er, eru settar fram í þessari reglugerð breytingar á ákvörðun 2007/533/DIM í nokkrum áföngum. Sumar af þessum umbótum á kerfinu ættu að koma þegar í stað til framkvæmda við gildistöku þessarar reglugerðar en aðrar ættu að koma til framkvæmda annaðhvort einu eða tveimur árum eftir gildistöku hennar. Þessi reglugerð ætti að vera komin til framkvæmda í heild sinni innan þriggja ára frá gildistöku hennar. Fylgjast ætti náið með áfangabundinni framkvæmd þessarar reglugerðar til þess að komast hjá því að beiting hennar tefjist.

84)Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1986/2006 [\(32\)](#), ákvörðun 2007/533/DIM og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2010/261/ESB [\(33\)](#) ættu að falla úr gildi frá og með þeim degi sem þessi reglugerð kemur að fullu til framkvæmda.

85)Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 [\(34\)](#) og skilaði hún álit 3. maí 2017.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

Almenn ákvæði

1. gr.

Almennur tilgangur Schengen-upplýsingakerfisins

Tilgangur Schengen-upplýsingakerfisins skal vera að tryggja, með notkun upplýsinga sem komið er á framfæri gegnum kerfið, fyllsta öryggi á svæði frelsis, öryggis og réttlætis í Sambandinu, einnig að viðhalda almannaoöryggi og allsherjarreglu og standa vörð um öryggi á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna og að tryggja beitingu ákvæða 4. og 5. kafla V. bóls þriðja hluta sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins um för fólks um þessi yfirráðasvæði.

2. gr.

Efni

1. Í þessari reglugerð eru sett skilyrði og verklagsreglur um innfærslu skráninga um einstaklinga og hluti í Schengen-upplýsingakerfið og meðhöndlun þeirra og um skipti á viðbótarupplýsingum og viðbótargögnum vegna lögreglu- og dómstólasamstarfs í sakamálum.

2. Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um ákvæði um tæknilega högun Schengen-upplýsingakerfisins, skyldur aðildarríkjanna og Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (eu-LISA), gagnavinnslu, réttindi hlutaðeigandi einstaklinga og bótaábyrgð.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „skráning“: röð gagna sem færð eru inn í Schengen-upplýsingakerfið og gera lögbærum yfirvöldum kleift að bera kennsl á einstakling eða hlut með það að markmiði að grípa til sértækrar aðgerðar,

2) „viðbótarupplýsingar“: upplýsingar sem ekki eru hluti af skráningargögnum sem geymd eru í Schengen-upplýsingakerfinu en tengjast skráningum í því og sem skipst verður á fyrir milligöngu SIRENE-skrifstofanna:

a) í því skyni að gera aðildarríkjunum kleift að hafa samráð sín á milli eða upplýsa hvert annað þegar skráning er færð inn,

b) þegar jákvæð niðurstaða hefur fengist svo að unnt sé að grípa til viðeigandi aðgerðar,

c) þegar ekki er unnt að grípa til þeirrar aðgerðar sem mælt er fyrir um,

d) í tengslum við gæði gagna í Schengen-upplýsingakerfinu,

e) í tengslum við samrýmanleika og forgang skráninga,

f) í tengslum við rétt til aðgangs,

3) „viðbótargögn“: gögn sem eru geymd í Schengen-upplýsingakerfinu og tengjast skráningum í því, sem eiga að vera aðgengileg lögbærum yfirvöldum fyrirvaralaust þegar einstaklingur, sem gögn hafa verið skráð um í Schengen-upplýsingakerfið, finnst í kjölfar leitar í kerfinu,

4) „persónuupplýsingar“: persónuupplýsingar eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 4. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679,

5) „vinnsla persónuupplýsinga“: aðgerð eða röð aðgerða þar sem persónuupplýsingar eru unnar, hvort sem vinnslan er sjálfvirk eða ekki, s.s. söfnun, skráning, aðgerðaskráning, flokkun, kerfisbinding, varðveisla, aðlögun eða breyting, heimt, skoðun, notkun, miðlun með framsendingu, dreifing eða aðrar aðferðir til að gera upplýsingarnar tiltækar, samtenging eða samkeyrsla, aðgangstakmörkun, eyðing eða eyðilegging,

6) „samsvörun“ (e. match): eftirfarandi þrep:

a) endanlegur notandi hefur leitað í Schengen-upplýsingakerfinu,

b) leitin hefur leitt í ljós skráningu sem annað aðildarríki hefur fært inn í Schengen-upplýsingakerfið og

c) gögn varðandi skráninguna í Schengen-upplýsingakerfinu samsvara leitargögnunum,

7) „jákvæð niðurstaða“ (e. hit): samsvörun sem uppfyllir eftirtalдар viðmiðanir:

a) hún hefur verið staðfest af:

i. endanlegum notanda eða

ii.lögbæra yfirvaldinu í samræmi við innlenda málsmeðferð, þegar viðkomandi samsvörun byggðist á samanburði á lífkennaupplýsingum,

og

b) farið er fram á frekari aðgerðir,

8),„merki“: tímabundin ógilding skráningar á innlendum vettvangi sem má bæta við skráningar vegna handtöku, skráningar um týnda einstaklinga og einstaklinga í viðkvæmri stöðu og skráningar vegna eftirlits í kyrrþey, rannsóknareftirlits og markviss eftirlits,

9) „skráningaraðildarríki“: aðildarríkið sem færði skráninguna inn í Schengen-upplýsingakerfið,

10),„aðildarríki sem annast framkvæmd“: aðildarríkið sem annast eða hefur annast umbeðnar aðgerðir í kjölfar jákvæðrar niðurstöðu,

11),„endanlegur notandi“: starfsmaður lögbærs yfirvalds sem hefur heimild til að leita beint í tæknilegu stoðeiningunni (CS-SIS), landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi (N.SIS) eða í tæknilegu afriti,

12),„lífkennaupplýsingar“: persónuupplýsingar sem fást með sérstakri tæknivinnslu og tengjast líkamlegum eða lífeðlisfræðilegum eiginleikum einstaklings og gera það kleift að greina eða staðfesta deili á einstaklingi með ótvíræðum hætti, s.s. ljósmyndir, andlitsmyndir, fingrafaragögn og DNA-snið,

13),„fingrafaragögn“: gögn um fingraför og lófaför sem gera það kleift, vegna þess hversu einstök þau eru og þeirra tilvísunarpunkta sem þar er að finna, að gera nákvæman og óyggjandi samanburð varðandi deili á einstaklingi,

14),„andlitsmynd“: stafrænar myndir af andliti sem eru í upplausn og af gæðum sem eru fullnægjandi til að hana megi nota til sjálfvirkra lífkennamátunar,

15),„DNA-snið“: bókstafs- eða talnakóði sem sýnir eiginleikasafn til kennslagreiningar í sýni úr þeim hluta mannlegs DNA sem kóðar ekki og greining hefur verið gerð á, þ.e. einkum hina sérstöku sameindabyggingu á ýmsum DNA-gensetum,

16),„hryðjuverk“: brot samkvæmt landslögum, sem um getur í 3.–14. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/541 [\(35\)](#), eða sem samsvara einhverju af þessum brotum í þeim aðildarríkjum sem eru ekki bundin af þeirri tilskipun,

17),„lýðheilsuógn“: ógn við lýðheilsu eins og hún er skilgreind í 21. lið 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 [\(36\)](#).

4. gr.

Tæknileg högun og rekstrarhættir Schengen-upplýsingakerfisins

1. Schengen-upplýsingakerfið skal samanstanda af:

a)miðlægu kerfi (miðlægu Schengen-upplýsingakerfi (Central SIS)) sem samanstendur af:

i. tæknilegri stoðeiningu („CS-SIS“) sem inniheldur gagnagrunn („gagnagrunn Schengen-upplýsingakerfisins“), og varaeiningu tæknilegu stoðeiningarinnar,

ii. samræmdum landsbundnum skilfleti („NI-SIS“),

b) landskerfi (landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi (N.SIS)) í hverju aðildarríkjanna, sem samanstendur af landsbundnum gagnakerfum sem hafa samskipti við miðlæga Schengen-upplýsingakerfið, þ.m.t. í það minnsta ein landsbundin eða sameiginleg varaeining landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins og

c) fjarskiptavirki milli tæknilegu stoðeiningarinnar (CS-SIS), varaeiningar tæknilegu stoðeiningarinnar og landsbundins skilflatar Schengen-upplýsingakerfisins (NI-SIS) („fjarskiptavirkið“) sem setur fram dulkóðað sýndarnet sem eingöngu er ætlað gögnum Schengen-upplýsingakerfisins og gagnaskiptum milli SIRENE-skrifstofa eins og um getur í 2. mgr. 7. gr.

Landsbundið Schengen-upplýsingakerfi (N.SIS), sem um getur í b-lið, getur innihaldið gagnasafn („landsafrit“) sem inniheldur afrit af gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins í heild eða að hluta. Tvö aðildarríki eða fleiri geta komið á í einu af landsbundnum Schengen-upplýsingakerfum sínum sameiginlegu afriti sem þessi aðildarríki getað notað í sameiningu. Líta skal á slíkt sameiginlegt afrit sem landsafrit sérhvers þessara aðildarríkja.

Tvö aðildarríki eða fleiri geta notað sameiginlega varaeiningu landsbundins Schengen-upplýsingakerfis sem um getur í b-lið. Í þeim tilvikum skal líta á slíka sameiginlega varaeiningu sem varaeiningu landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins í sérhverju þessara aðildarríkja. Nota má landsbundið Schengen-upplýsingakerfi og varaeiningu þess samtímis til þess að tryggja órofinn aðgengileika fyrir endanlega notendur.

Aðildarríki, sem hyggjast koma á sameiginlegu afriti eða sameiginlegri varaeiningu landsbundins Schengen-upplýsingakerfis til að nota sameiginlega, skulu komast að skriflegu samkomulagi um ábyrgðarsvið hvers þeirra um sig. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um fyrirkomulag sitt.

Fjarskiptavirkið skal styðja við og stuðla að því að hægt sé að tryggja órofinn aðgengileika Schengen-upplýsingakerfisins. Það skal fela í sér varaleiðir og aðskildar leiðir vegna tenginga milli tæknilegu stoðeiningarinnar og varaeiningar tæknilegu stoðeiningarinnar og einnig varaleiðir og aðskildar leiðir vegna tenginga milli sérhvers innlands netaðgangsstaðar Schengen-upplýsingakerfisins og tæknilegu stoðeiningarinnar og varaeiningar tæknilegu stoðeiningarinnar.

2. Aðildarríki skal færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnum Schengen-upplýsingakerfisins í gegnum landsbundið Schengen-upplýsingakerfi sitt. Þau aðildarríki sem nota landsafrit í heild eða að hluta eða sameiginlegt afrit í heild eða að hluta skulu gera afritið aðgengilegt svo að hægt sé að framkvæma sjálfvirkar leitir á yfirráðasvæði hvers þessara aðildarríkja. Landsbundið eða sameiginlegt afrit að hluta skal innihalda a.m.k. þau gögn sem talin eru upp í a- til v-lið 3. mgr. 20. gr. Ekki skal vera hægt að leita í gagnasöfnum landsbundinna Schengen-upplýsingakerfa annarra aðildarríkja nema þegar um sameiginlegt afrit er að ræða.

3. Tæknilega stoðeiningin skal annast tæknilegt eftirlit og stjórnsýslu og hafa varaeiningu sem getur tryggt áframhaldandi starfsemi aðaleiningarinnar ef hún bilar. Tæknilega stoðeiningin og varaeining hennar skulu staðsettar á hinum tveimur tæknisvæðum Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa.

4. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal koma til framkvæmda tæknilausnum til þess að efla órofinn aðgengileika Schengen-upplýsingakerfisins, annaðhvort með samhliða rekstri tæknilegu stoðeiningarinnar og varaeiningar hennar, að því tilskildu að varaeiningin geti áfram tryggt starfrækslu Schengen-upplýsingakerfisins ef tæknilega stoðeiningin bilar, eða með því að gera eftirrit af kerfinu eða hlutum þess. Þrátt fyrir þær kröfur um málsmeðferð, sem mælt er fyrir um í 10. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1726, skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa gera könnun, eigi síðar en 28. desember 2019, á möguleikum á tæknilausnum, sem felur í sér óháð mat á áhrifum og kostnaðar- og ábatagreiningu.

5. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa getur, þegar nauðsyn krefur í undantekningartilvikum, þróað til bráðabirgða viðbótarafrít af gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins.

6. Tæknilega stoðeiningin skal veita nauðsynlega þjónustu við innfærslu og vinnslu gagna í Schengen-upplýsingakerfinu, m.a. við leit í gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins. Að því er varðar þau aðildarríki sem nota landsafrit eða sameiginlegt afrit skal tæknilega stoðeiningin:

a) sjá um beinlínutengdar uppfærslur landsafrita,

b) tryggja samstillingu og samræmingu landsafrita og gagnagrunns Schengen-upplýsingakerfisins og

c) annast framkvæmd frumstillingar og endurheimtar landsafrita.

7. Tæknilega stoðeiningin skal sjá fyrir órofum aðgengileika.

5. gr.

Kostnaður

1. Kostnaður við rekstur, viðhald og frekari þróun miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins og fjarskiptavirkisins skal greiddur af fjárlögum Sambandsins. Inni í þessum kostnaði skal vera sú vinna sem unnin er í tengslum við tæknilegu stoðeininguna til að tryggja að þjónustan, sem um getur í 6. mgr. 4. gr., sé veitt.

2. Hvert aðildarríki fyrir sig skal bera kostnað af uppsetningu, rekstri, viðhaldi og frekari þróun síns landsbundna Schengen-upplýsingakerfis.

II. KAFLI

Ábyrgð aðildarríkjanna

6. gr.

Landskerfi

Hvert aðildarríki skal bera ábyrgð á uppsetningu, rekstri, viðhaldi og frekari þróun síns landsbundna Schengen-upplýsingakerfis (N.SIS) og á því að tengja það við landsbundinn skilflöt Schengen-upplýsingakerfisins (NI-SIS).

Hvert aðildarríki skal bera ábyrgð á að tryggja endanlegum notendum órofinn aðgengileika gagna í Schengen-upplýsingakerfinu.

Hvert aðildarríki skal senda skráningar sínar í gegnum landsbundna Schengen-upplýsingakerfið.

7. gr.

Skrifstofa landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins og SIRENE-skrifstofan

1. Hvert aðildarríki skal tilnefna yfirvald („skrifstofu landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins“) sem skal bera meginábyrgð á landsbundna Schengen-upplýsingakerfinu.

Yfirvaldið skal bera ábyrgð á snuðulausum rekstri og öryggi landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins, tryggja aðgang lögbærra yfirvalda að Schengen-upplýsingakerfinu og gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að ákvæðum þessarar reglugerðar sé fylgt. Það skal bera ábyrgð á því að tryggja að öll virkni Schengen-upplýsingakerfisins sé aðgengileg endanlegum notendum, eftir því sem við á.

2. Hvert aðildarríki skal tilnefna landsbundið yfirvald sem skal vera starfhæft allan sólarhringinn alla daga vikunnar og tryggja skipti á öllum viðbótarupplýsingum og aðgengileika þeirra (SIRENE-skrifstofan) í samræmi við SIRENE-handbókina. Hver SIRENE-skrifstofa skal vera eini tengiliður aðildarríkis síns vegna skipta á viðbótarupplýsingum varðandi skráningar og til að greiða fyrir því að umbeðnar aðgerðir séu framkvæmdar þegar skráningar um einstaklinga eða hluti hafa verið færðar í Schengen-upplýsingakerfið og þessir einstaklingar eða hlutir finnast í kjölfar jákvæðrar niðurstöðu.

Hver SIRENE-skrifstofa skal, í samræmi við landslög, hafa greiðan beinan eða óbeinan aðgang að öllum viðeigandi innlendum upplýsingum, m.a. innlendum gagnagrunnum og öllum upplýsingum um skráningar aðildarríkis síns og að sérfræðiráðgjöf til þess að geta brugðist við beiðnum um viðbótarupplýsingar skjótt og innan þeirra tímamarka sem kveðið er á um í 8. gr.

SIRENE-skrifstofurnar skulu samræma eftirlit með gæðum þeirra upplýsinga sem færðar eru inn í Schengen-upplýsingakerfið. Í þeim tilgangi skulu þær hafa aðgang að þeim gögnum sem unnin eru í Schengen-upplýsingakerfinu.

3. Aðildarríkin skulu láta Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa í té upplýsingar um skrifstofu landsbundna Schengen-upplýsingakerfisins og SIRENE-skrifstofu sína. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal birta skrá yfir skrifstofur landsbundnu Schengen-upplýsingakerfanna og SIRENE-skrifstofurnar ásamt skránni sem um getur í 7. mgr. 56. gr.

8. gr.

Skipti á viðbótarupplýsingum

1. Skipst skal á viðbótarupplýsingum í samræmi við ákvæði SIRENE-handbókarinnar og nýta til þess fjarskiptavirkið. Aðildarríkin skulu láta í té nauðsynleg tæknileg úrræði og mannauð til að tryggja samfelldan aðgengileika og tímanleg og skilvirk skipti á viðbótarupplýsingum. Ef fjarskiptavirkið er ekki tiltækt skulu aðildarríkin nota aðrar tæknilegar leiðir, sem eru nægilega öruggar, til þess að skiptast á viðbótarupplýsingum. Setja skal fram skrá yfir tæknilegar leiðir, sem eru nægilegar öruggar, í SIRENE-handbókinni.

2. Aðeins skal nota viðbótarupplýsingar í þeim tilgangi sem lá að baki sendingu þeirra í samræmi við 64. gr. nema fyrir liggi fyrirframsamþykki skráningaraðildarríkisins til annarra nota.

3. SIRENE-skrifstofurnar skulu vinna verkefni sín á skjótan og skilvirkan hátt, einkum með því að svara beiðni um viðbótarupplýsingar eins skjótt og unnt er og eigi síðar en 12 klukkustundum frá móttöku beiðninnar. Ef um er að ræða skráningar sem varða hryðjuverk, skráningar um einstaklinga sem óskað er eftir að verði handteknir með afhendingu eða framsal í huga og ef um er að ræða skráningar um börn sem um getur í c-lið 1. mgr. 32. gr. skulu SIRENE-skrifstofurnar bregðast við þegar í stað.

Merkja skal þær beiðnir um viðbótarupplýsingar sem hafa mestan forgang með „ÁRÍÐANDI“ á SIRENE-eyðublöðunum og tilgreina ástæðu fyrir slíkri merkingu.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir þar sem mælt verður fyrir um ítarlegar reglur um verkefni SIRENE-skrifstofanna samkvæmt þessari reglugerð og skipti á viðbótarupplýsingum í formi handbókar sem ber heitið „SIRENE-handbókin“. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

9. gr.

Fylgni við tækni- og virkniröfur

1. Þegar aðildarríki setur upp sitt landsbundna Schengen-upplýsingakerfi skal það fara að sameiginlegum stöðlum, samskiptareglum og tæknilegum verklagsreglum sem settar eru til að tryggja að landsbundna Schengen-upplýsingakerfið samrýmist miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu til að tryggja skjóta og skilvirka sendingu gagna.

2. Ef aðildarríki notar landsafrit skal það tryggja, með þeirri þjónustu sem tæknilega stöðeyningin veitir og þeim sjálfvirku uppfærslum sem um getur í 6. mgr. 4. gr., að gögn sem vistuð eru í landsafritinu séu eins, og í samræmi við, gögn í gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins og að leit í landsafritinu gefi sömu niðurstöðu og leit í gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins.

3. Endanlegir notendur skulu fá þau gögn sem nauðsynleg eru til að þeir geti sinnt verkefnum sínum, einkum, og þegar nauðsyn krefur, öll fyrirbyggjandi gögn sem gera það kleift að bera kennsl á skráðan einstakling og grípa til umbeðinnar aðgerðar.

4. Aðildarríkin og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skulu gera reglubundnar prófanir til að sannprófa að landsafritin, sem um getur í 2. mgr., uppfylli tækniröfur. Taka skal tillit til niðurstaðna þessara prófana sem hluta af því kerfi sem komið er á fót með reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1053/2013 [\(37\)](#).

5. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa sameiginlega staðla, samskiptareglur og tæknilegar verklagsreglur sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

10. gr.

Öryggi – aðildarríkin

1. Sérhvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir í tengslum við sitt landsbundna Schengen-upplýsingakerfi, þ.m.t. öryggisáætlun, áætlun um rekstrarsamfellu og endurreisnaráætlun eftir stóráfall, í því skyni:

a) að vernda búnað sem gögn eru geymd á, m.a. með gerð viðbragðsáætlana til verndar mikilvægum grunnvirkjum,

b) að neita þeim sem ekki hafa til þess heimild um aðgang að gagnavinnsluaðstöðu til vinnslu á persónuupplýsingum (eftirlit með aðgangi að aðstöðu),

c) að koma í veg fyrir að þeir sem ekki hafa til þess heimild geti lesið eða afritað af gagnamiðlum, breytt þeim eða eytt (eftirlit með gagnamiðlum),

d) að koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að færa inn gögn og skoða, breyta eða eyða varðveittum persónuupplýsingum (eftirlit með varðveislu gagna),

e) að koma í veg fyrir að þeir sem hafa ekki til þess heimild geti notað sjálfvirk gagnavinnslukerfi með hjálp gagnasamskiptabúnaðar (notendaeftirlit),

f) að koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu og að hægt sé að breyta eða eyða án heimildar gögnum sem eru unnin í Schengen-upplýsingakerfinu (eftirlit með færslu upplýsinga),

g) að tryggja, með notkun persónubundinna og einkvæmra notendaauðkenna og leynilegs aðgangshams, að þeir sem hafa heimild til að nota sjálfvirk gagnavinnslukerfi hafi aðeins aðgang að gögnum sem falla undir aðgangsheimild þeirra (eftirlit með aðgangi að gögnum),

h) að tryggja að öll yfirvöld, sem hafa rétt til aðgangs að Schengen-upplýsingakerfinu eða gagnavinnsluáðstöðu, útbúi lýsingar á hlutverki og skyldum einstaklinga, sem hafa heimild til aðgangs að gögnum og til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnum, og gera þessar lýsingar þegar í stað aðgengilegar þeim eftirlitsyfirvöldum sem um getur í 1. mgr. 69. gr., að beiðni þeirra (starfsmannalýsingar),

i) að tryggja að hægt sé að sannprófa og ákvarða til hvaða aðila unnt er að senda persónuupplýsingar með gagnasamskiptabúnaði (eftirlit með samskiptum),

j) að tryggja að unnt sé að sannprófa og ákvarða eftir á hvaða persónuupplýsingar hafa verið færðar inn í sjálfvirk gagnavinnslukerfi, hvenær það var gert, hver gerði það og í hvaða tilgangi (eftirlit með færslum),

k) að hindra, einkum með viðeigandi dulkóðunaraðferðum, að hægt sé án heimildar að lesa, afrita, breyta eða eyða persónuupplýsingum meðan verið er að senda þær eða við flutning gagnamiðla (eftirlit með flutningi),

l) að hafa eftirlit með skilvirkni öryggisráðstafananna sem um getur í þessari grein og gera nauðsynlegar skipulagsráðstafanir í tengslum við innra eftirlit til að tryggja að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar (eigin úttekt),

m) að tryggja að uppsett kerfi sé hægt að setja upp að nýju eftir rof svo að það starfi eðlilega (endurrétting) og

n) að tryggja rétta virkni Schengen-upplýsingakerfisins, að tilkynnt sé um truflanir (áreiðanleiki) og að ekki sé unnt að spilla varðveittum persónuupplýsingum þegar virkni kerfisins er ekki rétt (heilleiki).

2. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir sem jafngilda þeim sem um getur í 1. mgr. að því er varðar öryggi í tengslum við vinnslu og skipti á viðbótarupplýsingum, m.a. með því að tryggja öryggi athafnasvæðis SIRENE-skrifstofanna.

3. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir sem jafngilda þeim sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar að því er varðar öryggi við vinnslu á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins af hálfu þeirra yfirvalda sem um getur í 44. gr.

4. Þær ráðstafanir sem lýst er í 1., 2. og 3. mgr. geta verið hluti af almennri öryggisnálgun og -áætlun á innlendum vettvangi sem tekur til margra upplýsingatæknikerfa. Í þeim tilvikum skulu kröfur, sem eru settar fram í þessari grein, og beiting þeirra gagnvart Schengen-upplýsingakerfinu vera auðþekktanlegar í þeirri áætlun og tryggðar með henni.

11. gr.

Trúnaðarkvöð – aðildarríkin

1. Hvert aðildarríki skal, í samræmi við landslög, láta sínar reglur um þagnarskyldu eða aðra sambærilega trúnaðarskyldu gilda um alla einstaklinga og stofnanir sem gert er að vinna með gögn í Schengen-upplýsingakerfinu og viðbótarupplýsingar. Þessi kvöð skal áfram eiga við eftir að viðkomandi einstaklingar láta af embætti eða hætta störfum eða eftir að starfsemi þessara stofnana lýkur.

2. Ef aðildarríki á samstarf við utanaðkomandi verktaka um hvers kyns verkefni sem tengjast Schengen-upplýsingakerfinu skal það hafa náð eftirlit með starfsemi verktakans til þess að tryggja að hann fari að öllum ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum sem varða öryggi, trúnaðarkvöð og persónuvernd.

3. Ekki skal fela einkaaðilum eða einkareknum stofnunum rekstrarstjórnun landsbundins Schengen-upplýsingakerfis eða tæknilegra afrita.

12. gr.

Aðgerðaskrár haldnar á landsvísu

1. Aðildarríki skulu tryggja að allur aðgangur að og öll skipti á persónuupplýsingum í tæknilegu stöðeiningunni séu skráð í aðgerðaskrár í landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi þeirra í þeim tilgangi að athuga hvort leitin sé lögmæt, fylgjast með lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja að landsbundna Schengen-upplýsingakerfið starfi sem skyldi, og vegna heilleika gagna og öryggis. Þessi krafa á ekki við um þau sjálfvirku ferli sem um getur í a-, b- og c-lið 6. mgr. 4. gr.

2. Í aðgerðaskránum skal einkum koma fram saga skráningarinnar, dagsetning og tími gagnavinnslunnar, gögnin sem notuð eru til að framkvæma leit, tilvísun til þeirra gagna sem eru unnin og persónubundin og einkvæm auðkenni bæði lögbæra yfirvaldsins og einstaklingsins sem annaðist vinnslu gagnanna.

3. Ef leitin er framkvæmd á grundvelli fingrafaragagna eða andlitsmyndar í samræmi við 43. gr. skulu aðgerðaskrárnar, þrátt fyrir 2. mgr. þessarar greinar, sýna hvaða tegund gagna var notuð til þess að framkvæma leitina fremur en gögnin sjálf.

4. Aðgerðaskrárnar skal einungis nota í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. og þeim skal eytt þremur árum eftir að þær eru búnar til. Aðgerðaskrár sem innihalda sögu skráninga skal eytt þremur árum eftir að skráningunum hefur verið eytt.

5. Geyma má aðgerðaskrárnar lengur en í þann tíma sem um getur í 4. mgr. ef þörf er á þeim í tengslum við eftirlit sem þegar er hafið.

6. Lögbær innlend yfirvöld, sem sjá um að athuga hvort leit sé lögmæt, fylgjast með lögmæti gagnavinnslu, annast eigið eftirlit og tryggja að landsbundna Schengen-upplýsingakerfið starfi sem skyldi, heilleika gagna og öryggi, skulu hafa aðgang að þessum aðgerðaskrár, innan marka valdheimilda sinna og fari þau þess á leit, í þeim tilgangi að sinna skyldum sínum.

7. Ef aðildarríki framkvæma í samræmi við landslög sjálfvirka leit með skönnun á númeraplötum vélknúinna ökutækja með því að nota sjálfvirk greiningarkerfi fyrir númeraplötur skulu þau halda aðgerðaskrá yfir leitina í samræmi við landslög. Ef nauðsyn krefur má framkvæma allsherjarleit í Schengen-upplýsingakerfinu til þess að sannprófa hvort jákvæð niðurstaða hafi fengist. Ákvæði 1.–6. mgr. gilda um allsherjarleit.

8. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um innihald aðgerðaskrárinnar sem um getur í 7. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

13. gr.

Eigið eftirlit

Aðildarríkin skulu tryggja að sérhvert yfirvald sem hefur rétt til aðgangs að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu geri nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari reglugerð og starfi, ef nauðsyn krefur, með eftirlitsyfirvaldinu.

14. gr.

Þjálfun starfsfólks

1. Starfsfólk þeirra yfirvalda, sem hafa rétt til aðgangs að Schengen-upplýsingakerfinu, skal fá viðeigandi þjálfun að því er varðar gagnaöryggi, grundvallarréttindi, m.a. persónuvernd, og reglur um og aðferðir við gagnavinnslu sem fram koma í SIRENE-handbókinni áður en það fær heimild til vinnslu gagna sem geymd eru í Schengen-upplýsingakerfinu og reglulega eftir að aðgangur að gögnum Schengen-upplýsingakerfisins hefur verið veittur. Upplýsa skal starfsfólkið um viðeigandi ákvæði varðandi refsiverð brot og viðurlög, m.a. ákvæðin sem kveðið er á um í 73. gr.

2. Aðildarríkin skulu hafa innlenda þjálfunaráætlun vegna Schengen-upplýsingakerfisins sem skal fela í sér þjálfun endanlegra notenda, auk starfsfólks SIRENE-skrifstofanna.

3. Skipuleggja skal sameiginleg þjálfunarnámskeið á vettvangi Sambandsins a.m.k. einu sinni á ári til þess að efla samstarf milli SIRENE-skrifstofanna.

Skyldur Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa

Rekstrarstjórnun

2. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal einnig bera ábyrgð á eftirfarandi verkefnum sem tengjast fjarskiptavirkinu:

3. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal einnig bera ábyrgð á eftirfarandi verkefnum sem tengjast SIRENE-skrifstofunum og samskiptum milli þeirra:

- Hún skal gefa framkvæmdastjórninni reglulega skýrslu um þau vandamál sem upp hafa komið og um viðkomandi aðildarríki.

5. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni kerfa skal einnig hafa með höndum verkefni tengd því að veita þjálfun í tæknilegri notkun Schengen-upplýsingakerfisins og ráðstöfunum um að bæta gæði gagna í Schengen-upplýsingakerfinu.

6. Rekstrarstjórnun miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins skal taka til allra nauðsynlegra verkefna til þess að halda kerfinu starfandi allan sólarhringinn, alla daga vikunnar í samræmi við þessa reglugerð, einkum þeirrar viðhaldsvinnu og tækniþróunar sem nauðsynleg er til að tryggja að kerfið starfi snurðulaust. Þessi verkefni skulu einnig taka til samræmingar og stjórnunar á og stuðnings við prófanir varðandi miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og landsbundna Schengen-upplýsingakerfið sem tryggja að miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og landsbundna Schengen-upplýsingakerfið starfi í samræmi við kröfumar um fylgni við tækni- og virknikröfur sem fram koma í 9. gr.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til þess að setja fram tæknilegar kröfur vegna fjarskiptavirkisins. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

16. gr.

Öryggi — Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa

1. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir, m.a. öryggisáætlun, áætlun um rekstrarsamfellu og endurreisnaráætlun eftir stóráfall fyrir miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og fjarskiptavirkið til þess:

- a) að vernda búnað sem gögn eru geymd á, m.a. með gerð viðbragðsáætlana til verndar mikilvægum grunnvirkjum,
- b) að neita þeim sem ekki hafa til þess heimild um aðgang að gagnavinnsluaðstöðu til vinnslu á persónuupplýsingum (eftirlit með aðgangi að aðstöðu),
- c) að koma í veg fyrir að þeir sem ekki hafa til þess heimild geti lesið eða afritað af gagnamiðlum, breytt þeim eða eytt (eftirlit með gagnamiðlum),
- d) að koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að færa inn gögn og skoða, breyta eða eyða varðveittum persónuupplýsingum (eftirlit með varðveislu gagna),
- e) að koma í veg fyrir að þeir sem hafa ekki til þess heimild geti notað sjálfvirk gagnavinnslukerfi með hjálp gagnasamskiptabúnaðar (notendaeftirlit),
- f) að koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu og að hægt sé að breyta eða eyða án heimildar gögnum sem eru unnin í Schengen-upplýsingakerfinu (eftirlit með færslu upplýsinga),
- g) að tryggja, með notkun persónubundinna og einkvæmra notendaaudkenna og leynilegs aðgangshams að þeir sem hafa heimild til að nota sjálfvirk gagnavinnslukerfi hafi aðeins aðgang að gögnum sem falla undir aðgangsheimild þeirra (eftirlit með aðgangi að gögnum),
- h) að útbúa lýsingar á hlutverki og skyldum einstaklinga, sem hafa heimild til aðgangs að gögnum eða gagnavinnsluaðstöðu, og gera þessar lýsingar þegar í stað aðgengilegar Evrópsku persónuverndarstofnuninni að beiðni hennar (starfsmannalýsingar),
- i) að tryggja að hægt sé að sannprófa og ákvarða til hvaða aðila unnt er að senda persónuupplýsingar með gagnasamskiptabúnaði (eftirlit með samskiptum),
- j) að tryggja að unnt sé að sannprófa og ákvarða eftir á hvaða persónuupplýsingar hafa verið færðar inn í sjálfvirk gagnavinnslukerfi, hvenær það var gert og hver gerði það (eftirlit með færslum),

k) að hindra, einkum með viðeigandi dulkóðunaraðferðum, að hægt sé án heimildar að lesa, afrita, breyta eða eyða persónuupplýsingum meðan verið er að senda þær eða við flutning gagnamiðla (eftirlit með flutningi),

l) að hafa eftirlit með skilvirkni öryggisráðstafananna sem um getur í þessari grein og gera nauðsynlegar skipulagsráðstafanir í tengslum við innra eftirlit til að tryggja að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar (eigin úttekt),

m) að tryggja að uppsett kerfi sé hægt að setja upp að nýju eftir rof svo að það starfi eðlilega (endurrétting),

n) að tryggja rétta virkni Schengen-upplýsingakerfisins, að tilkynnt sé um truflanir (áreiðanleiki) og að ekki sé unnt að spilla varðveittum persónuupplýsingum þegar virkni kerfisins er ekki rétt (heilleiki) og

o) að tryggja öryggi tæknisvæða sinna.

2. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal gera ráðstafanir sem jafngilda þeim sem um getur í 1. mgr. að því er varðar öryggi í tengslum við vinnslu og skipti á viðbótarupplýsingum í gegnum fjarskiptavirkið.

17. gr.

Trúnaðarkvöð — Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa

1. Með fyrirvara um 17. gr. í starfsmannareglunum skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa láta viðeigandi reglur um þagnarskyldu eða aðra sambærilega trúnaðarskyldu, sem svarar til þeirra sem mælt er fyrir um í 11. gr. þessarar reglugerðar, gilda um allt starfsfólk sitt sem gert er að vinna með gögn í Schengen-upplýsingakerfinu. Þessi kvöð skal áfram eiga við eftir að viðkomandi einstaklingar láta af embætti eða hætta störfum eða eftir að skyldustörfum þeirra lýkur.

2. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal gera ráðstafanir sem jafngilda þeim sem um getur í 1. mgr. að því er varðar trúnaðarkvöð í tengslum við skipti á viðbótarupplýsingum í gegnum fjarskiptavirkið.

3. Ef Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa á samstarf við utanaðkomandi verktaka um hvers kyns verkefni sem tengjast Schengen-upplýsingakerfinu skal hún hafa náð eftirlit með starfsemi verktakans til þess að tryggja að hann fari að öllum ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum sem varða öryggi, trúnaðarkvöð og persónuvernd.

4. Ekki skal fela einkaaðilum eða einkareknum stofnunum rekstrarstjórnun tæknilegu stoðeiningarinnar.

18. gr.

Aðgerðaskrár haldnar miðlægt

1. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal tryggja að allur aðgangur að og öll skipti á persónuupplýsingum í tæknilegu stoðeiningunni séu skráð í aðgerðaskrár í þeim tilgangi sem getið er í 1. mgr. 12. gr.

2. Í aðgerðaskránum skal einkum koma fram saga skráningarinnar, dagsetning og tími gagnavinnslunnar, gögnin sem notuð eru til að framkvæma leit, tilvísun til þeirra gagna sem eru unnin og persónubundin og einkvæm auðkenni þess lögbæra yfirvalds sem annaðist vinnslu gagnanna.

3. Ef leitin er framkvæmd á grundvelli fingrafaragagna eða andlitsmynda í samræmi við 43. gr. skulu aðgerðaskrárnar, þrátt fyrir 2. mgr. þessarar greinar, sýna hvaða tegund gagna var notuð til þess að framkvæma leitina fremur en gögnin sjálf.

4. Aðgerðaskrárnar skal einungis nota í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. og þeim skal eytt þremur árum eftir að þær eru búnar til. Aðgerðaskrár sem innihalda sögu skráninga skal eytt þremur árum eftir að skráningunum hefur verið eytt.

5. Geyma má aðgerðaskrárnar lengur en í þann tíma sem um getur í 4. mgr. ef þörf er á þeim í tengslum við eftirlit sem þegar er hafið.

6. Í þágu eigin eftirlits og til að tryggja eðlilega virkni tæknilegu stoðeiningarinnar, heilleika gagna og öryggi skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa hafa aðgang að þessum aðgerðaskrár, innan marka valdheimilda sinna.

Evrópska persónuverndarstofnunin skal hafa aðgang að þessum aðgerðaskrár fari hún fram á það, innan marka valdheimilda sinna og í þeim tilgangi að sinna verkefnum sínum.

IV. KAFLI

Upplýsingar til almennings

19. gr.

Upplýsingaherferðir um Schengen-upplýsingakerfið

Þegar beiting þessarar reglugerðar hefst skal framkvæmdastjórnin, í samstarfi við eftirlitsyfirvöldin og Evrópsku persónuverndarstofnunina, hrinda úr vör upplýsingaherferð meðal almennings um markmið Schengen-upplýsingakerfisins, gögnin sem þar eru varðveitt, yfirvöld sem hafa aðgang að því og um réttindi skráðra einstaklinga. Framkvæmdastjórnin skal endurtaka slíkar herferðir reglulega í samstarfi við eftirlitsyfirvöldin og Evrópsku persónuverndarstofnunina. Framkvæmdastjórnin skal halda úti vefsetri sem er aðgengilegt almenningi þar sem fram koma allar viðeigandi upplýsingar varðandi Schengen-upplýsingakerfið. Aðildarríkin skulu, í samstarfi við innlend eftirlitsyfirvöld sín, móta og koma til framkvæmda nauðsynlegum stefnum til að upplýsa borgara sína og íbúa almennt um Schengen-upplýsingakerfið.

V. KAFLI

Flokkar gagna og merkjum bætt við

20. gr.

Flokkar gagna

1. Með fyrirvara um 1. mgr. 8. gr. eða ákvæði þessarar reglugerðar um geymslu viðbótargagna skulu í Schengen-upplýsingakerfinu einungis vera þeir flokkar gagna sem hvert aðildarríki leggur fram, í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í 26., 32., 34., 36., 38. og 40. gr.

2. Gagnaflokkarnir skulu vera sem hér segir:

a) upplýsingar um einstaklinga sem færð hefur verið inn skráning um,

b) upplýsingar um hluti sem um getur í 26., 32., 34., 36. og 38. gr.

3. Í skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu, sem felur í sér upplýsingar um einstaklinga, skulu einungis eftirfarandi upplýsingar koma fram:

a) kenninöfn,

b) eiginnöfn,

c) nöfn við fæðingu,

d) fyrri nöfn og tökuheiti,

e) sérstök varanleg, líkamleg einkenni,

f) fæðingarstaður,

g) fæðingardagur og -ár,

h) kyn,

- i) ríkisföng,
- j) hvort hlutaðeigandi einstaklingur:
 - i. sé vopnaður,
 - ii. sé ofbeldisfullur,
 - iii. hafi hlaupist á brott eða lagt á flótta,
 - iv. sé í sjálfsvígshættu,
 - v. ógni lýðheilsu eða
 - vi. taki þátt í athæfi sem um getur í 3.–14. gr. tilskipunar (ESB) 2017/541,
- k) ástæðan fyrir skráningunni,
- l) hvaða yfirvald stofnaði skráninguna,
- m) tilvísun til ákvörðunarinnar sem varð tilefni skráningarinnar,
- n) aðgerð sem grípa skal til ef fram kemur jákvæð niðurstaða,
- o) tengingar við aðrar skráningar skv. 63. gr.,
- p) tegund brots,
- q) skráningarnúmer einstaklingsins í landsskrá,
- r) að því er varðar skráningar sem um getur í 1. mgr. 32. gr., tegundarflokkun tilviks,
- s) flokkur persónuskilríkja einstaklingsins,
- t) útgáfuland persónuskilríkja einstaklingsins,
- u) númer persónuskilríkja einstaklingsins, eitt eða fleiri,

v) útgáfudagur persónuskilríkja einstaklingsins,

w) ljósmyndir og andlitsmyndir,

x) í samræmi við 3. mgr. 42. gr., viðeigandi DNA-snið,

y) fingrafaragögn,

z) afrit af persónuskilríkjum, í lit þegar mögulegt er.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa nauðsynlegar tæknireglur til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnunum sem um getur í 2. og 3. mgr. þessarar greinar og sameiginlegu staðlana sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

5. Tæknireglur fyrir leit í tæknilegu stoðeiningunni, í landsbundnum eða sameiginlegum afritum og í tæknafrítum, sem eru gerð skv. 2. mgr. 56. gr., skulu vera sambærilegar. Þær skulu byggjast á sameiginlegum stöðlum.

21. gr.

Meðalhóf

1. Áður en skráning er færð inn og þegar gildistími skráningar er framlengdur skulu aðildarríkin ákveða hvort tilvikið sé nægilega viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið.

2. Ef einstaklings eða hlutar er leitað samkvæmt skráningu sem tengist hryðjuverki skal tilvikið teljast nægilega viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið. Í þágu almannaöryggis og þjóðaröryggis mega aðildarríkin gera þá undantekningu að færa ekki inn skráningu þegar líklegt má telja að slíkt myndi standi í vegi opinberra eða lagalegra eftirgrennslana, rannsókna eða málsmeðferða.

22. gr.

Kröfur vegna innfærslu skráningar

1. Til að færa inn skráningu í Schengen-upplýsingakerfið þarf að lágmarki þau gögn, sem um getur í a-, g-, k- og n-lið 3. mgr. 20. gr., nema við þær aðstæður sem um getur í 40. gr. Einnig skal færa inn þau gögn önnur, sem um getur í þeirri málsgrein, í Schengen-upplýsingakerfið ef þau liggja fyrir.

2. Gögnin sem um getur í e-lið 3. mgr. 20. gr. þessarar reglugerðar skal aðeins færa inn þegar slíkt er nauðsynlegt til þess að bera kennsl á viðkomandi einstakling. Þegar slík gögn eru færð inn skulu aðildarríkin sjá til þess að 10. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680 sé fylgt.

23. gr.

Samrýmanleiki skráninga

1. Áður en aðildarríki færir inn skráningu skal það kanna hvort fyrir sé skráning um viðkomandi einstakling eða hlut í Schengen-upplýsingakerfinu. Til þess að kanna hvort þegar sé til skráning um einstaklinginn skal einnig kanna fingrafaragögn ef þau liggja fyrir.

2. Hvert aðildarríki skal aðeins færa inn eina skráningu fyrir hvern einstakling eða hlut í Schengen-upplýsingakerfið. Ef nauðsyn krefur mega önnur aðildarríki færa inn nýjar skráningar fyrir sama einstakling eða hlut í samræmi við 3. mgr.

3. Ef fyrir er skráning um einstakling eða hlut í Schengen-upplýsingakerfinu skal aðildarríkið, sem óskar eftir að færa inn nýja skráningu, kanna hvort ósamrýmanleiki sé milli skráninganna. Ef ósamrýmanleiki er ekki fyrir hendi má aðildarríkið færa inn nýju skráninguna. Ef skráningarnar eru ósamrýmanlegar skulu SIRENE-skrifstofur hlutaðeigandi aðildarríkja hafa með sér samráð með því að skiptast á viðbótarupplýsingum til þess að ná samkomulagi. Mæla skal fyrir um reglur um samrýmanleika skráninga í SIRENE-handbókinni. Víkja má frá reglum um samrýmanleika eftir að aðildarríkin hafa haft með sér samráð enda sé það brýnt vegna hagsmuna einstakra ríkja.

4. Þegar fram kemur jákvæð niðurstaða úr fleiri en einni skráningu um sama einstakling eða hlut skal aðildarríkið sem annast framkvæmdina fylgja reglum um forgang skráninga sem mælt er fyrir um í SIRENE-handbókinni.

Ef einstaklingur fellur undir fleiri en eina skráningu sem mismunandi aðildarríki hafa fært inn skal framkvæmd skráninga vegna handtöku í samræmi við 26. gr. hafa forgang, sbr. þó 25. gr.

24. gr.

Almenn ákvæði um merki

1. Ef aðildarríki telur að það bryti í bága við landslög sín, alþjóðlegar skuldbindingar eða mikilvæga hagsmuni ríkisins að láta skráningu, sem gerð er skv. 26., 32. eða 36. gr., öðlast gildi getur það, eftir að skráning hefur verið færð inn, farið fram á að merki sé bætt við skráninguna til merkis um að ekki verði gripið til aðgerðarinnar, sem farið er fram á með skráningunni, á yfirlýðingavæði þess. SIRENE-skrifstofa skráningaraðildarríkisins skal bæta merkinu við.

2. Í því skyni að gera aðildarríkjunum kleift að fara fram á að merki verði bætt við skráningu, sem færð er inn í samræmi við 26. gr., skulu öll aðildarríkin fá sjálfvirka tilkynningu um sérhverja nýja skráningu í þeim flokki með skiptum á viðbótarupplýsingum.

3. Ef skráningaraðildarríki fer fram á það, í sérstaklega áriðandi og alvarlegum tilvikum, að aðgerð verði framkvæmd skal aðildarríkið sem annast framkvæmd kanna hvort það geti dregið til baka merki sem bætt var við að fyrirmælum þess. Ef aðildarríkið sem annast framkvæmdina sér sér það fært skal það gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að unnt sé að framkvæma strax aðgerðina sem beðið var um.

25. gr.

Merkjum bætt við skráningar vegna handtöku með afhendingu í huga

1. Þegar rammaákvörðun 2002/584/DIM á við skal aðildarríki fara fram á það við skráningaraðildarríkið að það bæti við merki sem kemur í veg fyrir að skráningu vegna handtöku með afhendingu í huga verði fylgt eftir með handtöku þegar dómshyfirvaldið, sem er samkvæmt innlendum lögum bært til að framfylgja evrópskri handtökuskipun, hefur synjað því að framkvæma hana vegna þess að fyrir liggur ástæða til synjunar og farið hefur verið fram á að merki verði bætt við.

Aðildarríki getur einnig farið fram á að merki verði bætt við skráninguna ef lögbært dómshyfirvald þess lætur einstaklinginn sem skráningin varðar lausan í afhendingarferlinu.

2. Að fyrirmælum lögbærs dómshyfirvalds samkvæmt innlendum lögum getur aðildarríki þó einnig krafist þess, annaðhvort á grundvelli almennra fyrirmæla eða í einstöku tilviki, að skráningaraðildarríkið bæti merki við skráningu vegna handtöku með afhendingu í huga ef augljóst er að synja verður um framkvæmd evrópsku handtökuskipunarinnar.

VI. KAFLI

Skráningar um einstaklinga sem óskað er eftir að verði handteknir með afhendingu eða framsal í huga

26. gr.

Tilgangur með og skilyrði fyrir innfærslu skráninga

1. Skráningar um einstaklinga, sem óskað er eftir að verði handteknir með afhendingu í huga á grundvelli evrópskrar handtökuskipunar, eða skráningar um einstaklinga, sem óskað er eftir að verði handteknir með framsal í huga, skulu færðar inn í kerfið að beiðni dómshyfirvalds skráningaraðildarríkisins.

2. Skráningar vegna handtöku með afhendingu í huga skulu einnig færðar inn á grundvelli útgefinna handtökuskipana í samræmi við samninga, sem Sambandið og þriðju lönd hafa gert með sér á grundvelli sáttmálanna og miða að afhendingu einstaklinga á grundvelli handtökuskipunar og sem kveða á um sendingu slíkrar handtökuskipunar um Schengen-upplýsingakerfið.

3. Líta skal á sérhverja tilvísun í þessari reglugerð til ákvæða í rammaákvörðun 2002/584/DIM þannig að hún taki einnig til samsvarandi ákvæða í samningum, sem gerðir hafa verið milli Sambandsins og þriðju landa á grundvelli sáttmálanna og miða að afhendingu einstaklinga á grundvelli handtökuskipunar, sem kveða á um sendingu slíkrar handtökuskipunar um Schengen-upplýsingakerfið.

4. Þegar um yfirstandandi aðgerð er að ræða getur skráningaraðildarríkið gert fyrirbyggjandi skráningu vegna handtöku í samræmi við þessa grein tímabundið óaðgengilega til leitar af hálfu endanlegra notenda í aðildarríkjunum sem taka þátt í aðgerðinni. Í þeim tilvikum skal skráningin aðeins vera aðgengileg SIRENE-skrifstofunum. Aðildarríkin skulu því aðeins gera skráningu óaðgengilega að:

a) ekki sé hægt að ná markmiði aðgerðarinnar með öðrum ráðstöfunum,

b) lögbært dómsyfirvald skráningaraðildarríkisins hafi veitt til þess fyrirframleyfi og

c) öll aðildarríki sem taka þátt í aðgerðinni hafi verið upplýst með skiptum á viðbótarupplýsingum.

Aðeins skal nýta virknina, sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, í allt að 48 stundir. Ef slíkt er nauðsynlegt aðgerðarinnar vegna má framlengja hana um 48 stundir í senn. Aðildarríkin skulu halda til haga tölfræðilegum upplýsingum um fjölda skráninga þar sem þessi virkni hefur verið notuð.

5. Ef fyrir hendi er skýr vísbending um að hlutirnir, sem um getur í a-, b-, c-, e-, g-, h-, j- og k-lið 2. mgr. 38. gr., tengist einstaklingi sem fellur undir skráningu skv. 1. og 2. mgr. þessarar greinar má færa inn skráningar um þessa hluti til þess að finna einstaklinginn. Í þeim tilvikum skal tengja saman skráninguna um einstaklinginn og skráninguna um hlutinn í samræmi við 63. gr.

6. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa nauðsynlegar reglur til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnunum sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

27. gr.

Viðbótargögn um einstaklinga sem óskað er eftir að verði handteknir með afhendingu í huga

1. Sé óskað eftir að einstaklingur verði handtekinn í þeim tilgangi að verða afhentur á grundvelli evrópskrar handtökuskipunar skal skráningaraðildarríkið færa afrit af frumriti evrópsku handtökuskipunarinnar inn í Schengen-upplýsingakerfið.

Aðildarríki getur fært inn afrit af fleiri en einni evrópskri handtökuskipun í skráningu vegna handtöku með afhendingu í huga.

2. Skráningaraðildarríkið getur fært inn afrit af þýðingu á evrópsku handtökuskipuninni á einu opinberu tungumáli stofnana Sambandsins eða fleiri.

28. gr.

Viðbótarupplýsingar um einstaklinga sem óskað er eftir að verði handteknir með afhendingu í huga

Aðildarríkið sem færði inn skráningu vegna handtöku með afhendingu í huga skal veita hinum aðildarríkjunum þær upplýsingar sem um getur í 1. mgr. 8. gr. rammaákvörðunar 2002/584/DIM með skiptum á viðbótarupplýsingum.

29. gr.

Viðbótarupplýsingar um einstaklinga sem óskað er eftir að verði handteknir með framsal í huga

1. Aðildarríkið sem færði inn skráningu vegna framsals skal veita öllum öðrum aðildarríkjum upplýsingar um eftirfarandi með skiptum á viðbótarupplýsingum:

a) yfirvaldið sem lagði fram beiðni um handtöku,

b) hvort fyrir liggi handtökuskipun eða annað skjal með sama lagagildi eða aðfararhæfur dómur,

c) eðli brotsins og tilvísun til viðeigandi refsíákvæða,

d) lýsingu á því við hvaða aðstæður brotið var framið, þ.m.t. hvenær og hvar það var framið og hversu stóran þátt sá, sem færð hefur verið inn skráning um, átti í því,

e) afleiðingar brotsins, að því marki sem unnt er, og

f) hvað það annað sem að gagni kann að koma eða nauðsynlegt telst til að framfylgja skráningunni.

2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skulu ekki veittar ef þegar er búið að láta í té þær upplýsingar sem um getur í 27. eða 28. gr. og þær eru taldar nægja til að aðildarríkið, sem annast framkvæmdina, geti framfylgt skráningunni.

30. gr.

Breyting á aðgerð sem grípa skal til varðandi skráningar vegna handtöku með afhendingu eða framsal í huga

Ef handtaka er ekki möguleg, annaðhvort vegna þess að aðildarríkið sem beiðni um það er beint til hafnar því í samræmi við verklagsreglurnar um merki sem settar eru fram í 24. og 25. gr., eða vegna þess að rannsókn er ekki lokið, þegar um er að ræða skráningu vegna handtöku með framsal í huga, skal aðildarríkið sem beiðni er beint til bregðast við skráningunni með því að gefa upplýsingar um dvalarstað viðkomandi einstaklings.

31. gr.

Framkvæmd aðgerðar á grundvelli skráningar vegna handtöku með afhendingu eða framsal í huga

1. Skráning, sem færð er inn í Schengen-upplýsingakerfið í samræmi við 26. gr., og viðbótargögnin sem um getur í 27. gr., skulu saman vera ígildi og hafa sömu áhrif og evrópsk handtökuskipun sem gefin er út í samræmi við rammaákvörðun 2002/584/DIM þegar sú rammaákvörðun á við.

2. Þegar rammaákvörðun 2002/584/DIM á ekki við skal skráning í Schengen-upplýsingakerfið í samræmi við 26. og 29. gr. hafa sama lagagildi og beiðni um handtöku og gæslu skv. 16. gr. Evrópusamningsins um framsal sakamanna frá 13. desember 1957 eða 15. gr. Benelúx-sáttmálans um framsal og gagnkvæma aðstoð í sakamálum frá 27. júní 1962.

VII. KAFLI

Skráningar um týnda einstaklinga eða einstaklinga í viðkvæmri stöðu sem koma þarf í veg fyrir að ferðist

32. gr.

Tilgangur með og skilyrði fyrir innfærslu skráninga

1. Færa skal inn skráningar um eftirfarandi flokka einstaklinga í Schengen-upplýsingakerfið að beiðni lögbærs yfirvalds skráningaraðildarríkisins:

a) týndir einstaklingar sem taka þarf í gæslu:

i. vegna öryggis þeirra sjálfra,

ii. til þess að koma í veg fyrir ógnun við allsherjarreglu eða almannaöryggi,

b) týndir einstaklingar sem ekki þarf að taka í gæslu,

c) börn sem eiga á hættu að verða numin á brott af foreldri, aðstandanda eða forráðamanni og koma þarf í veg fyrir að ferðist,

d) börn sem koma þarf í veg fyrir að ferðist sakir raunverulegrar og augljósrar hættu á því að þau verði flutt á brott frá eða yfirgefi yfirráðasvæði aðildarríkis og:

i. verði fórnarlömb mansals eða nauðungarhjórabands, limlestinga á kynfærum kvenna eða annars konar kynbundins ofbeldis,

ii. verði fórnarlömb eða þátttakendur í hryðjuverkum eða

iii. verði kvödd eða skráð í vopnaða hópa eða þvinguð til virkrar þátttöku í hernaðaráttökum,

e) einstaklingar í viðkvæmri stöðu sem náð hafa lögaldri og koma þarf í veg fyrir að ferðist, öryggis þeirra sjálfra vegna, sakir raunverulegrar og augljósrar hættu á því að þeir verði fluttir á brott frá eða yfirgefi yfirráðasvæði aðildarríkis og verði fórnarlömb mansals eða kynbundins ofbeldis.

2. Ákvæði a-liðar 1. mgr. gilda einkum um börn og um einstaklinga sem setja þarf á stofnun á grundvelli ákvörðunar lögbærs yfirvalds.

3. Skráningu um barn, sem um getur í c-lið 1. mgr., skal færa inn á grundvelli ákvörðunar lögbærra yfirvalda, m.a. dómsyfirvalda aðildarríkjanna sem hafa lögsögu í málum er varða foreldraábyrgð, ef fyrir hendi er raunveruleg og augljós hættu á því að barnið kunni að verða flutt á brott með ólögætum og skjótum hætti frá aðildarríkinu þar sem lögbæru yfirvöldin eru staðsett.

4. Skráningu um einstaklinga sem um getur í d- og e-lið 1. mgr. skal færa inn á grundvelli ákvörðunar lögbærra yfirvalda, m.a. dómsyfirvalda.

5. Skráningaraðildarríkið skal endurskoða með reglubundnum hætti þörfina á því að halda við þeim skráningum sem um getur í c-, d- og e-lið 1. mgr. þessarar greinar í samræmi við 4. mgr. 53. gr.

6. Skráningaraðildarríkið skal tryggja alla eftirfarandi þætti:

a) að í gögnunum sem það skráir í Schengen-upplýsingakerfið komi fram í hvaða flokk, af þeim sem um getur í 1. mgr., viðkomandi einstaklingur fellur,

b) að í gögnunum sem það skráir í Schengen-upplýsingakerfið komi fram tegund viðkomandi tilviks, þegar það er þekkt, og

c) að SIRENE-skrifstofa þess hafi, í tengslum við skráningar sem eru færðar inn í samræmi við c-, d- og e-lið 1. mgr., allar viðeigandi upplýsingar handbærar þegar skráningin er stofnuð.

7. Fjórum mánuðum áður en barn, sem fellur undir skráningu samkvæmt þessari grein, nær lögræðisaldri í samræmi við landslög skráningaraðildarríkisins skal tæknilega stöðeiningin senda skráningaraðildarríkinu sjálfvirka tilkynningu um að annaðhvort þurfi að uppfæra ástæðuna fyrir skráningunni og þá aðgerð sem grípa á til eða eyða skráningunni.

8. Ef fyrir hendi er skýr vísbending um að hlutirnir, sem um getur í a-, b-, c-, e-, g-, h- og k-lið 2. mgr. 38. gr., tengist einstaklingi sem fellur undir skráningu skv. 1. mgr. þessarar greinar má færa inn skráningar um þessa hluti til þess að finna einstaklinginn. Í þeim tilvikum skal tengja saman skráninguna um einstaklinginn og skráninguna um hlutinn í samræmi við 63. gr.

9. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til þess að mæla fyrir um og þróa reglur um tegundaflokkun tilvika og innfærslu gagna sem um getur í 6. mgr. Tegundir tilvika er varða týnda einstaklinga sem eru börn skulu fela í sér, en einskorðast ekki við, börn sem hlaupist hafa á brott, fylgdarlaus börn í tengslum við fólksflutninga og börn sem eiga það á hættu að verða numin á brott af foreldri.

Framkvæmdastjórnin skal einnig samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa nauðsynlegar tæknireglur til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnunum sem um getur í 8. mgr.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

33. gr.

Framkvæmd aðgerðar á grundvelli skráningar

1. Þegar búið er að finna einstakling, sem um getur í 32. gr., skulu lögbær yfirvöld aðildarríkisins sem annast framkvæmd, með fyrirvara um kröfur 4. mgr., tilkynna skráningaraðildarríkinu um hvar hann er.

2. Þegar um er að ræða einstaklinga sem taka þarf í gæslu, sem um getur í a-, c-, d- og e-lið 1. mgr. 32. gr., skal aðildarríkið sem annast framkvæmd þegar í stað ráðfæra sig við lögbær yfirvöld sín og lögbær yfirvöld skráningaraðildarríkisins með skiptum á viðbótarupplýsingum til þess að ná samkomulagi án tafar um það hvaða ráðstafanir skuli gera. Lögbær yfirvöld í aðildarríkinu sem annast framkvæmd geta, í samræmi við landslög, flutt þessa einstaklinga í öruggt skjól til þess að hindra þá í að halda áfram för sinni.

3. Þegar um börn er að ræða skal ákvörðun um þær ráðstafanir sem gera skal eða ákvörðun um að flytja barn í öruggt skjól eins og um getur í 2. mgr. tekin með hagsmuni barnsins að leiðarljósi. Taka skal slíkar ákvarðanir þegar í stað og eigi síðar en 12 stundum eftir að barnið fannst, í samráði við viðkomandi barnaverndaryfirvöld, eftir því sem við á.

4. Upplýsingar um týnda einstaklinga, sem hafa fundist og náð hafa lögdri, má aðeins veita öðrum en lögbærum yfirvöldum með samþykki viðkomandi. Lögbær yfirvöld geta þó tilkynnt þeim, sem tilkynnti um hvarfið, að skráningu hafi verið eytt vegna þess að týndi einstaklingurinn hafi fundist.

VIII. KAFLI

Skráningar um einstaklinga sem leitað er að til að veita liðsinni við dómsmeðferð

34. gr.

Tilgangur með og skilyrði fyrir innfærslu skráninga

1. Í þeim tilgangi að veita upplýsingar um dvalar- eða búsetustað einstaklinga skulu aðildarríkin, að beiðni lögbærs yfirvalds, færa inn í Schengen-upplýsingakerfið skráningar um:

a) vitni,

b) einstaklinga sem er stefnt eða sem leitað að er vegna stefnu um að koma fyrir dómsyfyrvöld í tengslum við meðferð sakamáls til þess að gera grein fyrir verknuðum sem þeir eru ákærðir fyrir,

c) einstaklinga sem birta á refsisdóm eða önnur skjöl í tengslum við meðferð sakamáls, til þess að gera grein fyrir verknuðum sem þeir eru ákærðir fyrir,

d) einstaklinga sem birta á stefnu til að mæta í því skyni að taka út refsingu, sem felur í sér frelsissviptingu.

2. Ef fyrir hendi er skýr vísbending um að hlutirnir, sem um getur í a-, b-, c-, e-, g-, h- og k-lið 2. mgr. 38. gr., tengist einstaklingi sem fellur undir skráningu skv. 1. mgr. þessarar greinar má færa inn skráningar um þessa hluti til þess að finna einstaklinginn. Í þeim tilvikum skal tengja saman skráninguna um einstaklinginn og skráninguna um hlutinn í samræmi við 63. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa nauðsynlegar tæknireglur til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnunum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

35. gr.

Framkvæmd aðgerðar á grundvelli skráningar

Þær upplýsingar, sem farið er fram á, skulu veittar skráningaraðildarríkinu sem um þær biður með skiptum á viðbótarupplýsingum.

IX. KAFLI

Skráningar um einstaklinga og hluti sem skulu sæta eftirliti í kyrrþey, rannsóknareftirliti eða markvissu eftirliti

36. gr.

Tilgangur með og skilyrði fyrir innfærslu skráninga

1. Færa skal inn skráningar um einstaklinga, hluti sem um getur í a-, b-, c-, e-, g-, h-, j-, k- og l-lið 2. mgr. 38. gr. og aðra greiðslumiðla en reiðufé í samræmi við landslög skráningaraðildarríkisins, með tilliti til eftirlits í kyrrþey, rannsóknareftirlits eða markviss eftirlits í samræmi við 3., 4. og 5. mgr. 37. gr.

2. Þegar færðar eru inn skráningar vegna eftirlits í kyrrþey, rannsóknareftirlits eða markviss eftirlits og þegar þær upplýsingar sem skráningaraðildarríkið sækist eftir koma til viðbótar þeim sem kveðið er á um í a- til h-lið 1. mgr. 37. gr. skal skráningaraðildarríkið bæta öllum þeim upplýsingum, sem sóst er eftir, við skráninguna. Ef upplýsingarnar tengjast sérstökum flokkum persónuupplýsinga, sem um getur í 10. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680, skal því aðeins sækjast eftir þeim upplýsingum að það sé algerlega nauðsynlegt vegna skráningarinnar og í tengslum við það refsiverða brot sem var tilefni skráningarinnar.

3. Færa má inn skráningar um einstaklinga vegna eftirlits í kyrrþey, rannsóknareftirlits eða markviss eftirlits í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir refsiverð brot, framfylgja ákvörðun um refsingu og koma í veg fyrir ógnir við almannaoðryggi í einum eða fleirum eftirfarandi aðstæðum:

a) þegar skýr vísbending er fyrir hendi um að einstaklingur hafi í hyggju að fremja eða fremji einhver þau brot sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. rammaákvörðunar 2002/584/DIM,

b) þegar þær upplýsingar sem um getur í 1. mgr. 37. gr. eru nauðsynlegar til þess að framfylgja úrskurði um refsivist eða öryggisráðstöfun gagnvart einstaklingi sem hefur verið sakfelldur fyrir einhver þau brot sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. rammaákvörðunar 2002/584/DIM,

c) þegar heildarmat á einstaklingi, einkum á grundvelli fyrri refsiverðra brota gefur ástæðu til að ætla að einstaklingurinn kunni að fremja þau brot sem um getur í 1. og 2. mgr. 2. gr. rammaákvörðunarinnar 2002/584/DIM í framtíðinni.

4. Auk þess er heimilt að færa inn skráningar um einstaklinga vegna eftirlits í kyrrþey, rannsóknareftirlits eða markviss eftirlits í samræmi við landslög að beiðni þeirra yfirvalda sem bera ábyrgð á þjóðaröryggi þegar skýrar vísbendingar eru fyrir hendi um að þær upplýsingar, sem um getur í 1. mgr. 37. gr., séu nauðsynlegar til að koma í veg fyrir alvarleg ógnun stafi af viðkomandi einstaklingi eða til að koma í veg fyrir alvarlegar ógnanir við innra eða ytra þjóðaröryggi. Aðildarríkið, sem færði skráninguna inn í samræmi við þessa málsgrein, skal tilkynna hinum aðildarríkjunum um hana. Hvert aðildarríki tekur ákvörðun um það til hvaða yfirvalda þessum upplýsingum verður miðlað. Miðla skal upplýsingunum fyrir milligöngu SIRENE-skrifstofanna.

5. Ef fyrir hendi er skýr vísbending um að hlutirnir, sem um getur í a-, b-, c-, e-, g-, h-, j-, k- og l-lið 2. mgr. 38. gr. eða aðrir greiðslumiðlar en reiðufé, tengist alvarlegum brotum, sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, eða alvarlegum ógnunum, sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar, má færa inn skráningar um þessa hluti og tengja þær skráningar skráningum sem færðar eru inn í samræmi við 3. og 4. mgr. þessarar greinar.

6. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa nauðsynlegar tæknireglur til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnunum sem um getur í 5. mgr. þessarar greinar og þeim viðbótarupplýsingum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

37. gr.

Framkvæmd aðgerðar á grundvelli skráningar

1. Að því er eftirlit í kyrrþey, rannsóknareftirlit eða markviss eftirlit varðar skal aðildarríkið sem annast framkvæmd safna og senda skráningaraðildarríkinu allar eða sumar eftirfarandi upplýsinga, þ.e. um:

a) að einstaklingur sem fellur undir skráningu sé fundinn eða að hlutir, sem um getur í a-, b-, c-, e-, g-, h-, j-, k- og l-lið 2. mgr. 38. gr. eða aðrir greiðslumiðlar en reiðufé, sem til er skráning um, séu fundnir,

b) stað, tímasetningu og tilefni eftirlitsins,

c) ferðaleið og áfangastað,

d) fylgdarmenn einstaklingsins sem skráningin varðar eða farþega í ökutæki, skipi eða loftfari eða fylgdarmenn handhafa óútfylltra skilríkja eða útgefinna skilríkja sem búast má með sanngjörnum hætti við að tengist einstaklingnum sem skráningin varðar,

e) þekkt deili og aðra persónulega lýsingu á einstaklingnum sem notar óútfylltu skilríkin eða útgefna skilríkin sem til er skráning um,

f) hlutina sem um getur í a-, b-, c-, e-, g-, h-, j-, k- og l-lið 2. mgr. 38. gr. eða aðra greiðslumiðla en reiðufé sem notaðir eru,

g) hluti sem menn hafa meðferðis, m.a. ferðaskilríki,

h) það við hvaða kringumstæður einstaklingurinn, hlutirnir sem um getur í a-, b-, c-, e-, g-, h-, j-, k- og l-lið 2. mgr. 38. gr. eða aðrir greiðslumiðlar en reiðufé, fundust,

i) aðrar upplýsingar sem skráningaraðildarríkið sækist eftir í samræmi við 2. mgr. 36. gr.

Ef upplýsingarnar, sem um getur í i-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, tengjast sérstökum flokkum persónuupplýsinga, sem um getur í 10. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680, skal vinnsla þeirra vera með þeim skilyrðum sem sett eru fram í þeirri grein og aðeins fara fram ef þær bæta upp aðrar persónuupplýsingar sem eru unnar í sama tilgangi.

2. Aðildarríkið sem annast framkvæmd skal senda þær upplýsingar sem um getur í 1. mgr. með skiptum á viðbótarupplýsingum.

3. Eftirlit í kyrrþey (e. discreet check) skal fela í sér leynilega söfnun á eins miklu af þeim upplýsingum, sem lýst er í 1. mgr., og unnt er við venjubundna starfsemi lögbærra innlendra yfirvalda aðildarríkisins sem annast framkvæmd. Við söfnun upplýsinganna skal tryggja að eftirlitið haldist örugglega leynilegt og að sá sem skráningin varðar verði á engan hátt var við að slík skráning sé fyrir hendi.

4. Rannsóknareftirlit (e. inquiry check) skal fela í sér skýrslutöku af einstaklingnum, m.a. á grundvelli upplýsinga eða sértækra spurninga sem skráningaraðildarríkið hefur bætt við skráninguna í samræmi við 2. mgr. 36. gr. Skýrslutakan skal fara fram í samræmi við landslög aðildarríkisins sem annast framkvæmd.

5. Við markvisst eftirlit (e. specific checks) er heimilt að leita á einstaklingum, í ökutækjum, skipum, loftförum, gámum og hlutum, sem menn hafa meðferðis, í þeim tilgangi sem um getur í 36. gr. Framkvæma skal leitir í samræmi við landslög aðildarríkisins sem annast framkvæmd.

6. Ef markvisst eftirlit er ekki heimilt samkvæmt lögum aðildarríkisins sem annast framkvæmd skal þess í stað koma rannsóknareftirlit í því aðildarríki. Ef rannsóknareftirlit er ekki heimilt samkvæmt lögum aðildarríkisins sem annast framkvæmd skal eftirlit í kyrrþey koma í stað þess í því aðildarríki. Ef tilskipun 2013/48/ESB á við skulu aðildarríkin sjá til þess að réttur grunaðra og sakborninga til aðgangs að lögmanni sé virtur samkvæmt þeim skilyrðum sem eru sett fram í þeirri tilskipun.

7. Ákvæði 6. mgr. eru með fyrirvara um þá skyldu aðildarríkjanna að hafa aðgengilegar fyrir endanlega notendur þær upplýsingar sem sóst er eftir skv. 2. mgr. 36. gr.

X. KAFLI

Skráningar um hluti sem leggja skal hald á eða nota sem sönnunargögn í sakamáli

38. gr.

Tilgangur með og skilyrði fyrir innfærslu skráninga

1. Aðildarríkin skulu færa inn skráningar í Schengen-upplýsingakerfið um hluti sem leitað er að í þeim tilgangi að leggja hald á þá eða nota þá sem sönnunargögn í sakamáli.

2. Færa skal inn skráningar um eftirtalda flokka hluta sem auðvelt er að bera kennsl á:

a) vélknúin ökutæki án tillits til knúningskerfis,

b) eftirvagnar með eigin þunga yfir 750 kg,

c) hjólhýsi,

d) búnaður til iðnaðar,

e) skip,

f) skipsvélar,

g) gámar,

h) loftför,

i) hreyflar loftfara,

j) skotvopn,

k) óútfyllt skilríki sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega, hafa horfið eða líkja eftir slíkum skilríkjum en eru fölsuð,

l) útgefin persónuskilríki, s.s. vegabréf, kennivottorð, dvalarleyfi, ferðaskilríki og ökuskírteini sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega, hafa horfið eða verið ógilt eða líkja eftir slíkum skilríkjum en eru fölsuð,

m) skráningarskírteini ökutækis og númeraplötur ökutækis sem hefur verið stolið, hafa verið seld ólöglega, hafa horfið eða verið ógilt eða líkja eftir slíku skjali eða númeraplötu en eru fölsuð,

n) peningaseðlar (með skráðum númerum) og falsaðir peningaseðlar,

o) hlutir tengdir upplýsingatækni,

p) íhlutir vélknúinna ökutækja sem hægt er að bera kennsl á,

q) íhlutir búnaðar til iðnaðar sem hægt er að bera kennsl á,

r) aðrir verðmætir hlutir sem hægt er að bera kennsl á, skilgreindir í samræmi við 3. mgr.

Að því er varðar skilríkin og skjölin sem um getur í k-, l- og m-lið getur skráningaraðildarríkið tilgreint hvort þeim hafi verið stolið, þau hafi verið seld ólöglega, hafi horfið, verið ógilt eða séu fölsuð.

3. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 75. gr. til þess að breyta þessari reglugerð með því að skilgreina nýja undirflokka hluta skv. o-, p-, q- og r-lið 2. mgr. þessarar greinar.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa nauðsynlegar tæknireglur til að færa inn, uppfæra, eyða og leita í gögnunum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknamálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

39. gr.

Framkvæmd aðgerðar á grundvelli skráningar

1. Ef við leit kemur í ljós að fyrir hendi er skráning á fundnum hlut skal lögbært yfirvald, í samræmi við landslög, leggja hald á hlutinn og hafa samband við yfirvald skráningaraðildarríkisins til þess að þau geti komið sér saman um hvaða ráðstafanir skuli gera. Einnig má veita persónuupplýsingar í þessum tilgangi í samræmi við þessa reglugerð.

2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu veittar með skiptum á viðbótarupplýsingum.

3. Aðildarríkið sem annast framkvæmd skal gera þær ráðstafanir sem óskað er eftir í samræmi við landslög.

XI. KAFLI

Skráningar um óþekkta einstaklinga sem lýst er eftir í þeim tilgangi að bera kennsl á þá samkvæmt landslögum

40. gr.

Skráningar um óþekkta einstaklinga sem lýst er eftir í þeim tilgangi að bera kennsl á þá samkvæmt landslögum

Aðildarríkin geta fært inn í Schengen-upplýsingakerfið skráningar um óþekkta eftirlýsta einstaklinga sem innihalda eingöngu fingrafaragögn. Slík fingrafaragögn skulu vera annaðhvort fullkomin eða ófullkomin fingraför eða lófaför sem finnast á vettvangi hryðjuverka eða annarra alvarlegra afbrota sem eru til rannsóknar. Þau skal því aðeins færa inn í Schengen-upplýsingakerfið að hægt sé að sýna fram á að mjög miklar líkur séu á því að þau tilheyri þeim sem framdi brotið.

Ef lögbært yfirvald skráningaraðildarríkisins getur ekki staðfest deili á hinum grunaða á grundvelli gagna úr öðrum viðeigandi innlendum gagnagrunni, gagnagrunni Sambandsins eða alþjóðlegum gagnagrunni má einungis færa fingrafaragögnin sem um getur í fyrstu undirgrein í þennan flokk skráninga sem „óþekktan eftirlýstan einstakling“ í þeim tilgangi að bera kennsl á einstaklinginn.

41. gr.

Framkvæmd aðgerðar á grundvelli skráningar

Ef leit í gögnum, sem eru færð inn skv. 40. gr., gefur jákvæða niðurstöðu skal staðfesta deili á einstaklingnum í samræmi við landslög og með sannprófun sérfræðings á því að fingrafaragögnin í Schengen-upplýsingakerfinu tilheyri þessum einstaklingi. Aðildarríkið sem annast framkvæmd skal veita skráningaraðildarríkinu upplýsingar um deili á einstaklingnum og dvalarstað hans með skiptum á viðbótarupplýsingum til þess að greiða fyrir tímanlegri rannsókn atviksins.

XII. KAFLI

Sértækar reglur um lífkennaupplýsingar

42. gr.

Sértækar reglur um innfærslu ljósmynda, andlitsmynda, fingrafaragagna og DNA-sniða

1. Aðeins skal færa inn í Schengen-upplýsingakerfið ljósmyndir, andlitsmyndir og fingrafaragögn sem um getur í w- og y-lið 3. mgr. 20. gr. og sem uppfylla lágmarksstaðla um gæði gagna og tækniforskriftir. Fyrir innfærslu gagnanna skal fara fram gæðakönnun til þess að ganga úr skugga um hvort lágmarksstöðlum um gæði gagna og tækniforskriftum sé fylgt.

2. Fingrafaragögn, sem eru færð í Schengen-upplýsingakerfið, geta samanstaðið af einum til tíu fingraförum af flötum fingrum og einu til tíu veltiförum. Þau geta einnig falið í sér allt að tvö lófaför.

3. DNA-sniði má aðeins bæta við skráningar í þeim aðstæðum sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr. 32. gr., og aðeins eftir að farið hefur fram gæðakönnun til að ganga úr skugga um að lágmarksstöðlum um gæði gagna og tækniforskriftum hafi verið fylgt og aðeins þegar ljósmyndir, andlitsmyndir eða fingrafaragögn liggja ekki fyrir eða henta ekki til að bera kennsl á einstakling. Bæta má við skráninguna DNA-sniði eldri ættingja í beinan legg, afkomenda eða systkina einstaklingsins sem skráningin varðar að því tilskildu að fyrrnefndir einstaklingar hafi gefið fyrir því skýrt samþykki sitt. Ef DNA-sniði er bætt við skráningu skal sniðið innihalda þær lágmarksupplýsingar sem eru algerlega nauðsynlegar til þess að bera kennsl á týnda einstaklinginn.

4. Setja skal lágmarksstaðla um gæði gagna og tækniforskriftir í samræmi við 5. mgr. þessarar greinar vegna varðveislu lífkennaupplýsinga sem um getur í 1. og 3. mgr. þessarar greinar. Þessir lágmarksstaðlar um gæði gagna og tækniforskriftir skulu ákvarða þau gæði sem krafist er vegna notkunar gagnanna til að sannprófa deili á einstaklingi í samræmi við 1. mgr. 43. gr. og vegna notkunar gagnanna til að bera kennsl á einstakling í samræmi við 2.–4. mgr. 43. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um lágmarksstaðla varðandi gæði gagna og tækniforskriftir sem um getur í 1., 3. og 4. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

43. gr.

Sértækar reglur varðandi sannpröfun eða leit á grundvelli ljósmynda, andlitsmynda, fingrafaragagna og DNA-sniða

1. Ef fyrir liggja ljósmyndir, andlitsmyndir, fingrafaragögn og DNA-snið í skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu skal nota slíkar ljósmyndir, andlitsmyndir, fingrafaragögn og DNA-snið til að staðfesta deili á einstaklingi sem fundist hefur í kjölfar alstafaleitar í Schengen-upplýsingakerfinu.

2. Heimilt er að leita í fingrafaragögnum í öllum tilvikum til þess að bera kennsl á einstakling. Þó skal leita í fingrafaragögnum til þess að bera kennsl á einstakling þegar ekki er hægt að staðfesta hver hann er með öðrum aðferðum. Miðlæga Schengen-upplýsingakerfið skal í þessu skyni innihalda sjálfvirkir fingrafaragreiningarkerfi (AFIS).

3. Einnig er heimilt að leita í fingrafaragögnum í Schengen-upplýsingakerfinu í tengslum við skráningar sem eru færðar inn í samræmi við 26., 32., 36. og 40. gr. með því að nota fullkomin eða ófullkomin fingraför eða lófaför sem finnast á vettvangi alvarlegra brota eða hryðjuverka sem eru til rannsóknar þegar hægt er að sýna fram á að miklar líkur séu á því að þessi fingraför tilheyri þeim sem framdi brotið og að því tilskildu að leit fari fram samtímis í viðeigandi landsbundnum fingrafaragrunnum aðildarríkisins.

4. Um leið og slíkt verður tæknilega mögulegt má nota ljósmyndir og andlitsmyndir til að bera kennsl á einstakling á opinberum landamærastöðvum, enda sé tryggt að staðfesting á deilum sé mjög áreiðanleg.

Áður en þessi virkni kemur til framkvæmda í Schengen-upplýsingakerfinu skal framkvæmdastjórnin leggja fram skýrslu um það hvort nauðsynleg tækni sé tiltæk, tilbúin til notkunar og áreiðanleg. Hafa skal samráð við Evrópuþingið um skýrsluna.

Eftir að virknin er tekin í notkun á opinberum landamærastöðvum skal fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 75. gr., sem koma til viðbótar þessari reglugerð, um það að ákvarða undir hvaða kringumstæðum öðrum má nota ljósmyndir og andlitsmyndir til að bera kennsl á einstaklinga.

XIII. KAFLI

Réttur til aðgangs og endurskoðun skráninga

44. gr.

Lögbær innlend yfirvöld sem hafa rétt til aðgangs að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Lögbær innlend yfirvöld skulu hafa rétt til aðgangs að gögnum sem skráð eru í Schengen-upplýsingakerfið og rétt til að leita beint í slíkum gögnum eða í afriti af gagnagrunni Schengen-upplýsingakerfisins í tengslum við:

a) landamæravörslu í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399,

b) eftirlit lögreglu og töllyfirvalda innan hlutaðeigandi aðildarríkis og samræmingu tilnefndra yfirvalda á slíku eftirliti,

c) það að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir hryðjuverk eða önnur alvarleg refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum innan viðkomandi aðildarríkis að því tilskildu að tilskipun (ESB) 2016/680 eigi við,

d) það að kanna skilyrðin fyrir og taka ákvarðanir um komu og dvöl ríkisborgara þriðju landa á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, m.a. varðandi dvalarleyfi og vegabréfsáritanir til langrar dvalar, og um endursendingar ríkisborgara þriðju landa, auk þess að annast eftirlit með ríkisborgurum þriðju landa sem koma eða dvelja ólöglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna,

e) öryggiseftirlit með ríkisborgurum þriðja lands sem sækja um alþjóðlega vernd, svo fremi að yfirvöldin sem annast eftirlitið séu ekki „ákvörðunaryfirvöld“ eins og skilgreint er í f-lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/32/ESB (38), og, þar sem við á, að veita ráðgjöf í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 377/2004 (39).

2. Lögbær innlend yfirvöld, sem bera ábyrgð á veitingu ríkisborgararéttar, eins og kveðið er á um í landslögum, mega nýta sér rétt til aðgangs að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu og rétt til að leita beint í slíkum gögnum, í þeim tilgangi að kanna umsókn um ríkisborgarétt.

3. Innlend dómsyfirvöld, þ.m.t. þau sem eru handhafar ákærvalds í sakamálum og bera ábyrgð á réttarrannsóknnum fyrir ákæru, og samræmingaryfirvöld þeirra hafa einnig rétt til aðgangs að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu og til að leita beint í þeim við lausn verkefna sinna eins og kveðið er á um í landslögum.

4. Lögbæru yfirvöldin, sem um getur í þessari grein, skulu vera á skránni sem um getur í 7. mgr. 56. gr.

45. gr.

Stofnanir sem annast ökutækjaskráningu

1. Stofnanir í aðildarríkjunum, sem bera ábyrgð á útgáfu skráningarskírteina ökutækja, eins og um getur í tilskipun ráðsins 1999/37/EB (40), skulu hafa aðgang að gögnum sem færð eru inn í Schengen-upplýsingakerfið í samræmi við a-, b-, c-, m- og p-lið 2. mgr. 38. gr. þessarar reglugerðar í þeim tilgangi einum að athuga hvort ökutæki og meðfylgjandi skráningarskírteini og númeraplötur ökutækja, sem þær fá til skráningar, séu stolin, hafi verið seld ólöglega, séu horfin, líki eftir slíkum skjölum en séu fölsuð eða hvort þeirra sé leitað sem sönnunargagna í sakamáli.

Aðgangur stofnananna sem um getur í fyrstu undirgrein að gögnum skal falla undir landslög og takmarkast við sérstakar valdheimildir viðkomandi stofnana.

2. Stofnanir, sem um getur í 1. mgr. og eru opinberar stofnanir, skulu hafa beinan aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu.

3. Stofnanir, sem um getur í 1. mgr. og eru ekki opinberar stofnanir, skulu einungis hafa aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu fyrir milligöngu eins þeirra yfirvalda sem um getur í 44. gr. Það yfirvald skal hafa rétt til að hafa beinan aðgang að gögnunum og miðla þeim áfram til viðkomandi stofnunar. Hlutaðeigandi aðildarríki skal tryggja að stofnunin sem um ræðir og starfsmenn hennar séu skuldbundin til að virða allar takmarkanir á leyfilegri notkun gagna sem yfirvaldið miðlar til þeirra.

4. Ákvæði 39. gr. gilda ekki um aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu sem fenginn er í samræmi við þessa grein. Sendingar stofnana, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, á upplýsingum, sem fengist hafa með aðgangi að Schengen-upplýsingakerfinu, til lögreglu eða dómsyfirvalda skulu heyra undir landslög.

46. gr.

Stofnanir sem annast skráningu skipa og loftfara

1. Þær stofnanir í aðildarríkjunum sem bera ábyrgð á útgáfu skráningarskírteina eða á að tryggja eftirlit (e. traffic management) með skipum, þ.m.t. skipsvélum, og loftförum, þ.m.t. hreyflum loftfara, skulu hafa aðgang að eftirtöldum gögnum sem færð eru inn í Schengen-upplýsingakerfið í samræmi við 2. mgr. 38. gr. í þeim tilgangi einum að athuga hvort skipum, þ.m.t. skipsvélum, og loftförum, þ.m.t. hreyflum loftfara, sem þær fá til skráningar eða sem falla undir slíkt eftirlit hafi verið stolið, þau verið seld ólöglega, séu horfin eða hvort þeirra sé leitað sem sönnunargagna í sakamáli:

a) gögnum um skip,

b) gögnum um skipsvélar,

c) gögnum um loftför,

d) gögnum um hreyfla loftfara.

Aðgangur stofnananna sem um getur í fyrstu undirgrein að gögnum skal falla undir landslög og takmarkast við sérstakar valdheimildir viðkomandi stofnana.

2. Stofnanir, sem um getur í 1. mgr. og eru opinberar stofnanir, skulu hafa beinan aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu.

3. Stofnanir, sem um getur í 1. mgr. og eru ekki opinberar stofnanir, skulu einungis hafa aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu fyrir milligöngu eins þeirra yfirvalda sem um getur í 44. gr. Það yfirvald skal hafa rétt til að hafa beinan aðgang að gögnunum og miðla þeim áfram til viðkomandi stofnunar. Hlutaðeigandi aðildarríki skal tryggja að stofnunin sem um ræðir og starfsmenn hennar séu skuldbundin til að virða allar takmarkanir á leyfilegri notkun gagna sem yfirvaldið miðlar til þeirra.

4. Ákvæði 39. gr. gilda ekki um aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu sem fenginn er í samræmi við þessa grein. Sendingar stofnana, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, á upplýsingum, sem fengist hafa með aðgangi að Schengen-upplýsingakerfinu, til lögreglu eða dómsyfirvalda skulu vera í samræmi við landslög.

47. gr.

Stofnanir sem annast skráningu skotvopna

1. Þær stofnanir í aðildarríkjunum sem bera ábyrgð á útgáfu skráningarskírteina fyrir skotvopn skulu hafa aðgang að gögnum um einstaklinga sem færð eru inn í Schengen-upplýsingakerfið í samræmi við 26. og 36. gr. og gögnum um skotvopn sem færð eru inn í Schengen-upplýsingakerfið í samræmi við 2. mgr. 38. gr. Nýta skal þennan aðgang í þeim tilgangi að kanna hvort sá sem leggur fram beiðni um skráningu sé eftirlýstur vegna handtöku með afhendingu eða framsal í huga eða vegna eftirlits í kyrrþey, rannsóknareftirlits eða markviss eftirlits eða hvort skotvopnanna, sem eru lögð fram til skráningar, sé leitað vegna haldlagningar eða til að nota sem sönnunargögn í sakamáli.
2. Aðgangur stofnananna sem um getur í 1. mgr. að gögnum skal falla undir landslög og takmarkast við sérstakar valdheimildir viðkomandi stofnana.
3. Stofnanir, sem um getur í 1. mgr. og eru opinberar stofnanir, skulu hafa beinan aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu.
4. Stofnanir, sem um getur í 1. mgr. og eru ekki opinberar stofnanir, skulu einungis hafa aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu fyrir milligöngu eins þeirra yfirvalda sem um getur í 44. gr. Það yfirvald skal hafa rétt til að hafa beinan aðgang að gögnunum og skal upplýsa viðkomandi stofnun um það hvort skrá megi skotvopnið. Hlutaðeigandi aðildarríki skal tryggja að stofnunin sem um ræðir og starfsmenn hennar séu skuldbundin til að virða allar takmarkanir á leyfilegri notkun gagna sem yfirvaldið, sem hefur milligöngu, miðlar til þeirra.
5. Ákvæði 39. gr. gilda ekki um aðgang að Schengen-upplýsingakerfinu sem fenginn er í samræmi við þessa grein. Sendingar stofnana, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, á upplýsingum, sem fengist hafa með aðgangi að Schengen-upplýsingakerfinu, til lögreglu eða dómsyfirvalda skulu vera í samræmi við landslög.

48. gr.

Aðgangur Löggæslusamvinnustofnunarinnar (Europol) að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Löggæslustofnunin (Europol)), sem var komið á fót með reglugerð (ESB) 2016/794, skal hafa rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu þegar slíkt er nauðsynlegt til að hún geti unnið samkvæmt umboði sínu. Löggæslusamvinnustofnunin getur einnig skipst á og farið fram á frekari viðbótarupplýsingar í samræmi við ákvæði SIRENE-handbókarinnar.
2. Ef leit Löggæslusamvinnustofnunarinnar leiðir í ljós skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu skal hún upplýsa skráningaraðildarríkið um það með skiptum á viðbótarupplýsingum í gegnum fjarskiptavirkið og í samræmi við ákvæðin sem sett eru fram í SIRENE-handbókinni. Þar til Löggæslusamvinnustofnunin er fær um að nýta sér þá virkni sem fyrirhuguð er til skipta á viðbótarupplýsingum skal hún upplýsa skráningaraðildarríki eftir þeim leiðum sem skilgreindar eru með reglugerð (ESB) 2016/794.
3. Löggæslusamvinnustofnuninni er heimilt að vinna með viðbótarupplýsingar sem aðildarríkin hafa látið henni í té í þeim tilgangi að bera þær saman við gagnagrunna sína og verkefni tengd aðgerðamiðuðum greiningum sem miða að því að greina tengingar eða önnur viðeigandi tengsl og vegna þeirra stefnumiðuðu, þematengdu eða aðgerðamiðuðu greininga sem um getur í a-, b- og c-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2016/794. Hvers kyns vinnsla Löggæslusamvinnustofnunarinnar á viðbótarupplýsingum vegna þessarar greinar skal fara fram í samræmi við þá reglugerð.
4. Notkun Löggæslusamvinnustofnunarinnar á upplýsingum sem finnast við leit í Schengen-upplýsingakerfinu eða við vinnslu viðbótarupplýsinga skal háð samþykki skráningaraðildarríkisins. Ef aðildarríkið heimilar notkun slíkra upplýsinga skal meðhöndlun þeirra af hálfu Löggæslusamvinnustofnunarinnar falla undir reglugerð (ESB) 2016/794. Löggæslusamvinnustofnunin skal aðeins veita þriðju löndum og þriðju aðilum slíkar upplýsingar með samþykki skráningaraðildarríkisins og í fullu samræmi við lög Sambandsins um persónuvernd.
5. Löggæslusamvinnustofnunin:
 - a) skal ekki tengja hluta Schengen-upplýsingakerfisins eða senda gögn, sem þar koma fram og hún hefur aðgang að, neinu kerfi til gagnaöflunar og vinnslu sem Löggæslusamvinnustofnunin notar eða er notað hjá henni, né heldur hala niður eða afrita á annan hátt neina hluta Schengen-upplýsingakerfisins, sbr. þó 4. og 6. mgr.,
 - b) skal eyða viðbótarupplýsingum sem innihalda persónuupplýsingar eigi síðar en einu ári eftir að viðkomandi skráningu hefur verið eytt, sbr. þó 1. mgr. 31. gr. reglugerðar (ESB) 2016/794. Þrátt fyrir það getur Löggæslusamvinnustofnunin, hafi hún upplýsingar um mál sem viðbótarupplýsingarnar tengjast í gagnagrunnum sínum eða verkefnum tengdum aðgerðamiðuðum greiningum, í sérstökum undantekningartilvikum varðveitt áfram viðbótarupplýsingarnar ef nauðsyn krefur til þess að hún geti sinnt skyldum sínum. Löggæslusamvinnustofnunin skal tilkynna skráningaraðildarríkinu og aðildarríkinu sem annast framkvæmd um áframhaldandi varðveislu slíkra viðbótarupplýsinga og leggja fram rök fyrir því,

c) skal takmarka aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu, m.a. viðbótarupplýsingum, við starfsfólk stofnunarinnar með sérstaka heimild sem þarf aðgang að slíkum gögnum til þess að geta sinnt skyldum sínum,

d) skal samþykkja og beita ráðstöfunum til að tryggja öryggi, trúnað og eigið eftirlit í samræmi við 10., 11. og 13. gr.,

e) skal sjá til þess að starfsfólk hennar, sem hefur heimild til að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu, fái viðeigandi þjálfun og upplýsingar í samræmi við 1. mgr. 14. gr. og

f) skal, með fyrirvara um reglugerð (ESB) 2016/794, heimila Evrópsku persónuverndarstofnuninni að fylgjast með og fara yfir starfsemi Löggæslusamvinnustofnunarinnar þegar hún nýtir rétt sinn til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu og við skipti á og vinnslu viðbótarupplýsinga.

6. Löggæslusamvinnustofnunin skal einungis afrita gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu í tæknilegum tilgangi þegar slík afritun er nauðsynleg til þess að starfsfólk stofnunarinnar, sem til þess hefur tilskilda heimild, geti framkvæmt beina leit. Þessi reglugerð gildir um slík afrit. Aðeins skal nota þetta tæknilega afrit í þeim tilgangi að geyma gögn Schengen-upplýsingakerfisins á meðan verið er að leita í þeim. Eyða skal gögnunum þegar leit í þeim er lokið. Ekki skal líta á slíka notkun sem ólögmætt niðurhal eða afritun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins. Löggæslusamvinnustofnunin skal ekki afrita skráningargögn eða viðbótargögn frá aðildarríkjunum eða frá tæknilegu stöðeiningunni inn í önnur kerfi stofnunarinnar.

7. Löggæslusamvinnustofnunin skal, í þeim tilgangi að sannprófa lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi öryggi og heilleika gagna, halda aðgerðaskrár yfir allan aðgang að og leit í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við ákvæði 12. gr. Ekki skal líta á slíkar aðgerðaskrár og skjöl sem ólögmætt niðurhal eða afritun á hluta Schengen-upplýsingakerfisins.

8. Aðildarríkin skulu upplýsa Löggæslusamvinnustofnunina með skiptum á viðbótarupplýsingum um sérhverja jákvæða niðurstöðu úr skráningum sem varða hryðjuverk. Aðildarríkin geta í sérstökum undantekningartilvikum sleppt því að upplýsa Löggæslusamvinnustofnunina ef slíkt myndi tefla í tvísýnu yfirstandandi rannsóknum, öryggi einstaklings eða ganga gegn mikilvægum öryggishagsmunum skráningaraðildarríkisins.

9. Ákvæði 8. mgr. gilda frá þeim degi þegar Löggæslusamvinnustofnunin er fær um að taka við viðbótarupplýsingum í samræmi við 1. mgr.

49. gr.

Aðgangur Refsivörslusamvinnustofnunarinnar (Eurojust) að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Landsfulltrúar Refsivörslusamvinnustofnunarinnar og aðstoðarmenn þeirra skulu, þegar slíkt er nauðsynlegt til að þeir geti unnið samkvæmt umboði sínu, einir hafa rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu samkvæmt umboði sínu, í samræmi við 26., 32., 34., 38. og 40. gr.

2. Ef leit landsfulltrúa Refsivörslusamvinnustofnunarinnar leiðir í ljós skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu skal fulltrúinn tilkynna skráningaraðildarríkinu um það. Refsivörslusamvinnustofnunin skal aðeins veita þriðju löndum og þriðju aðilum slíkar upplýsingar með samþykki skráningaraðildarríkisins og í fullu samræmi við lög Sambandsins um persónuvernd.

3. Þessi grein er með fyrirvara um ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1727 (41) og reglugerðar (ESB) 2018/1725 varðandi persónuvernd og þá bótaábyrgð sem landsfulltrúar hjá Refsivörslusamvinnustofnuninni og aðstoðarmenn þeirra bera vegna óheimillar eða rangrar vinnslu á slíkum gögnum, og heimildir Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar samkvæmt þessum reglugerðum.

4. Refsivörslusamvinnustofnunin skal, í þeim tilgangi að sannprófa lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi öryggi og heilleika gagna, halda aðgerðaskrár yfir allan aðgang að og leit í Schengen-upplýsingakerfinu af hálfu landsfulltrúa síns eða aðstoðarmanns hans í samræmi við ákvæði 12. gr.

5. Ekki skal tengja neina hluta Schengen-upplýsingakerfisins neinu öðru kerfi vegna gagnaöflunar og vinnslu sem Refsivörslusamvinnustofnunin starfrækir eða er starfrækt innan hennar né flytja gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu, sem landsfulltrúarnir eða aðstoðarmenn þeirra hafa aðgang að, yfir í slíkt kerfi. Ekki skal hala niður eða afrita neinn hluta Schengen-upplýsingakerfisins. Ekki skal líta á aðgerðaskráningu (e. logging) yfir aðgang og leitir sem ólögmætt niðurhal eða afritun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins.

6. Refsivörslusamvinnustofnunin skal samþykkja og beita ráðstöfunum til að tryggja öryggi, trúnað og eigið eftirlit í samræmi við 10., 11. og 13. gr.

50. gr.

Aðgangur evrópskra landamæra- og strandgæslusveita, teyma starfsfólks sem kemur að verkefnum er varða endursendingu og liðsmanna í stuðningsteymum við stjórnun fólksflutninga að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Liðsmenn sveitanna og teymanna sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624 skulu, í samræmi við 8. mgr. 40. gr. þeirrar reglugerðar, samkvæmt umboði sínu og að því tilskildu að þeir hafi heimild til að annast eftirlit í samræmi við 1. mgr. 44. gr. þessarar reglugerðar og hafi fengið tilskilda þjálfun í samræmi við 1. mgr. 14. gr. þessarar reglugerðar, hafa rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu að svo miklu leyti sem slíkt er nauðsynlegt til að þeir geti sinnt starfi sínu og eins og krafist er í aðgerðaáætlun fyrir tiltekna aðgerð. Ekki skal rýmka aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu þannig að hann ná til annarra liðsmanna sveitar eða teymis.

2. Liðsmenn sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. skulu nýta réttinn til aðgangs að og leitar í gögnum Schengen-upplýsingakerfisins í samræmi við 1. mgr. um tæknilegan skilflöt. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal setja tæknilega skilflötinn upp og viðhalda honum og skal hann gera kleift að tengjast miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu beint.

3. Ef leit liðsmanns sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar leiðir í ljós skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu skal tilkynna skráningaraðildarríkinu um það. Liðsmenn sveita eða teyma skulu, í samræmi við 40. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624, aðeins aðhafast til að bregðast við skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu samkvæmt fyrirmælum frá landamæravörðum gistiaðildarríkisins þar sem þeir eru að störfum eða starfsfólki þess sem kemur að verkefnum er varða endursendingu og, að meginreglu til, í þeirra viðurvist. Gistiaðildarríkið getur heimilað liðsmönnum sveitanna eða teymanna að koma fram fyrir sína hönd.

4. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal, í þeim tilgangi að sannprófa lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi öryggi og heilleika gagna, halda aðgerðaskrár yfir allan aðgang að og leit í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við ákvæði 12. gr.

5. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal samþykkja og beita ráðstöfunum til að tryggja öryggi, trúnað og eigið eftirlit í samræmi við 10., 11. og 13. gr. og tryggja að sveitirnar eða teymin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar beiti þessum ráðstöfunum.

6. Ekkert í þessari grein má túlka á þann veg að það hafi áhrif á ákvæði reglugerðar (ESB) 2016/1624 varðandi persónuvernd og þá bótaábyrgð sem Landamæra- og strandgæslustofnunin ber vegna óheimillar eða rangrar vinnslu á slíkum gögnum.

7. Með fyrirvara um 2. mgr. skal ekki tengja neina hluta Schengen-upplýsingakerfisins neinu öðru kerfi vegna gagnaöflunar og vinnslu sem sveitirnar eða teymin, sem um getur í 1. mgr., eða Landamæra- og strandgæslustofnunin starfrækja né flytja gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu, sem sveitirnar eða teymin hafa aðgang að, yfir í slíkt kerfi. Ekki skal hala niður eða afrita neinn hluta Schengen-upplýsingakerfisins. Ekki skal líta á aðgerðaskráningu yfir aðgang og leitir sem ólögmætt niðurhal eða afritun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins.

8. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal heimila Evrópsku persónuverndarstofnuninni að fylgjast með og fara yfir starfsemi sveitanna eða teymanna sem um getur í þessari grein þegar þau nýta sér rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu. Þetta skal ekki hafa áhrif á önnur ákvæði reglugerðar (ESB) 2018/1725.

51. gr.

Mat á notkun Löggæslusamvinnustofnunarinnar, Refsivörslusamvinnustofnunarinnar og Landamæra- og strandgæslustofnunarinnar á Schengen-upplýsingakerfinu

1. Framkvæmdastjórnin skal á a.m.k. 5 ára fresti meta starfrækslu og notkun Löggæslusamvinnustofnunarinnar, landsfulltrúa Refsivörslusamvinnustofnunarinnar og aðstoðarmanna þeirra og sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. 50. gr. á Schengen-upplýsingakerfinu.

2. Löggæslusamvinnustofnunin, Refsivörslusamvinnustofnunin og Landamæra- og strandgæslustofnunin skulu tryggja að niðurstöðum og tilmælum sem sett eru fram á grundvelli matsins sé fylgt eftir með fullnægjandi hætti.

3. Senda skal Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um niðurstöður matsins og eftirfylgni við það.

52. gr.

Umfang aðgangs

Endanlegir notendur, þ.m.t. Löggæslusamvinnustofnunin, landsfulltrúar Refsivörslusamvinnustofnunarinnar og aðstoðarmenn þeirra og liðsmenn sveitanna eða teymanna sem um getur í 8. og 9. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624, skulu aðeins fara inn í þau gögn sem þau þarfnast til að sinna skyldum sínum.

53. gr.

Endurskoðunartímabil skráninga um einstaklinga

1. Skráningar um einstaklinga skal ekki geyma lengur en nauðsynlegt er til að ná fram tilgangi skráningarinnar.
2. Aðildarríki getur fært inn skráningu um einstakling að því er varðar 26. gr. og a- og b-lið 1. mgr. 32. gr. til fimm ára. Skráningaraðildarríkið skal endurskoða nauðsyn þess að viðhalda skráningunni innan fimm ára tímabilsins.
3. Aðildarríki getur fært inn skráningu um einstakling í þeim tilgangi sem um getur í 34. gr. og 40. gr. til þriggja ára. Skráningaraðildarríkið skal endurskoða nauðsyn þess að viðhalda skráningunni innan þriggja ára tímabilsins.
4. Aðildarríki getur fært inn skráningu um einstakling í þeim tilgangi sem um getur í c-, d- og e-lið 1. mgr. 32. gr. og 36. gr. til eins árs. Skráningaraðildarríkið skal endurskoða nauðsyn þess að viðhalda skráningunni innan þessa árs.
5. Hvert aðildarríki getur ákveðið eftir atvikum að hafa styttri endurskoðunartímabil í samræmi við landslög.
6. Skráningaraðildarríkið getur, innan endurskoðunartímabilsins sem um getur í 2., 3. og 4. mgr., að undangengnu heildstæðu mati í hverju tilviki fyrir sig, sem skal skráð, ákveðið að viðhalda skráningu um einstakling lengur en endurskoðunartímabilið varir ef það er nauðsynlegt og í samræmi við þann tilgang sem lá að baki skráningunni. Í þeim tilvikum skulu 2., 3. og 4. mgr. einnig gilda um framlenginguna. Tilkynna skal tæknilegu stoðeiningunni um allar framlengingar skráninga.
7. Skráningar um einstaklinga skulu eyðast sjálfkrafa þegar endurskoðunartímabilið, sem um getur í 2., 3. og 4. mgr., rennur út nema skráningaraðildarríkið hafi tilkynnt um tæknilegu stoðeiningunni um framlengingu skv. 6. mgr. Tæknilega stoðeiningin skal senda skráningaraðildarríkinu sjálfvirka tilkynningu með fjögurra mánaða fyrirvara þegar fyrirhugað er að eyða gögnum.
8. Aðildarríkin skulu halda til haga tölfraðilegum upplýsingum um fjölda skráninga um einstaklinga þar sem varðveislutímabil hafa verið framlengd í samræmi við 6. mgr. þessarar greinar og senda þær, að fenginni beiðni þar um, til eftirlitsyfirvaldanna sem um getur í 69. gr.
9. Um leið og SIRENE-skrifstofu verður það ljóst að skráning um einstakling hefur þjónað tilgangi sínum og ætti því að eyða skal hún tilkynna yfirvaldinu sem stofnaði skráninguna um það þegar í stað. Yfirvaldið hefur 15 almanaksdaga frá móttöku tilkynningarinnar til þess að svara því til að skráningunni hafi verið eða muni verða eytt eða greina frá ástæðum fyrir því að skráningin verði varðveitt. Ef ekkert svar berst innan 15 daga tímabilsins skal SIRENE-skrifstofan sjá til þess að skráningunni sé eytt. SIRENE-skrifstofan skal eyða skráningunni þegar slíkt er leyfilegt samkvæmt landslögum. SIRENE-skrifstofurnar skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum sínum um hvers kyns endurtekin vandamál sem þær rekast á þegar þær aðhafast samkvæmt þessari málsgrein.

54. gr.

Endurskoðunartímabil skráninga um hluti

1. Skráningar um hluti skal ekki geyma lengur en nauðsynlegt er til að ná fram tilgangi skráningarinnar.
2. Aðildarríki getur fært inn skráningu um hluti í þeim tilgangi sem um getur í 36. gr. og 38. gr. til tíu ára. Skráningaraðildarríkið skal endurskoða nauðsyn þess að viðhalda skráningunni innan þessa tíu ára tímabils.
3. Skráningar um hluti, sem eru færðar inn í samræmi við 26., 32. og 36. gr., skal endurskoða skv. 53. gr. ef þær eru tengdar skráningu um einstakling. Slíkar skráningar skal aðeins geyma í þann tíma sem skráning um einstaklinginn er geymd.
4. Skráningaraðildarríkið getur, innan endurskoðunartímabilsins sem um getur í 2. og 3. mgr., ákveðið að viðhalda skráningu um hlut lengur en endurskoðunartímabilið varir ef það er nauðsynlegt m.t.t. þess tilgangs sem lá að baki skráningunni. Í slíkum tilvikum skal 2. eða 3. mgr. gilda, eftir því sem við á.
5. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að koma á styttri endurskoðunartímabilum fyrir tiltekna flokka skráninga um hluti. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.
6. Aðildarríkin skulu halda til haga tölfraðilegum upplýsingum um fjölda skráninga um hluti þar sem varðveislutímabil hafa verið framlengd í samræmi við 4. mgr.

XIV. KAFLI

Skráningum eytt

55. gr.

Skráningum eytt

1. Skráningum vegna handtöku með afhendingu eða framsal í huga skv. 26. gr. skal eyða þegar búið er að afhenda eða framselja einstaklinginn til lögbærra yfirvalda skráningaraðildarríkisins. Þeim skal einnig eytt þegar ákvörðun dómstóls sem skráningin byggðist á hefur verið afturkölluð af lögbæra dómsyfirvaldinu í samræmi við landslög. Þeim skal einnig eytt þegar skráning rennur út í samræmi við 53. gr.

2. Skráningum um týnda einstaklinga og einstaklinga í viðkvæmri stöðu, sem koma þarf í veg fyrir að ferðist skv. 32. gr., skal eyða í samræmi við eftirfarandi reglur:

a) þegar um er að ræða týnd börn og börn sem eiga það á hættu að verða numin á brott skal eyða skráningunni þegar:

i. málið hefur verið leyst, s.s. þegar barnið er fundið eða hefur verið sent aftur til heimalands síns eða þegar lögbær yfirvöld í aðildarríkinu sem annast framkvæmd hafa tekið ákvörðun varðandi umönnun barnsins,

ii. skráningin rennur út í samræmi við 53. gr. eða

iii. fyrir liggur ákvörðun lögbærs yfirvalds skráningaraðildarríkisins,

b) þegar um er að ræða týnda fullorðna einstaklinga þar sem ekki hefur verið farið fram á verndarráðstafanir skal eyða skráningunni þegar:

i. aðgerðin hefur verið framkvæmd, þegar aðildarríkið sem annast framkvæmd hefur staðfest dvalarstað þeirra,

ii. skráningin rennur út í samræmi við 53. gr. eða

iii. fyrir liggur ákvörðun lögbærs yfirvalds skráningaraðildarríkisins,

c) þegar um er að ræða týnda fullorðna einstaklinga þar sem farið hefur verið fram á verndarráðstafanir skal eyða skráningunni þegar:

i. aðgerðin hefur verið framkvæmd, þegar einstaklingurinn hefur verið tekinn í gæslu,

ii. skráningin rennur út í samræmi við 53. gr. eða

iii. fyrir liggur ákvörðun lögbærs yfirvalds skráningaraðildarríkisins,

d) þegar um er að ræða einstaklinga í viðkvæmri stöðu sem náð hafa lögaldri og koma þarf í veg fyrir að ferðist öryggis þeirra sjálfra vegna og börn sem koma þarf í veg fyrir að ferðist skal eyða skráningunni þegar:

i. aðgerðin hefur verið framkvæmd, s.s. að taka einstaklinginn í gæslu,

ii. skráningin rennur út í samræmi við 53. gr. eða

iii. fyrir liggur ákvörðun lögbærs yfirvalds skráningaraðildarríkisins.

Viðhalda má skráningu, með fyrirvara um landslög, þegar um er að ræða einstakling sem hefur verið settur á stofnun á grundvelli ákvörðunar lögbærs yfirvalds þar til einstaklingurinn hefur verið sendur aftur til heimalands síns.

3. Skráningum um einstaklinga sem leitað er að vegna dómsmeðferðar skv. 34. gr. skal eyða þegar:

a) lögbæru yfirvaldi skráningaraðildarríkisins hafa verið sendar upplýsingar um dvalarstað einstaklingsins,

b) skráningin rennur út í samræmi við 53. gr. eða

c) fyrir liggur ákvörðun lögbærs yfirvalds skráningaraðildarríkisins.

Ef ekki er hægt að aðhafast á grundvelli upplýsinganna sem um getur í a-lið skal SIRENE-skrifstofa skráningaraðildarríkisins upplýsa SIRENE-skrifstofu aðildarríkisins sem annast framkvæmd um það til þess að leysa vandamálið.

Ef um er að ræða jákvæða niðurstöðu þar sem upplýsingar um heimilisfang voru framsendar skráningaraðildarríkinu og síðari jákvæð niðurstaða í sama aðildarríki sem annast framkvæmd sýnir sömu upplýsingar um heimilisfang skal skrá jákvæðu niðurstöðuna í aðildarríkinu sem annast framkvæmd en hvorki skal senda upplýsingar um heimilisfang né viðbótarupplýsingar aftur til skráningaraðildarríkisins. Í þeim tilvikum skal aðildarríkið sem annast framkvæmd upplýsa skráningaraðildarríkið um endurteknar jákvæðar niðurstöður og skráningaraðildarríkið skal gera heildstætt mat á því í hverju tilviki fyrir sig hvort nauðsynlegt er að viðhalda skráningunni.

4. Skráningum um eftirlit í kyrrþey, rannsóknareftirlit og markvisst eftirlit skv. 36. gr. skal eyða þegar:

a) skráningin rennur út í samræmi við 53. gr. eða

b) fyrir liggur ákvörðun lögbærs yfirvalds skráningaraðildarríkisins um að eyða þeim.

5. Skráningum um hluti sem leggja skal hald á eða nota sem sönnunargögn í sakamáli skv. 38. gr. skal eyða þegar:

a) lagt hefur verið hald á hlutinn, eða sambærileg ráðstöfun gerð, eftir að fram hafa farið nauðsynleg skipti á viðbótarupplýsingum til eftirfylgni milli viðkomandi SIRENE-skrifstofa eða hluturinn færst undir aðra dóms- eða stjórnsýslumeðferð,

b) skráningin rennur út í samræmi við 53. gr. eða

c) fyrir liggur ákvörðun lögbærs yfirvalds skráningaraðildarríkisins um að eyða þeim.

6. Skráningum um óþekkta eftirlýsta einstaklinga skv. 40. gr. skal eyða þegar:

a) staðfest hafa verið deili á einstaklingnum,

b) skráningin rennur út í samræmi við 53. gr. eða

c) fyrir liggur ákvörðun lögbærs yfirvalds skráningaraðildarríkisins um að eyða þeim.

7. Ef skráning um hlut, sem hefur verið færð inn í samræmi við 26., 32., 34. og 36. gr., er tengd skráningu um einstakling, skal eyða henni þegar skráningunni um einstaklinginn er eytt í samræmi við þessa grein.

XV. KAFLI

Almennar reglur um gagnavinnslu

56. gr.

Vinnsla gagna í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Aðildarríkin skulu aðeins vinna þau gögn sem um getur í 20. gr. í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um fyrir hvern flokk skráninga sem um getur í 26., 32., 34., 36., 38. og 40. gr.
 2. Aðeins skal afrita gögn í tæknilegum tilgangi þegar slík afritun er nauðsynleg til þess að lögbæru yfirvöldin sem um getur í 44. gr. geti framkvæmd beina leit. Þessi reglugerð gildir um slík afrit. Aðildarríki skal ekki afrita skráningargögn eða viðbótargögn, sem annað aðildarríki hefur fært inn, úr landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi sínu eða tæknilegu stoðeiningunni í önnur landsbundin gagnasöfn.
 3. Tæknileg afrit, sem um getur í 2. mgr., sem leiða til myndunar aftengdra gagnagrunna (e. offline databases), má ekki varðveita lengur en 48 stundir.
- Aðildarríkin skulu halda uppfærða skrá yfir slík afrit, gera þessa skrá aðgengilega innlendum eftirlitsyfirvöldum sínum og tryggja að þessari reglugerð sé beitt að því er varðar slík afrit, einkum 10. gr.
4. Aðgangur lögbærra innlendra yfirvalda, sem um getur í 44. gr., að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu skal eingöngu heimill innan ramma valdheimilda þeirra og aðeins starfsmönnum með tilskilda heimild.
 5. Varðandi skráningarnar, sem mælt er fyrir um í 26., 32., 34., 36., 38. og 40. gr. þessarar reglugerðar, þarf hvers konar vinnsla upplýsinga í Schengen-upplýsingakerfinu í öðrum tilgangi en þeim, sem varð til þess að þær voru færðar inn í það, að tengjast tilteknu máli og vera rökstudd með því að hún sé nauðsynleg til þess að koma í veg fyrir alvarlega og bráða ógnun við almannaoðryggi og allsherjarreglu, af alvarlegum ástæðum er varða þjóðaröryggi eða í þeim tilgangi að koma í veg fyrir alvarlegt afbrot. Til þess skal fá leyfi fyrir fram hjá skráningaraðildarríkinu.
 6. Hvers kyns notkun gagna í Schengen-upplýsingakerfinu, sem samrýmist ekki 1.–5. mgr. þessarar greinar, skal vera talin misnotkun samkvæmt landslögum hvers aðildarríkis og sæta viðurlögum í samræmi við 73. gr.
 7. Hvert aðildarríki um sig skal senda Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skrá yfir lögbær yfirvöld sín sem hafa heimild til að leita beint í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við þessa reglugerð, sem og breytingar á skránni. Í skránni skal tilgreina að hvaða gögnum hvert yfirvald má leita og í hvaða tilgangi. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skal sjá til þess að skráin sé birt árlega í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Hún skal halda úti stöðugt uppfærðri skrá á vefsetri sínu með þeim breytingum sem aðildarríkin hafa sent inn milli árlegra birtinga.
 8. Svo framarlega sem ekki eru sérstök ákvæði í lögum Sambandsins skulu lög hvers aðildarríkis gilda um gögn í landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi þess.

57. gr.

Gögn í Schengen-upplýsingakerfinu og landsskrár

1. Ákvæði 2. mgr. 56. gr. skulu ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkis til að geyma í landsskrám sínum gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu hafi verið gripið til aðgerða í tengslum við þau á yfirráðasvæði þess. Slík gögn skulu geymd í landsskrám í að hámarki þrjú ár nema sértæk ákvæði í landslögum kveði á um lengra varðveislutímabil.
2. Ákvæði 2. mgr. 56. gr. skulu ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkis til að geyma í landsskrám sínum gögn sem er að finna í tiltekinni skráningu sem það aðildarríki hefur fært inn í Schengen-upplýsingakerfið.

58. gr.

Upplýsingar þegar ekki er unnt að framkvæma þá aðgerð sem mælt er fyrir um í skráningu

Ef ekki er hægt að framkvæma umbeðna aðgerð skal aðildarríkið, sem beiðni er beint til, tilkynna skráningaraðildarríkinu tafarlaust um það með skiptum á viðbótarupplýsingum.

59. gr.

Gæði gagna í Schengen-upplýsingakerfinu

1. Skráningaraðildarríkið skal bera ábyrgð á því að tryggja að gögn séu áreiðanleg, uppfærð og færð inn og geymd í Schengen-upplýsingakerfinu á lögmætan hátt.
2. Þegar skráningaraðildarríkinu berast viðeigandi viðbótargögn eða breytt gögn sbr. upptalningu í 3. mgr. 20. gr. skal það fullgera skráninguna eða breyta henni án tafar.
3. Aðeins skráningaraðildarríkið skal hafa heimild til að breyta gögnum sem það hefur fært inn í Schengen-upplýsingakerfið, bæta við þau, leiðrétta þau, uppfæra þau eða eyða þeim.

4. Ef annað aðildarríki en skráningaraðildarríkið býr yfir viðeigandi viðbótargögnum eða breyttum gögnum sbr. upptalningu í 3. mgr. 20. gr. skal það senda þau án tafar með skiptum á viðbótarupplýsingum til skráningaraðildarríkisins til að gera því kleift að fullgera skráninguna eða breyta henni. Ef viðbótargögnin eða breyttu gögnin varða einstaklinga skal aðeins senda þau ef deili á einstaklingnum eru staðfest.

5. Ef annað aðildarríki en skráningaraðildarríkið hefur vísbendingu um að gagnaatriði sé í raun rangt eða hafi verið vistað með ólögmatum hætti skal það tilkynna það skráningaraðildarríkinu, með skiptum á viðbótarupplýsingum, eins skjótt og mögulegt er og eigi síðar en tveimur virkum dögum eftir að það varð þess vart. Skráningaraðildarríkið skal kanna upplýsingarnar og leiðrétta eða eyða tafarlaust umræddu atriði ef nauðsyn ber til.

6. Ef aðildarríkin geta ekki komist að samkomulagi innan tveggja mánaða frá því að vísbendingin kom fyrst fram eins og um getur í 5. mgr. þessarar greinar skal það aðildarríki, sem ekki færði inn skráninguna, leggja málið fyrir hlutaðeigandi eftirlitsyfirlönd og Evrópsku persónuverndarstofnunina til ákvörðunar á grundvelli samstarfs í samræmi við 71. gr.

7. Aðildarríkin skulu skiptast á viðbótarupplýsingum í þeim tilvikum þegar einstaklingur kvartar yfir því að hann sé ekki sá sem lýst er eftir með skráningu. Ef athugun leiðir í ljós að sá sem leggur kvörtunina fram er ekki sá sem skráningin á við um skal upplýsa viðkomandi um þær ráðstafanir sem mælt er fyrir um í 62. gr. og um rétt hans til að leita úrlausnar skv. 1. mgr. 68. gr.

60. gr.

Öryggisatvik

1. Sérhvert atvik sem hefur eða gæti haft áhrif á öryggi Schengen-upplýsingakerfisins eða gæti valdið tjóni á gögnum í kerfinu eða á viðbótarupplýsingum eða að þau glattist skal teljast vera öryggisatvik, einkum þegar um óheimilan aðgang að gögnum gæti verið að ræða eða þar sem aðgengileika, heilleika og leynd gagna hefur eða gæti hafa verið stofnað í hættu.

2. Tekið skal á öryggisatvikum þannig að tryggja megi skjót, skilvirk og viðeigandi viðbrögð.

3. Með fyrirvara um tilkynningu og að gert sé viðvart um öryggisbrest við meðferð persónuupplýsinga skv. 33. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 eða 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680 skulu aðildarríkin, Löggæslusamvinnustofnunin, Refsivörslusamvinnustofnunin og Landamæra- og strandgæslustofnunin tilkynna framkvæmdastjórninni, Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa, lögbæru eftirlitsyfirlaldi og Evrópsku persónuverndarstofnuninni án tafar um öryggisatvik. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skal tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku persónuverndarstofnuninni þegar í stað um öryggisatvik sem varðar miðlæga Schengen-upplýsingakerfið.

4. Öll aðildarríkin skulu þegar í stað fá upplýsingar um öryggisatvik, sem hefur eða gæti haft áhrif á starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins í aðildarríki eða innan Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa, á aðgengileika, heilleika og leynd gagna sem önnur aðildarríki hafa fært inn eða sent eða á viðbótarupplýsingar sem skipst er á, og skýrsla gefin um það í samræmi við atvikastjórnunaráætlun sem Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa leggur fram.

5. Aðildarríkin og Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniakerfa skulu vinna saman ef til öryggisatviks kemur.

6. Framkvæmdastjórnin skal þegar í stað gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um alvarleg atvik. Þessar skýrslur skulu trúnaðarflokkaðar sem EU RESTRICTED/RESTREINT UE í samræmi við viðeigandi öryggisreglur.

7. Ef rekja má öryggisatvik til misnotkunar á gögnum skulu aðildarríkin, Löggæslusamvinnustofnunin, Refsivörslusamvinnustofnunin og Landamæra- og strandgæslustofnunin sjá til þess að viðurlögum sé beitt í samræmi við 73. gr.

61. gr.

Að greina að einstaklinga sem hafa til að bera áþekk einkenni

1. Ef í ljós kemur við innfærslu nýrrar skráningar að fyrir er í Schengen-upplýsingakerfinu skráning um einstakling sem svarar til sömu lýsingar skal SIRENE-skrifstofan hafa samband við skráningaraðildarríkið með skiptum á viðbótarupplýsingum innan 12 stunda til að sannprófa hvort um sama mann sé að ræða í báðum tilvikum.

2. Ef sannprófunin leiðir í ljós að sá, sem færa á inn skráningu um, og einstaklingurinn, sem fyrir er í Schengen-upplýsingakerfinu, séu í raun sami einstaklingur skal SIRENE-skrifstofan beita málsmeðferðinni um færslu fleiri en einnar skráningar sem um getur í 23. gr.

3. Leiði athugunin í ljós að í reynd er um að ræða tvo mismunandi einstaklinga skal SIRENE-skrifstofan samþykkja beiðni um að önnur skráning sé færð inn og bæta við nauðsynlegum atriðum til að koma í veg fyrir að röng kennsl séu borin á fólk.

62. gr.

Viðbótargögn þegar um er að ræða misnotkun kennis

1. Ef hætta er á að einstaklingnum, sem í raun átti að færa inn skráningu um, og einstaklingnum, sem varð fyrir því að kenni hans er misnotað, verði ruglað saman skal skráningaraðildarríkið, með fyrirvara um skýrt samþykki þess síðarnefnda, bæta gögnum við skráninguna um hann í þeim tilgangi að komast hjá neikvæðum afleiðingum þess að röng kennsl séu borin á fólk. Hver sá sem orðið hefur fyrir því að kenni hans er misnotað skal hafa rétt til að afturkalla samþykki sitt fyrir vinnslu persónuupplýsinganna sem bætt er við.

2. Gögn um einstakling sem orðið hefur fyrir því að kenni hans er misnotað skulu einungis notuð í eftirfarandi tilgangi:

a) til að gera lögbæru yfirvaldi kleift að greina á milli þess einstaklings sem varð fyrir því að kenni hans var misnotað og einstaklingsins sem átti að færa inn skráningu um og

b) til að gera einstaklingnum, sem varð fyrir því að kenni hans var misnotað, kleift að færa sönnur á hver hann er og sýna fram á að kenni hans hafi verið misnotað.

3. Að því er þessa grein varðar og með fyrirvara um skýrt samþykki einstaklingsins, sem varð fyrir því að kenni hans var misnotað, fyrir hverjum gagnaflokki má einungis færa inn eftirtalдар persónuupplýsingar um einstaklinginn sem varð fyrir því að kenni hans var misnotað og vinna frekar í Schengen-upplýsingakerfinu:

a) kenninöfn,

b) eiginnöfn,

c) nöfn við fæðingu,

d) fyrri nöfn og tökuheiti sem voru hugsanlega skráð sérstaklega,

e) sérstök, varanleg, líkamleg einkenni,

f) fæðingarstað,

g) fæðingardag og -ár,

h) kyn,

i) ljósmyndir og andlitsmyndir,

j) fingraför, lófaför eða hvorttveggja,

k) ríkisföng,

l) flokk persónuskilríkja einstaklingsins,

- m) útgáfuland persónuskilríkja einstaklingsins,
- n) númer persónuskilríkja einstaklingsins, eitt eða fleiri,
- o) útgáfudag persónuskilríkja einstaklingsins,
- p) heimilisfang einstaklingsins,
- q) nafn föður einstaklingsins,
- r) nafn móður einstaklingsins.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um og þróa nauðsynlegar tæknireglur til að færa inn og vinna frekar gögnin sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

5. Gögnum sem um getur í 3. mgr. skal eytt um leið og samsvarandi skráningu er eytt eða fýrr, fari viðkomandi einstaklingur fram á það.

6. Aðeins þau yfirvöld sem hafa rétt til aðgangs að samsvarandi skráningu mega hafa aðgang að gögnunum sem um getur í 3. mgr. Þeim er það aðeins heimilt í þeim tilgangi að koma í veg fyrir að röng kennsl verði borin á fólk.

63. gr.

Tengingar milli skráninga

1. Aðildarríki getur tengt saman skráningar sem það færir inn í Schengen-upplýsingakerfið. Með slíkri tengingu er komið á venslum milli tveggja eða fleiri skráninga.
2. Myndun tengingar skal ekki hafa áhrif á þá tilteknu aðgerð sem mælt er fyrir um að gripið skuli til á grundvelli hvernar og einnar hinna tengdu skráninga eða endurskoðunartímabil hvernar tengdrar skráningar.
3. Myndun tengingar skal ekki hafa áhrif á réttinn til aðgangs sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Yfirvöld, sem ekki hafa rétt til aðgangs að tilteknum flokkum skráninga, skulu ekki geta séð tengingu við skráningu sem þau hafa ekki aðgang að.
4. Aðildarríki skal tengja saman skráningar þegar þess er augljós þörf vegna starfseminnar.
5. Ef aðildarríki telur að tenging skráninga af hálfu annars aðildarríkis sé ekki í samræmi við löggjöf þess eða alþjóðlegar skuldbindingar þess getur það gripið til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að enginn aðgangur sé að tengingunni frá yfirráðasvæði þess eða af hálfu yfirvalda þess sem staðsett eru utan yfirráðasvæðisins.
6. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til þess að mæla fyrir um og þróa tæknireglur um tengingu skráninga. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

64. gr.

Tilgangur og varðveislutímabil viðbótarupplýsinga

1. Aðildarríkin skulu geyma á SIRENE-skrifstofunni tilvísun til þeirra ákvarðana sem leiða til skráningar til að styðja við skipti á viðbótarupplýsingum.
2. Persónuupplýsingar, sem SIRENE-skrifstofan geymir í skrá í kjölfar upplýsingaskipta, skal ekki geyma lengur en nauðsynlegt er í þeim ákveðna tilgangi. Þeim skal eytt eigi síðar en einu ári eftir að búið er að eyða viðkomandi skráningu úr Schengen-upplýsingakerfinu.
3. Ákvæði 2. mgr. skulu ekki hafa áhrif á réttindi aðildarríkis til að geyma í landsskrám sínum gögn varðandi tiltekna skráningu sem það hefur fært inn eða varðandi skráningu sem gripið hefur verið til aðgerða í tengslum við, á yfirráðasvæði þess. Við ákvörðun á því hversu lengi er heimilt að geyma þessi gögn í slíkum skráum skal farið að landslögum.

65. gr.

Flutningur persónuupplýsinga til þriðju aðila

Gögn, sem eru unnin í Schengen-upplýsingakerfinu, og tengdar viðbótarupplýsingar, sem skipst er á samkvæmt þessari reglugerð, skal ekki afhenda eða gera aðgengileg þriðju löndum eða alþjóðastofnunum.

XVI. KAFLI

Persónuvernd

66. gr.

Gildandi löggjöf

1. Reglugerð (ESB) 2018/1725 gildir um vinnslu Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa, Landamæra- og strandgæslustofnunarinnar og Refsivörslusamvinnustofnunarinnar á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð. Reglugerð (ESB) 2016/794 gildir um vinnslu Löggæslusamvinnustofnunarinnar á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð.

2. Tilskipun (ESB) 2016/680 gildir um vinnslu lögbærra innlendra yfirvalda og stofnana á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að standa vörð um og koma í veg fyrir ógnir við almannaoöryggi.

3. Reglugerð (ESB) 2016/679 gildir um vinnslu lögbærra innlendra yfirvalda og stofnana á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð, þó ekki vinnslu í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum, þ.m.t. að standa vörð um og koma í veg fyrir ógnir við almannaoöryggi.

67. gr.

Réttur til aðgangs, leiðrétting á óáreiðanlegum gögnum og eyðing gagna sem varðveitt hafa verið með ólögmaetum hætti

1. Gera skal skráðum einstaklingum kleift að nýta sér þann rétt sem mælt er fyrir um í 15., 16. og 17. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 og 14. gr. og 1. og 2. mgr. 16. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680.

2. Aðildarríki annað en skráningaraðildarríkið getur veitt skráða einstaklingnum upplýsingar um hvers kyns persónuupplýsingar um hann sem eru í vinnslu því aðeins að það hafi áður gefið skráningaraðildarríkinu tækifæri til að láta afstöðu sína í ljós. Samskiptin milli þessara aðildarríkja skulu fara fram með skiptum á viðbótarupplýsingum.

3. Aðildarríki skal taka ákvörðun um að veita skráða einstaklingnum ekki upplýsingar, í heild eða að hluta, í samræmi við landslög, að því marki og svo lengi sem slík takmörkun telst, að hluta eða í heild, nauðsynleg og hófleg ráðstöfun í lýðræðisþjóðfélagi, að teknu tilhlýðilegu tilliti til grundvallarréttinda og lögmætra hagsmuna hlutaðeigandi skráðs einstaklings, í eftirfarandi tilgangi:

a) til þess að koma í veg fyrir að staðið verði í vegi fyrir opinberri eða lagalegri rannsókn, athugun eða málsmeðferð,

b) til þess að koma í veg fyrir að spillt verði fyrir því að koma í veg fyrir, koma upp um, rannsaka eða sækja til saka fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum,

c) í þágu almannaoöryggis,

d) í þágu þjóðaröryggis eða

e) til þess að vernda réttindi og frelsi annarra.

Í þeim tilvikum, sem um getur í fyrstu undirgrein, skulu aðildarríkin upplýsa skráða einstaklinginn skriflega og án ótilhlýðilegrar tafar um hvers kyns synjun eða takmörkun á aðgangi og um ástæðurnar fyrir synjuninni eða takmörkuninni. Heimilt er að sleppa slíkri upplýsingagjöf ef hún myndi grafa undan einhverri af þeim ástæðum sem settar eru fram í a- til e-lið fyrstu undirgreinar. Aðildarríkið skal upplýsa skráða einstaklinginn um þann möguleika að leggja fram kvörtun hjá eftirlitsyfirvaldi eða leita réttarúrræðis.

Aðildarríkið skal skrá niður þær staðreyndir eða lagalegu ástæður sem ákvörðunin um að veita skráðum einstaklingi ekki upplýsingar byggist á. Þær upplýsingar skulu gerðar aðgengilegar eftirlitsyfirvöldum.

Í slíkum tilvikum skal skráði einstaklingurinn einnig geta nýtt sér rétt sinn fyrir milligöngu lögbærra eftirlitsyfirvalda.

4. Í kjölfar umsóknar um aðgang, leiðréttingu eða eyðingu skal aðildarríkið upplýsa skráða einstaklinginn eins skjótt og unnt er og ætíð innan þeirra tímamarka sem um getur í 3. mgr. 12. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 um hvaða ráðstafanir eru gerðar í kjölfar þess að hann nýtti sér rétt sinn samkvæmt þessari grein.

68. gr.

Úrræði

1. Með fyrirvara um ákvæði um úrræði í reglugerð (ESB) 2016/679 og tilskipun (ESB) 216/680 getur sérhver einstaklingur höfðað mál fyrir lögbæru yfirvaldi, þ.m.t. dómstól, samkvæmt lögum hvaða aðildarríkis sem er til að fá aðgang að, láta leiðrétta eða eyða upplýsingum, til að fá upplýsingar eða til að fá bætur í tengslum við skráningu er hann varðar.

2. Aðildarríkin skuldbinda sig með gagnkvæmum hætti til þess að framfylgja endanlegum ákvörðunum dómstólanna eða yfirvaldanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, sbr. þó 72. gr.

3. Aðildarríkin skulu árlega gefa Evrópska persónuverndarráðinu skýrslu um:

a) fjölda beiðna um aðgang sem ábyrgðaraðili gagna hefur fengið og fjölda tilvika þar sem aðgangur að gögnunum var veittur,

b) fjölda beiðna um aðgang sem eftirlitsyfirvald hefur fengið og fjölda tilvika þar sem aðgangur að gögnunum var veittur,

c) fjölda beiðna um leiðréttingu á óáreiðanlegum gögnum og eyðingu gagna, sem vistuð hafa verið með ólögmætum hætti, sem ábyrgðaraðili gagna hefur fengið og fjölda tilvika þar sem gögn hafa verið leiðrétt eða þeim eytt,

d) fjölda beiðna um leiðréttingu á óáreiðanlegum gögnum og eyðingu gagna, sem hafa verið vistuð með ólögmætum hætti, sem eftirlitsyfirvaldið hefur fengið,

e) fjölda mála sem höfðuð hafa verið fyrir dómstólum,

f) fjölda tilvika þar sem dómstóll hefur dæmt umsækjanda í vil,

g) hvers konar athugasemdir um mál er varða gagnkvæma viðurkenningu endanlegra ákvarðana dómstóla eða yfirvalda í öðrum aðildarríkjum varðandi skráningar sem skráningaraðildarríkið hefur fært inn.

Framkvæmdastjórnin skal þróa sniðmát fyrir skýrslugjöfina sem um getur í þessari málsgrein.

4. Skýrslur aðildarríkjanna skulu vera hluti sameiginlegru skýrslunnar sem um getur í 4. mgr. 71. gr.

69. gr.

Eftirlit með landsbundnu Schengen-upplýsingakerfi (N.SIS)

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að sjálfstæðu eftirlitsyfirvöldin, sem tilnefnd eru í hverju aðildarríki og hafa þær heimildir sem um getur í VI. kafla reglugerðar (ESB) 2016/679 eða VI. kafla tilskipunar (ESB) 2016/680, hafi eftirlit með lögmæti vinnslu persónuupplýsinga í Schengen-upplýsingakerfinu á yfirráðasvæði sínu, miðlun þeirra frá því yfirráðasvæði og skiptum á og frekari vinnslu viðbótarupplýsinga á yfirráðasvæði sínu.

2. Eftirlitsyfirvöldin skulu sjá til þess að úttekt fari fram á gagnavinnslu í landsbundna Schengen-upplýsingakerfinu í samræmi við alþjóðlega úttektarstaðla a.m.k. á fjögurra ára fresti. Eftirlitsyfirvöldin skulu annaðhvort annast úttektina sjálf eða panta slíka úttekt beint frá óháðum úttektaraðila á sviði persónuverndar. Óháði úttektaraðillinn skal ætíð vera undir stjórn og á ábyrgð eftirlitsyfirvalda.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eftirlitsyfirvöld þeirra hafi nægileg tilföng til að leysa af hendi þau verkefni sem þeim eru falin samkvæmt þessari reglugerð og aðgang að ráðgjöf manna sem búa yfir fullnægjandi þekkingu á lífkennaupplýsingum.

70. gr.

Eftirlit með Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa

1. Evrópska persónuverndarstofnunin skal bera ábyrgð á eftirliti með vinnslu Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa á persónuupplýsingum og á því að tryggja að hún sé framkvæmd í samræmi við þessa reglugerð. Þau verkefni og valdheimildir, sem um getur í 57. og 58. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1725, gilda til samræmis við það.
2. Evrópska persónuverndarstofnunin skal annast úttekt á vinnslu Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa á persónuupplýsingum í samræmi við alþjóðlega úttektarstaðla a.m.k. á fjögurra ára fresti. Senda skal skýrslu um úttektina til Evrópuþingsins, ráðsins, Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa, framkvæmdastjórnarinnar og til eftirlitsyfirvaldanna. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa skal gefinn kostur á að gera athugasemdir áður en skýrslan er samþykkt.

71. gr.

Samstarf eftirlitsyfirvalda og Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar

1. Eftirlitsyfirvöldin og Evrópska persónuverndarstofnunin skulu, hvert um sig innan sinna valdheimilda, hafa með sér virkt samstarf innan ramma skyldustarfa sinna og tryggja samræmt eftirlit með Schengen-upplýsingakerfinu.
2. Eftirlitsyfirvöldin og Evrópska persónuverndarstofnunin skulu, hvert um sig innan sinna valdheimilda, skiptast á upplýsingum sem máli skipta, aðstoða hvert annað við að framkvæma úttektir og eftirlit, rannsaka erfiðleika við túlkun eða beitingu þessarar reglugerðar og annarra viðeigandi réttargerða Sambandsins, skoða vandamál sem kunna að koma upp við framkvæmd óháðs eftirlits eða þegar skráðir einstaklingar nýta sér réttindi sín, semja samræmdar tillögur að sameiginlegum lausnum á hvers konar vandamálum og stuðla að vitundarvakningu um réttindi sem tengjast persónuvernd, eftir því sem þörf er á.
3. Í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í 2. mgr. skulu eftirlitsyfirvöldin og Evrópska persónuverndarstofnunin koma saman tvisvar á ári hið minnsta innan ramma Evrópska persónuverndarráðsins. Evrópska persónuverndarráðið skal standa straum af kostnaði og þjónustu við þessa fundi. Samþykkja skal starfsreglur á fyrsta fundi. Þróa skal aðrar starfsaðferðir sameiginlega eftir þörfum.
4. Evrópska persónuverndarráðið skal á hverju ári senda Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni sameiginlega skýrslu um starfsemi er varðar samræmt eftirlit.

XVII. KAFLI

Bótaábyrgð og viðurlög

72. gr.

Bótaábyrgð

1. Með fyrirvara um rétt til bóta og bótaábyrgð samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/679, tilskipun (ESB) 2016/680 og reglugerð (ESB) 2018/1725 skal:

a) sérhver einstaklingur eða aðildarríki, sem hefur orðið fyrir eignatjóni eða óefnislegu tjóni af völdum ólög­mætrar vinnslu persónuupplýsinga með notkun landsbundins Schengen-upplýsingakerfis eða annars verknaðar aðildarríkis sem er ekki í samræmi við þessa reglugerð, eiga rétt á að fá skaðabætur frá því aðildarríki og

b) sérhver einstaklingur eða aðildarríki, sem hefur orðið fyrir eignatjóni eða óefnislegu tjóni af völdum verknaðar af hálfu Stofnunar Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa sem er ekki í samræmi við þessa reglugerð, eiga rétt á að fá skaðabætur frá þeirri stofnun.

Aðildarríki eða Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni­kerfa skal undanþegin bótaábyrgð samkvæmt fyrstu undirgrein, að fullu eða að hluta, ef það eða hún getur fært sönnur á að það eða hún beri ekki ábyrgð á atburðinum sem olli tjóninu.

2. Ef aðildarríki stendur ekki við skuldbindingar sínar samkvæmt þessari reglugerð og slíkt veldur tjóni á Schengen-upplýsingakerfinu skal aðildarríkið bera ábyrgð á tjóninu nema Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra

upplýsingatæknikerfa eða annað aðildarríki, sem tekur þátt í Schengen-upplýsingakerfinu, hafi vanrækt að gera þær ráðstafanir sem sanngjarnt er að ætlast til að það hafi gert til að koma í veg fyrir tjónið eða takmarka afleiðingar þess.

3. Um bótakröfur á hendur aðildarríki vegna tjóns, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal fara samkvæmt landslögum þess aðildarríkis. Um bótakröfur á hendur Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa vegna tjóns, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal fara samkvæmt þeim skilyrðum sem kveðið er á um í sáttmálunum.

73. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu tryggja að misnotkun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins eða vinnsla slíkra gagna eða skipti á viðbótarupplýsingum sem brjóta í bága við þessa reglugerð varði viðurlögum í samræmi við landslög.

Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.

XVIII. KAFLI

Lokaákvæði

74. gr.

Eftirlit og tölfraðilegar upplýsingar

1. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal tryggja að aðferðir séu til staðar til að hafa eftirlit með starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins með tilliti til markmiða að því er lýtur að afköstum, kostnaðarhagkvæmni, öryggi og gæðum þjónustunnar.

2. Vegna tæknilegs viðhalds, skýrslugjafar, skýrslugjafar um gæði gagna og tölfraðilegra upplýsinga skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa hafa aðgang að nauðsynlegum upplýsingum um vinnsluáðgerðir sem fram fara í miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu.

3. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal leggja fram daglegar, mánaðarlegar og árlegar tölfraðilegar upplýsingar sem sýna fjölda færslna í hverjum flokki skráninga, bæði fyrir hvert aðildarríki fyrir sig og samanlagt. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal einnig leggja fram ársskýrslur yfir fjölda jákvæðra niðurstaðna í hverjum flokki skráninga, hversu oft leit var framkvæmd í Schengen-upplýsingakerfinu og hversu oft farið var inn í Schengen-upplýsingakerfið í þeim tilgangi að færa inn, uppfæra eða eyða skráningu, bæði fyrir hvert aðildarríki og samanlagt. Þær tölfraðilegu upplýsingar sem teknar eru saman skulu ekki innihalda persónuupplýsingar. Birta skal árlegu tölfraðiskýrsluna.

4. Aðildarríkin, Löggæslusamvinnustofnunin, Refsivörslusamvinnustofnunin og Landamæra- og strandgæslustofnunin skulu láta Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa og framkvæmdastjórninni í té nauðsynlegar upplýsingar til að semja þær skýrslur sem um getur í 3., 6., 8. og 9. mgr.

5. Þessar upplýsingar skulu fela í sér aðskildar tölfraðilegar upplýsingar um fjölda leitaraðgerða sem framkvæmdar eru af hálfu eða fyrir hönd þeirra stofnana í aðildarríkjunum, sem bera ábyrgð á útgáfu skráningarskrirteina ökutækja, og stofnana í aðildarríkjunum, sem bera ábyrgð á útgáfu skráningarskrirteina eða því að tryggja eftirlit (e. traffic management) með skipum, þ.m.t. skipsvélum, og loftförum, þ.m.t. hreyflum loftfara, og skotvopnum. Í tölfraðilegum upplýsingum skulu einnig koma fram fjöldi jákvæðra niðurstaðna í hverjum skráningaflokki.

6. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal láta Evrópuþinginu, ráðinu, aðildarríkjunum, framkvæmdastjórninni, Löggæslusamvinnustofnuninni, Refsivörslusamvinnustofnuninni, Landamæra- og strandgæslustofnuninni og Evrópsku persónuverndarstofnuninni í té þær tölfraðiskýrslur sem hún tekur saman.

Til þess að hafa eftirlit með framkvæmd réttargerða Sambandsins, m.a. að því er varðar reglugerð (ESB) nr. 1053/2013, getur framkvæmdastjórnin farið fram á að Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa láti í té sérstakar tölfraðiskýrslur til viðbótar, annaðhvort reglubundið eða eftir þörfum, um árangur Schengen-upplýsingakerfisins, notkun þess og skipti á viðbótarupplýsingum.

Landamæra- og strandgæslustofnunin getur farið fram á að Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa láti í té sérstakar tölfraðiskýrslur til viðbótar í þeim tilgangi að framkvæma áhættugreiningar og veikleikamat eins og um getur í 11. og 13. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624, annaðhvort reglubundið eða eftir þörfum.

7. Í þeim tilgangi sem um getur í 4. mgr. 15. gr. og 3., 4. og 6. mgr. þessarar greinar skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa koma á fót, hrinda í framkvæmd og hýsa miðlægt gagnasafn á tæknisvæðum sínum sem hefur að geyma þau gögn sem um getur í 4. mgr. 15. gr. og í 3. mgr. þessarar greinar þar sem ekki skal vera hægt að bera kennsl á einstaklinga, en sem gerir framkvæmdastjórninni og þeim stofnunum sem um getur í 6. mgr. þessarar greinar kleift

að fá sérsniðnar skýrslur og tölfraðilegar upplýsingar. Að fenginni beiðni skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa veita aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni, auk Löggæslusamvinnustofnunarinnar, Refsivörslusamvinnustofnunarinnar og Landamæra- og strandgæslustofnunarinnar, að því marki sem þörf er á til að þær geti sinnt skyldum sínum, aðgang að miðlæga gagnasafninu með öruggum aðgangi í gegnum fjarskiptavirkið. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skal sjá um aðgangsstýringu og sértækar notandalýsingar til þess að tryggja að aðeins sé farið inn í miðlæga gagnasafnið vegna skýrslugjafar og tölfraðilegra upplýsinga.

8. Tveimur árum eftir að reglugerð þessi kemur til framkvæmda samkvæmt fyrstu undirgrein 5. mgr. 79. gr. og á tveggja ára fresti eftir það skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um það hvernig miðlæga Schengen-upplýsingakerfið og fjarskiptavirkið hafa reynst tæknilega, þ.m.t. öryggi þeirra, um sjálfvirka fingrafaragreiningarkerfið og um tvíhliða og marghliða skipti aðildarríkjanna á viðbótarupplýsingum. Þessi skýrsla skal einnig innihalda, um leið og tæknin hefur verið tekin í notkun, mat á notkun andlitsmynda til að bera kennsl á einstaklinga.

9. Þremur árum eftir að reglugerð þessi kemur til framkvæmda samkvæmt fyrstu undirgrein 5. mgr. 79. gr. og á fjögurra ára fresti eftir það skal framkvæmdastjórnin framkvæma heildarmat á miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu og á tvíhliða og marghliða skiptum aðildarríkjanna á viðbótarupplýsingum. Þetta heildarmat skal innihalda athugun á þeim árangri, sem náðst hefur, með hliðsjón af markmiðunum, auk mats á því hvort þær meginreglur, sem lagðar eru til grundvallar, eigi áfram við, mats á beitingu þessarar reglugerðar að því er varðar miðlæga Schengen-upplýsingakerfið, á öryggi miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins og tekin skal afstaða til þeirra þátta sem gætu haft áhrif á starfsemina í framtíðinni. Í matsskýrslunni skal einnig koma fram mat á sjálfvirka fingrafaragreiningarkerfinu og á upplýsingaherferðum um Schengen-upplýsingakerfið sem framkvæmdastjórnin annast í samræmi við 19. gr.

Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu matsskýrsluna.

10. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um starfrækslu miðlæga gagnasafnsins sem um getur í 7. mgr. þessarar greinar og þær persónuverndar- og öryggisreglur sem gilda um það. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 76. gr.

75. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 3. mgr. 38. gr. og 4. mgr. 43. gr., um óákveðinn tíma frá 27. desember 2018.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 3. mgr. 38. gr. og 4. mgr. 43. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningi milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.

5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 3. mgr. 38. gr. eða 4. mgr. 43. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

76. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

77. gr.

Breytingar á ákvörðun 2007/533/DIM

Ákvörðun 2007/533/DIM er breytt sem hér segir:

1)Í stað 6. gr. kemur eftirfarandi:

„6. gr.

Landskerfi

1. Hvert aðildarríki skal bera ábyrgð á uppsetningu, rekstri, viðhaldi og frekari þróun síns landsbundna Schengen-upplýsingakerfis II (N.SIS II) og á að tengja það við landsbundinn skilflöt Schengen-upplýsingakerfisins (NI-SIS).
2. Hvert aðildarríki skal bera ábyrgð á að tryggja endanlegum notendum órofinn aðgengileika gagna í Schengen-upplýsingakerfinu II.“

2)Í stað 11. gr. kemur eftirfarandi:

„11. gr.

Trúnaðarkvöð – aðildarríkin

1. Hvert aðildarríki skal, í samræmi við landslög, láta sínar reglur um þagnarskyldu eða aðra sambærilega trúnaðarskyldu gilda um alla einstaklinga og stofnanir sem gert er að vinna með gögn í Schengen-upplýsingakerfinu II og viðbótarupplýsingar. Þessi kvöð skal áfram eiga við eftir að viðkomandi einstaklingar láta af embætti eða hætta störfum eða eftir að starfsemi þessara stofnana lýkur.
2. Ef aðildarríki á samstarf við utanaðkomandi verktaka um hvers kyns verkefni sem tengjast Schengen-upplýsingakerfinu II skal það hafa náð eftirlit með starfsemi verktakans til þess að tryggja að hann fari að öllum ákvæðum þessarar ákvörðunar, einkum sem varða öryggi, trúnaðarkvöð og persónuvernd.
3. Ekki skal fela einkaaðilum eða einkareknum stofnunum rekstrarstjórnun landsbundins Schengen-upplýsingakerfis II eða tæknilegra afrita.“

3)Ákvæðum 15. gr. er breytt sem hér segir:

a)Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3a. Rekstraryfirvaldið skal þróa og viðhalda fyrirkomulagi og ferlum til að framkvæma kannanir á gæðum gagna í tæknilegu stoðeiningunni. Það skal gefa aðildarríkjunum reglulega skýrslur í þessu tilliti.

Rekstraryfirvaldið skal gefa framkvæmdastjórninni reglulega skýrslu um þau vandamál sem upp hafa komið og um viðkomandi aðildarríki.

Framkvæmdastjórnin skal gefa Evrópuþinginu og ráðinu reglulega skýrslu um þau vandamál tengd gæðum gagna sem upp hafa komið.“

b)Í stað 8. mgr. kemur eftirfarandi:

„8. Rekstrarstjórnun miðlæga Schengen-upplýsingakerfisins II skal taka til allra nauðsynlegra verkefna til þess að halda kerfinu starfandi allan sólarhringinn, alla daga vikunnar í samræmi við þessa ákvörðun, einkum þeirrar viðhaldsvinnu og tækniþróunar sem nauðsynlegar eru til að tryggja að kerfið starfi snurðulaust. Þessi verkefni skulu einnig taka til samræmingar og stjórnunar á og stuðnings við prófanir varðandi miðlæga Schengen-upplýsingakerfið II og landsbundna Schengen-upplýsingakerfið II sem tryggja að miðlæga Schengen-upplýsingakerfið II og landsbundna Schengen-upplýsingakerfið II starfi í samræmi við kröfurnar um fylgni við tæknikröfur sem fram koma í 9. gr.“

4)Eftirfarandi málsgreinar bætast við 17. gr.:

„3. Ef rekstraryfirvaldið á samstarf við utanaðkomandi verktaka um hvers kyns verkefni sem tengjast Schengen-upplýsingakerfinu II skal það hafa náð eftirlit með starfsemi verktakans til þess að tryggja að hann fari að öllum ákvæðum þessarar ákvörðunar, einkum sem varða öryggi, trúnaðarkvöð og persónuvernd.

4. Ekki skal fela einkaaðilum eða einkareknum stofnunum rekstrarstjórnun tæknilegu stoðeiningarinnar.“

5) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 21. gr.:

„Ef einstaklings eða hlutar er leitað samkvæmt skráningu sem tengist hryðjuverki skal tilvikið teljast nægilega viðeigandi, mikilvægt og áriðandi til að réttlæta skráningu í Schengen-upplýsingakerfið II. Í þágu almannaöryggis og þjóðaröryggis mega aðildarríkin gera þá undantekningu að færa ekki inn skráningu þegar líklegt má telja að slíkt myndi standi í vegi opinberra eða lagalegra eftirgrennslana, rannsókna eða málsmeðferða.“

6) Í stað 22. gr. kemur eftirfarandi:

„22. gr.

Sértækar reglur varðandi innfærslu, sannpröfun eða leit á grundvelli ljósmynda og fingrafara

1. Ljósmyndir og fingraför skal aðeins færa inn eftir að fram hefur farið sérstök gæðakönnun til að ganga úr skugga um að lágmarksstöðlum um gæði gagna sé fylgt. Koma skal á forskrift um sérstaka gæðakönnun í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 67. gr.
2. Ef fyrir liggja ljósmyndir og fingrafaraupplýsingar í skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu II skal nota slíkar ljósmyndir og fingrafaragögn til að staðfesta deili á einstaklingi sem fundist hefur í kjölfar alstafaleitar í Schengen-upplýsingakerfinu II.
3. Heimilt er að leita í fingrafaraupplýsingum í öllum tilvikum til þess að bera kennsl á einstakling. Þó skal leita í fingrafaraupplýsingum til þess að bera kennsl á einstakling þegar ekki er hægt að staðfesta hver hann er með öðrum aðferðum. Miðlæga Schengen-upplýsingakerfið II skal í þessu skyni innihalda sjálfvirkt fingrafaragreiningarkerfi (AFIS).
4. Einnig er heimilt að leita í fingrafaraupplýsingum í Schengen-upplýsingakerfinu II í tengslum við skráningar sem eru færðar inn í samræmi við 26., 32. og 36. gr. með því að nota fullkomin eða ófullkomin fingraför sem finnast á vettvangi alvarlegra brota eða hryðjuverka sem eru til rannsókna þegar hægt er að sýna fram á að miklar líkur séu á því að þessi fingraför tilheyri þeim sem framdi brotið og að því tilskildu að leit fari fram samtímis í viðeigandi landsbundnum fingrafaragrunnum aðildarríkisins.“

7) Í stað 41. gr. kemur eftirfarandi:

„41. gr.

Aðgangur Löggæslusamvinnustofnunarinnar (Europol) að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II

1. Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Europol), sem var komið á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 [\(*1\)](#), skal hafa rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II þegar slíkt er nauðsynlegt til að hún geti unnið samkvæmt umboði sínu. Löggæslusamvinnustofnunin getur einnig skipst á og farið fram á frekari viðbótarupplýsingar í samræmi við ákvæði SIRENE-handbókarinnar.
2. Ef leit Löggæslusamvinnustofnunarinnar leiðir í ljós skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu II skal hún upplýsa skráningaraðildarríkið um það með skiptum á viðbótarupplýsingum í gegnum fjarskiptavirkið og í samræmi við ákvæðin sem sett eru fram í SIRENE-handbókinni. Þar til Löggæslusamvinnustofnunin er fær um að nýta sér þá virkni sem fyrirhuguð er til skipta á viðbótarupplýsingum skal hún upplýsa skráningaraðildarríki eftir þeim leiðum sem skilgreindar eru með reglugerð (ESB) 2016/794.
3. Löggæslusamvinnustofnuninni er heimilt að vinna með viðbótarupplýsingar sem aðildarríkin hafa látið henni í té í þeim tilgangi að bera þær saman við gagnagrunna sína og verkefni tengd aðgerðamiðuðum greiningum sem miða að því að greina tengingar eða önnur viðeigandi tengsl og vegna þeirra stefnumiðuðu, þematengdu eða aðgerðamiðuðu greininga sem um getur í a-, b- og c-lið 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (ESB) 2016/794. Hvers kyns vinnsla Löggæslusamvinnustofnunarinnar á viðbótarupplýsingum vegna þessarar greinar skal fara fram í samræmi við þá reglugerð.
4. Notkun Löggæslusamvinnustofnunarinnar á upplýsingum sem finnast við leit í Schengen-upplýsingakerfinu II eða við vinnslu viðbótarupplýsinga skal háð samþykki skráningaraðildarríkisins. Ef aðildarríkið heimilar notkun slíkra upplýsinga skal meðhöndlun þeirra af hálfu Löggæslusamvinnustofnunarinnar falla undir reglugerð (ESB) 2016/794. Löggæslusamvinnustofnunin skal aðeins veita þriðju löndum og þriðju aðilum slíkar upplýsingar með samþykki skráningaraðildarríkisins og í fullu samræmi við lög Sambandsins um persónuvernd.
5. Löggæslusamvinnustofnunin:

a) skal ekki tengja hluta Schengen-upplýsingakerfisins II eða senda gögn, sem þar koma fram og hún hefur aðgang að, neinu kerfi til gagnaöflunar og vinnslu sem Löggæslusamvinnustofnunin notar eða er notað hjá henni, né heldur hala niður eða afrita á annan hátt neina hluta Schengen-upplýsingakerfisins II, sbr. þó 4. og 6. mgr.,

b) skal eyða viðbótarupplýsingum sem innihalda persónuupplýsingar eigi síðar en einu ári eftir að viðkomandi skráningu hefur verið eytt, sbr. þó 1. mgr. 31. gr. reglugerðar (ESB) 2016/794. Þrátt fyrir það getur Löggæslusamvinnustofnunin, hafi hún upplýsingar um mál sem viðbótarupplýsingarnar tengjast í gagnagrunnum sínum eða verkefnum tengdum aðgerðamiðuðum greiningum, í sérstökum undantekningartilvikum varðveitt áfram viðbótarupplýsingarnar ef nauðsyn krefur til þess að hún geti sinnt skyldum sínum. Löggæslusamvinnustofnunin skal tilkynna skráningaraðildarríkinu og aðildarríkinu sem annast framkvæmd um áframhaldandi varðveislu slíkra viðbótarupplýsinga og leggja fram rök fyrir því,

c) skal takmarka aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II, m.a. viðbótarupplýsingum, við starfsfólk stofnunarinnar með sérstaka heimild sem þarf aðgang að slíkum gögnum til þess að geta sinnt skyldum sínum,

d) skal samþykkja og beita ráðstöfunum til að tryggja öryggi, trúnað og eigið eftirlit í samræmi við 10., 11. og 13. gr.,

e) skal sjá til þess að starfsfólk hennar, sem hefur heimild til að vinna gögn í Schengen-upplýsingakerfinu II, fái viðeigandi þjálfun og upplýsingar í samræmi við 14. gr. og

f) skal, með fyrirvara um reglugerð (ESB) 2016/794, heimila Evrópsku persónuverndarstofnuninni að fylgjast með og fara yfir starfsemi Löggæslusamvinnustofnunarinnar þegar hún nýtir rétt sinn til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II og við skipti á og vinnslu viðbótarupplýsinga.

6. Löggæslusamvinnustofnunin skal einungis afrita gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu II í tæknilegum tilgangi þegar slík afritun er nauðsynleg til þess að starfsfólk stofnunarinnar, sem til þess hefur tilskilda heimild, geti framkvæmt beina leit. Þessi ákvörðun gildir um slík afrit. Aðeins skal nota þetta tæknilega afrit í þeim tilgangi að geyma gögn Schengen-upplýsingakerfisins II á meðan verið er að leita í þeim. Eyða skal gögnunum þegar leit í þeim er lokið. Ekki skal líta á slíka notkun sem ólögmeitt niðurhal eða afritun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins II. Löggæslusamvinnustofnunin skal ekki afrita skráningargögn eða viðbótargögn frá aðildarríkjunum eða frá tæknilegu stoðeiningunni II (CS-SIS II) inn í önnur kerfi stofnunarinnar.

7. Löggæslusamvinnustofnunin skal, í þeim tilgangi að sannprófa lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi öryggi og heilleika gagna, halda aðgerðaskrár yfir allan aðgang að og leit í Schengen-upplýsingakerfinu II í samræmi við ákvæði 12. gr. Ekki skal líta á slíkar aðgerðaskrár og skjöl sem ólögmeitt niðurhal eða afritun á hluta Schengen-upplýsingakerfisins II.

8. Aðildarríkin skulu upplýsa Löggæslusamvinnustofnunina með skiptum á viðbótarupplýsingum um sérhverja jákvæða niðurstöðu úr skráningum sem varða hryðjuverk. Aðildarríkin geta í sérstökum undantekningartilvikum sleppt því að upplýsa Löggæslusamvinnustofnunina ef slíkt myndi tefla í tvísýnu yfirstandandi rannsóknum, öryggi einstaklings eða ganga gegn mikilvægum öryggishagsmunum skráningaraðildarríkisins.

9. Ákvæði 8. mgr. gilda frá þeim degi þegar Löggæslusamvinnustofnunin er fær um að taka við viðbótarupplýsingum í samræmi við 1. mgr.

(*1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 frá 11. maí 2016 um Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Europol) sem kemur í stað og fellir úr gildi ákvarðanir ráðsins 2009/371/DIM, 2009/934/DIM, 2009/935/DIM, 2009/936/DIM og 2009/968/DIM ([Stjóð. ESB L 135, 24.5.2016, bls. 53](#)).“

8) Eftirfarandi grein bætist við:

„42. gr. a

Aðgangur evrópskra landamæra- og strandgæslusveita, teyma starfsfólks sem kemur að verkefnum er varða endursendingu og liðsmanna í stuðningsteymum við stjórnum fólksflutninga að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II

1. Liðsmenn sveitanna og teymanna sem um getur í 8. og 9. lið 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 [\(*2\)](#), skulu, í samræmi við 8. mgr. 40. gr. þeirrar reglugerðar, samkvæmt umboði sínu og að því tilskildu að þeir hafi heimild til að annast eftirlit í samræmi við 1. mgr. 40. gr. þessarar ákvörðunar og hafi fengið tilskilda þjálfun í samræmi við 14. gr. þessarar ákvörðunar, hafa rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II að svo miklu leyti sem slíkt er nauðsynlegt til að þeir geti sinnt starfi sínu og eins og krafist er í aðgerðaáætlun fyrir tiltekna aðgerð. Ekki skal rýmka aðgang að gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II þannig að hann ná til annarra liðsmanna sveitar eða teymis.
2. Liðsmenn sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. skulu nýta réttinn til aðgangs að og leitar í gögnum Schengen-upplýsingakerfisins II í samræmi við 1. mgr. um tæknilegan skilflöt. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal setja tæknilega skilflötinn upp og viðhalda honum og skal hann gera kleift að tengjast miðlæga Schengen-upplýsingakerfinu II beint.
3. Ef leit liðsmanns sveitanna eða teymanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar leiðir í ljós skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu II skal tilkynna skráningaraðildarríkinu um það. Liðsmenn sveita eða teyma skulu, í samræmi við 40. gr. reglugerðar (ESB) 2016/1624, aðeins aðhafast til að bregðast við skráningu í Schengen-upplýsingakerfinu II samkvæmt fyrirmælum frá landamæravörðum gístiaðildarríkisins þar sem þeir eru að störfum eða starfsfólki þess sem kemur að verkefnum er varða endursendingu og, að meginreglu til, í þeirra viðurvist. Gístiaðildarríkið getur heimilað liðsmönnum sveitanna eða teymanna að koma fram fyrir sína hönd.
4. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal, í þeim tilgangi að sannprófa lögmæti gagnavinnslu, vegna eigin eftirlits og til að tryggja viðeigandi öryggi og heilleika gagna, halda aðgerðaskrár yfir allan aðgang að og leit í Schengen-upplýsingakerfinu II í samræmi við ákvæði 12. gr.
5. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal samþykkja og beita ráðstöfunum til að tryggja öryggi, trúnað og eigið eftirlit í samræmi við 10., 11. og 13. gr. og tryggja að sveitir eða teymin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar beiti þessum ráðstöfunum.
6. Ekkert í þessari grein má túlka á þann veg að það hafi áhrif á ákvæði reglugerðar (ESB) 2016/1624 varðandi persónuvernd og þá bótaábyrgð sem Landamæra- og strandgæslustofnunin ber vegna óheimillar eða rangrar vinnslu á slíkum gögnum.
7. Með fyrirvara um 2. mgr. skal ekki tengja neina hluta Schengen-upplýsingakerfisins II neinu öðru kerfi vegna gagnaöflunar og vinnslu sem sveitir eða teymin, sem um getur í 1. mgr., eða Landamæra- og strandgæslustofnunin starfrækja né flytja gögn úr Schengen-upplýsingakerfinu II, sem sveitir eða teymin hafa aðgang að, yfir í slíkt kerfi. Ekki skal hala niður eða afrita neinn hluta Schengen-upplýsingakerfisins II. Ekki skal líta á aðgerðaskráningu yfir aðgang og leitir sem ólögmaett niðurhal eða afritun á gögnum Schengen-upplýsingakerfisins II.
8. Landamæra- og strandgæslustofnunin skal heimila Evrópsku persónuverndarstofnuninni að fylgjast með og fara yfir starfsemi sveitanna eða teymanna sem um getur í þessari grein þegar þau nýta sér rétt til aðgangs að og leitar í gögnum í Schengen-upplýsingakerfinu II. Þetta skal ekki hafa áhrif á önnur ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 [\(*3\)](#).

[\(2\)](#) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 frá 14. september 2016 um Evrópsku landamæra- og strandgæsluna og um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 og um niðurfellingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 863/2007, reglugerð ráðsins (EB) nr. 2007/2004 og ákvörðun ráðsins 2005/267/EB ([Stjtið. ESB L 251, 16.9.2016, bls. 1](#)).“

[\(3\)](#) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 frá 23. október 2018 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu stofnana, aðila, skrifstofa og sérstofnana Sambandsins á persónuupplýsingum og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og ákvörðunar nr. 1247/2002/EB ([Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 39](#)).“

78. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 1986/2006 og ákvarðanir 2007/533/DIM og 2010/261/ESB eru felldar úr gildi frá og með þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda, eins og fram kemur í fyrstu undirgrein 5. mgr. 79. gr.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina (EB) nr. 1986/2006 og ákvörðun 2007/533/DIM sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunum í viðaukanum.

79. gr.

Gildistaka, upphaf starfsemi og framkvæmd

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.
2. Eigi síðar en 28. desember 2021 skal framkvæmdastjórnin samþykkja ákvörðun um það hvaða dag starfsemi Schengen-upplýsingakerfisins hefst samkvæmt þessari reglugerð, eftir sannprófun á að eftirfarandi skilyrði hafi verið uppfyllt:
 - a) nauðsynlegar framkvæmdagerðir vegna beitingar þessarar reglugerðar hafa verið samþykktar,
 - b) aðildarríkin hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni um að þau hafi gert nauðsynlegar tæknilegar og lagalegar ráðstafanir vegna vinnslu gagna í Schengen-upplýsingakerfinu og skipta á viðbótarupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð og
 - c) Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa hefur tilkynnt framkvæmdastjórninni um að lokið hafi verið með fullnægjandi hætti við allar prófanir varðandi tæknilegu stoðeininguna og samspilið milli tæknilegu stoðeiningarinnar og landsbundinna Schengen-upplýsingakerfa.
3. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast grannt með því hvernig miðar að uppfylla skilyrðin í 2. mgr. og upplýsa Evrópuþingið og ráðið um niðurstöðu þeirrar sannprófunar sem um getur í þeirri málsgrein.
4. Eigi síðar en 28. desember 2019 og á hverju ári eftir það, þar til ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, sem um getur í 2. mgr., hefur verið tekin, skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um það hvernig undirbúningi fyrir fulla framkvæmd þessarar reglugerðar miðar. Skýrslan skal einnig innihalda nákvæmar upplýsingar um þann kostnað sem stofnað hefur verið til og upplýsingar um hvers konar áhættu sem gæti haft áhrif á heildarkostnaðinn.
5. Þessi reglugerð kemur til framkvæmda frá og með þeim degi sem ákvarðaður er í samræmi við 2. mgr.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein:

- a) koma 4. gr. (4. mgr.), 5. gr., 8. gr. (4. mgr.), 9. gr. (1. og 5. mgr.), 12. gr. (8. mgr.), 15. gr. (7. mgr.), 19. gr., 20. gr. (4. og 5. mgr.), 26. gr. (6. gr.), 32. gr. (9. mgr.), 34. gr. (3. mgr.), 36. gr. (6. mgr.), 38. gr. (3. og 4. mgr.), 42. gr. (5. mgr.), 43. gr. (4. mgr.), 54. gr. (5. mgr.), 62. gr. (4. mgr.), 63. gr. (6. mgr.), 74. gr. (7. og 10. mgr.), 75. gr., 76. gr., 77. gr. (1.–5. liður) og 3. og 4. mgr. þessarar greinar til framkvæmda frá og með gildistökudegi þessarar reglugerðar,
- b) koma 7. og 8. liður 77. gr. til framkvæmda frá og með 28. desember 2019,
- c) kemur 6. liður 77. gr. til framkvæmda frá og með 28. desember 2020.

6. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, sem um getur í 2. mgr., skal birt í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar í samræmi við sáttmálana.

Gjört í Brussel 28. nóvember 2018.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

A. TAJANI

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

K. EDTSTADLER

(1) Afstaða Evrópuþingsins frá 24. október 2018 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 19. nóvember 2018.

(2) Stjtið. EB L 239, 22.9.2000, bls. 19.

(3) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2424/2001 frá 6. desember 2001 um þróun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) (Stjtið. EB L 328, 13.12.2001, bls. 4).

(4) Ákvörðun ráðsins 2001/886/DIM frá 6. desember 2001 um þróun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) ([Stjtið. ESB L 328, 13.12.2001, bls. 1](#)).

(5) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1987/2006 frá 20. desember 2006 um stofnsetningu, rekstur og notkun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) ([Stjtið. ESB L 381, 28.12.2006, bls. 4](#)).

(6) Ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM frá 12. júní 2007 um stofnsetningu, rekstur og notkun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) ([Stjtið. ESB L 205, 7.8.2007, bls. 63](#)).

(7) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1861 frá 28. nóvember 2018 um stofnsetningu, rekstur og notkun Schengen-upplýsingakerfisins (SIS) á sviði landamæraeftirlits og um breytingu á samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins og um breytingu og niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 1987/2006 (Stjtið. ESB L 312, 7.12.2018, bls. 14).

(8) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1726 frá 14. nóvember 2018 um Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækniherfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (eu-LISA) og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1987/2006 og ákvörðun ráðsins 2007/533/DIM og niðurfellingu reglugerðar (ESB) nr. 1077/2011 ([Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 99](#)).

(9) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/680 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga að því er varðar vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum og frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu rammaákvörðunar ráðsins 2008/977/DIM ([Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 89](#)).

(10) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) ([Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1](#)).

(11) Ákvörðun ráðsins 2008/615/DIM frá 23. júní 2008 um eflingu samstarfs yfir landamæri, einkum í baráttunni gegn hryðjuverkum og afbrotastarfsemi yfir landamæri ([Stjtið. ESB L 210, 6.8.2008, bls. 1](#)).

(12) Ákvörðun ráðsins 2008/616/DIM frá 23. júní 2008 um framkvæmd ákvörðunar 2008/615/DIM um eflingu samstarfs yfir landamæri, einkum í baráttunni gegn hryðjuverkum og afbrotastarfsemi yfir landamæri ([Stjtið. ESB L 210, 6.8.2008, bls. 12](#)).

(13) Rammaákvörðun ráðsins 2002/584/DIM frá 13. júní 2002 um evrópsku handtökuskipunina og málsmeðferð við afhendingu milli aðildarríkjanna ([Stjtið. ESB L 190, 18.7.2002, bls. 1](#)).

(14) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/48/ESB frá 22. október 2013 um rétt til aðgangs að lögmanni við meðferð sakamála og mála þar sem um er að ræða evrópsku handtökuskipunina og rétt til að láta þriðja aðila vita um frjálsræðissviptingu og til að eiga í samskiptum við þriðju aðila og við ræðisskrifstofur á meðan á frjálsræðissviptingu stendur ([Stjtið. ESB L 294, 6.11.2013, bls. 1](#)).

(15) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1725 frá 23. október 2018 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu stofnana, aðila, skrifstofa og sérstofnana Sambandsins á persónuupplýsingum og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og ákvörðunar nr. 1247/2002/EB ([Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 39](#)).

(16) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 frá 11. maí 2016 um Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Europol) sem kemur í stað og fellir úr gildi ákvarðanir ráðsins 2009/371/DIM, 2009/934/DIM, 2009/935/DIM, 2009/936/DIM og 2009/968/DIM ([Stjtið. ESB L 135, 24.5.2016, bls. 53](#)).

(17) [Stjtið. ESB L 56, 4.3.1968, bls. 1](#).

(18) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 frá 14. september 2016 um Evrópsku landamæra- og strandgæsluna og um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 og um niðurfellingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 863/2007, reglugerð ráðsins (EB) nr. 2007/2004 og ákvörðun ráðsins 2005/267/EB ([Stjtið. ESB L 251, 16.9.2016, bls. 1](#)).

(19) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu ([Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13](#)).

(20) [Stjtið. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1](#).

(21) Ákvörðun ráðsins 2000/365/EB frá 29. maí 2000 varðandi beiðni Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna ([Stjtið. ESB L 131, 1.6.2000, bls. 43](#)).

(22) Ákvörðun ráðsins 2002/192/EB frá 28. febrúar 2002 varðandi beiðni Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna ([Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 20](#)).

(23) [Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 36](#).

(24) Ákvörðun ráðsins 1999/437/EB frá 17. maí 1999 um sérstakt fyrirkomulag um beitingu samningsins sem ráð Evrópusambandsins og Lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna ([Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 31](#)).

(25) [Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 52](#).

(26) Ákvörðun ráðsins 2008/149/DIM frá 28. janúar 2008 um undirritun, fyrir hönd Evrópusambandsins, á samningnum sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Svissneska ríkjasambandið gerðu með sér um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna ([Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 50](#)).

(27) [Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 21](#).

(28) Ákvörðun ráðsins 2011/349/ESB frá 7. mars 2011 um undirritun, fyrir hönd Evrópusambandsins, á bókuninni sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Svissneska ríkjasambandið og Furstadæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Svissneska ríkjasambandsins um þátttöku Svissneska ríkjasambandsins í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna að því er varðar dómsmálasamstarf í sakamálu og lögreglusamvinnu ([Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 1](#)).

(29) Ákvörðun ráðsins 2010/365/ESB frá 29. júní 2010 um beitingu ákvæða Schengen-réttarreglnanna sem varða Schengen-upplýsingakerfið í Lýðveldinu Búlgaríu og Rúmeníu ([Stjtið. ESB L 166, 1.7.2010, bls. 17](#)).

(30) Ákvörðun ráðsins (ESB) 2018/934 frá 25. júní 2018 um að koma eftirstandandi ákvæðum Schengen-réttarreglnanna er varða Schengen-upplýsingakerfið til framkvæmda í Lýðveldinu Búlgaríu og Rúmeníu ([Stjtið. ESB L 165, 2.7.2018, bls. 37](#)).

(31) Ákvörðun ráðsins (ESB) 2017/733 frá 25. apríl 2017 um beitingu ákvæða Schengen-réttarreglnanna er varða Schengen-upplýsingakerfið í Lýðveldinu Króatíu ([Stjtið. ESB L 108, 26.4.2017, bls. 31](#)).

(32) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1986/2006 frá 20. desember 2006 um aðgang stofnana í aðildarríkjum, sem bera ábyrgð á útgáfu skráningarskírteina vélknúinna ökutækja, að annarri kynslóð Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) ([Stjtið. ESB L 381, 28.12.2006, bls. 1](#)).

(33) Ákvörðun ráðsins 2010/261/ESB frá 4. maí 2010 um öryggisáætlunina fyrir miðlæga Schengen-upplýsingakerfið II og fjarskiptavirkið ([Stjtið. ESB L 112, 5.5.2010, bls. 31](#)).

(34) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ([Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1](#)).

(35) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/541 frá 15. mars 2017 um baráttu gegn hryðjuverkum og að skipta út rammaákvörðun ráðsins 2002/475/DIM og breyta ákvörðun ráðsins 2006/671/DIM ([Stjtið. ESB L 88, 31.3.2017, bls. 6](#)).

(36) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 frá 9. mars 2016 um setningu Sambandsreglna um för fólks yfir landamæri (Schengen-landamæreglurnar) ([Stjtið. ESB L 77, 23.3.2016, bls. 1](#)).

(37) Reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1053/2013 frá 7. október 2013 um að koma á fót mats- og eftirlitskerfi til að sannprófa beitingu Schengen-réttarreglnanna og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdanefndarinnar frá 16. september 1998 um skipan fastanefndar um mat á Schengen-samningnum og framkvæmd hans ([Stjtið. ESB L 295, 6.11.2013, bls. 27](#)).

(38) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/32/ESB frá 26. júní 2013 um sameiginlegar málsmæðferðarreglur við veitingu og afturköllun á alþjóðlegri vernd ([Stjtið. ESB L 180, 29.6.2013, bls. 60](#)).

(39) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 377/2004 frá 19. febrúar 2004 um að koma á neti tengifulltrúa innflytjendamála ([Stjtið. ESB L 64, 2.3.2004, bls. 1](#)).

(40) Tilskipun ráðsins 1999/37/EB frá 29. apríl 1999 um skráningarskjöl fyrir ökutæki ([Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 57](#)).

(41) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1727 frá 14. nóvember 2018 um Refsivörslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Refsivörslusamvinnustofnunina (Eurojust)) sem kemur í stað og fellir úr gildi ákvörðun ráðsins 2002/187/DIM ([Stjtið. ESB L 295, 21.11.2018, bls. 138](#)).

SAMSVÖRUNARTAFLA

Ákvörðun 2007/533/DIM	Þessi reglugerð
1. gr.	1. gr.
2. gr.	2. gr.
3. gr.	3. gr.
4. gr.	4. gr.
5. gr.	5. gr.
6. gr.	6. gr.
7. gr.	7. gr.
8. gr.	8. gr.
9. gr.	9. gr.
10. gr.	10. gr.
11. gr.	11. gr.
12. gr.	12. gr.
13. gr.	13. gr.
14. gr.	14. gr.
15. gr.	15. gr.
16. gr.	16. gr.
17. gr.	17. gr.
18. gr.	18. gr.
19. gr.	19. gr.
20. gr.	20. gr.
21. gr.	21. gr.
22. gr.	42. og 43. gr.
23. gr.	22. gr.
—	23. gr.
24. gr.	24. gr.
25. gr.	25. gr.
26. gr.	26. gr.
27. gr.	27. gr.
28. gr.	28. gr.
29. gr.	29. gr.
30. gr.	30. gr.
31. gr.	31. gr.

32. gr.	32. gr.
33. gr.	33. gr.
34. gr.	34. gr.
35. gr.	35. gr.
36. gr.	36. gr.
37. gr.	37. gr.
38. gr.	38. gr.
39. gr.	39. gr.
—	40. gr.
—	41. gr.
40. gr.	44. gr.
—	45. gr.
—	46. gr.
—	47. gr.
41. gr.	48. gr.
42. gr.	49. gr.
—	51. gr.
42. gr. a	50. gr.
43. gr.	52. gr.
44. gr.	53. gr.
45. gr.	54. gr.
—	55. gr.
46. gr.	56. gr.
47. gr.	57. gr.
48. gr.	58. gr.
49. gr.	59. gr.
—	60. gr.
50. gr.	61. gr.
51. gr.	62. gr.
52. gr.	63. gr.
53. gr.	64. gr.
54. gr.	65. gr.
55. gr.	—
56. gr.	—
57. gr.	66. gr.

58. gr.	67. gr.
59. gr.	68. gr.
60. gr.	69. gr.
61. gr.	70. gr.
62. gr.	71. gr.
63. gr.	—
64. gr.	72. gr.
65. gr.	73. gr.
66. gr.	74. gr.
—	75. gr.
67. gr.	76. gr.
68. gr.	—
—	77. gr.
69. gr.	—
—	78. gr.
70. gr.	—
71. gr.	79. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1986/2006	Þessi reglugerð
1., 2. og 3. gr.	45. gr.